

ECLESIASTUL

Lecții biblice pentru copii

Grupa 2 – 3

Autori: Samuel Cristian, Timotei Miheț, Maria Miheț

Ilustrații: Alina Șuiugan

Jocuri: Maria Miheț, Delia Ursache (labirint), Paul Vas (ghicitori)

Muzică: Monica Turtoi, Andrei Ormanji, Estera Harasemiuc, Ionatan Ștefănescu

Logo: Delia Ursache

Editare și Layout: Maria Miheț

Coperta: Petru Drăgan

Dragi părinți,

dacă ați fi întrebați ce carte din Biblie vreți să discutați cu copiii voștri, probabil cartea *Eclesiastul* nu ar fi prima voastră alegere, mai ales dacă sunt încă la o vârstă fragedă. Și totuși, spre finalul cărții, autorul ei rostește unele dintre cele mai cunoscute cuvinte adresate tinerilor:

*„Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi, dar să știi că, pentru toate acestea, te va chema Dumnezeu la judecată. Gonește orice necaz din inima ta și depărtează răul din trupul tău, căci tinerețea și zorile vieții sunt trecătoare. Dar **adu-ți aminte** de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: «Nu găsesc nicio plăcere în ei.»” (Eclesiastul 11:9-12:1)*

Este de subliniat îndemnul de „a-și aduce aminte”. Dar cum ar putea cineva să-și aducă aminte ceva ce nu a învățat vreodată? Cum ar putea un tânăr să-și aducă aminte de Creatorul său dacă nimeni nu i-a spus vreodată că are un Creator sau că are un Judecător? Dar când s-ar fi putut întâmpla acest proces al învățării? Pentru că cel căruia îi este adresat îndemnul este tânăr, există un singur răspuns posibil: când era copil. Doar dacă i-a vorbit cineva în copilărie de Creatorul său, despre ce este bine să facă, despre ce este valoros în viață, despre faptul că există viață după moarte și despre faptul că există o judecată dreaptă, doar așa ar putea el să-și amintească încă din anii tinereții de Creatorul său. Îngăduiți-mi să cred că înțelepciunea câștigată citind cărți precum *Eclesiastul* sau *Proverbe*, pot modela într-un mod hotărâtor mintea unor copii, viața lor și, în cele din urmă, destinul lor.

Orice părinte responsabil este preocupat de procesul formării copiilor săi. De aceea investim mult timp, energie și bani în educația copiilor. Căutăm cele mai bune școli cu cei mai buni profesori pentru ca ei să devină cât se poate de buni în ceea ce fac. Toată această investiție o facem pentru ceea ce numim o viață profesională împlinită care durează între 45,7 ani în Islanda și 32,2 ani în România¹. Dar oare cât de preocupați suntem de formarea lor sufletească? Dincolo de acumularea unor cunoștințe, cum va fi caracterul lor? Și, până la urmă, unde am dori să-și petreacă veșnicia? De aceea cred că pentru o viață veșnică împlinită, în prezența lui Dumnezeu, merită să punem timp deoparte și să parcurgem împreună cu ei cartea *Eclesiastul*.

Probabil că nu odată le-ați refuzat copiilor voștri anumite lucruri, convinși fiind că alegerea pe care ați făcut-o a fost spre binele lor. În ciuda acestei motivații, în ciuda faptului că poate ați încercat să le explicați și lor motivele refuzului vostru, ei s-au supărat pe voi. Supărarea lor vine din faptul că și-au dorit lucrul respectiv, au fost convinși că obținerea lui le-ar aduce bucurie, fericire și împlinire. Așa suntem și noi de multe ori în relație cu Dumnezeu. Nu suntem mulțumiți cu porunca Lui care ne spune să nu facem un anumit lucru. Noi am dori să-l facem pentru că în sinea noastră credem că el ne aduce bucurie, fericire și împlinire. În astfel de situații, *Eclesiastul* are un cuvânt greu de spus pentru că el a fost cel care și-a permis totul. El a avut puterea și resursele materiale pentru a-și împlini orice dorință și nu și-a refuzat nici o plăcere, nici o bucurie posibilă pe acest pământ. El a obținut tot ce și-a dorit. De aceea te-ai aștepta ca după o astfel de viață intensă, plină de realizări materiale și de plăceri să fie ceva mai optimist, nu-i așa? Puțini din această lume și-ar permite ceea ce și-a permis Solomon și nu sunt mulți cei care au avut atât de multe realizări câte a avut el. Și totuși concluzia și refrenul prelegerii lui este:

„O, deșertăciune a deșertăciunilor! [...] Totul este deșertăciune.” (Eclesiastul 1:2)

El este cel care a mers până la capăt pe drumul pe care noi doar ne-am dori să mergem dacă am putea și totuși a ajuns la această concluzie. Oare noi de ce credem că mergând pe același drum, făcând aceleași lucruri, am putea ajunge la o altă concluzie? Nu, nu vom ajunge la altă concluzie! Iar copiii noștri e bine să cunoască experiența de viață a *Eclesiastului*, pentru că nici ei nu vor ajunge la altă concluzie! Ar fi înțelept atât din partea noastră, cât și din partea copiilor noștri să învățăm din experiența de viață a lui Solomon și să nu ne credem mai înțelepți, pentru că nu suntem.

Din toate aceste motive și încă altele pe care le veți descoperi singuri parcurgând cartea împreună cu copiii voștri, merită ca împreună cu ei să facem parte din cei care audiază conferința ținută de *Eclesiastul* și transmisă tuturor generațiilor următoare.

¹ <https://economedia.ro/romania-pe-ultimele-locuri-in-ue-la-durata-vietii-profesionale-active-multe-categorii-de-angajati-se-pot-pensiona-la-50-de-ani.html>, accesat în 28.07.2024

Cum să folosiți acest caiet?

Lecțiile pentru această grupă de vârstă vizează trecerea treptată de la observarea imaginilor inspirate de textul biblic la citirea și observarea textului biblic propriu-zis. De aceea, prima parte a fiecărei lecții presupune observarea atentă a unei imagini, iar povestea asociată ei se dorește a fi o introducere la tema textului biblic, ce urmează a fi citit. Întrucât citirea unei text este uneori dificilă pentru un copil de clasa a 2-a sau a 3-a, parcurgerea textului biblic propus pentru citire se poate face în funcție de contextul concret: părintele citește textul în auzul copiilor, iar apoi citesc ei textul deja auzit, citire alternativă a versetelor părinte-copil, etc.

În ce privește observarea textului, recomandăm învățarea treptată pornind de la observarea personajelor (Cine?), apoi a acțiunilor (Ce?), identificarea elementelor de loc (Unde?) sau de timp (Când?), urmate de identificarea modului în care se desfășoară acțiunea (Cum?), sau a cauzei/scopului desfășurării acțiunii (De ce?). Adăugați în timp element după element, cu răbdare și perseverență. Scopul acestui exercițiu de observare a textului nu este acela de a „picta” cu semne convenționale, ci de a încetini ritmul și a ne deprinde să „vedem” cât mai mult din ceea ce spune textul biblic.

Versetul de memorat ales pentru fiecare lecție este menit să întipărească în mintea copiilor Cuvântul scris al lui Dumnezeu. În acest scop, melodiile compuse pentru o bună parte din versetele de memorat pot să fie de un real folos și să ajute întreaga familie, mari și mici, la închinare, încurajare, îndemnare, etc.

Nu uitați rugăciunea! Ea este răspunsul nostru la vorbirea lui Dumnezeu, de aceea ajutați-i pe copii să deprindă rugăciunea, să-l vorbească Dumnezeului Creator care dorește părtășia cu fiecare dintre noi. Exersați împreună rugăciunea de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală, transformând versetul de memorat într-o rugăciune.

Exercițiile propuse au menirea de a-i expune pe copii odată în plus textului scris al Scripturii.

Semn	Întrebări de observare
	CINE? – personaje – nume proprii sau personaje necunoscute (unul sau doi oameni stilizați funcție de număr; D, sau IH sau DS încercuit dacă este vorba de una din cele trei Persoane ale Sfintei Treimi; alte semne convenționale hotărâte)
	CE? – acțiunile personajelor – verbe la diferite diateze, moduri și timpuri (o săgeată dublă orizontală)
	UNDE? – locul unde se desfășoară acțiunile – context geografic (o casă stilizată)
	CÂND? – timpul când se desfășoară acțiunile – context istoric (un ceas stilizat)
	CUM? – modul sau felul cum se desfășoară acțiunile (o săgeată șerpuită)
	DE CE? – CAUZA desfășurării acțiunilor (un cerculeț din care pornește o săgeată simplă orizontală), sau
	SCOPUL desfășurării acțiunilor (o săgeată care se termină într-un cerculeț)

Cuprinsul Lecțiilor

Lecția 1 Eclesiastul 1:1-18	VM 1 – Eclesiastul 1:9 Ce a fost va mai fi și ce s-a făcut se va mai face; nu este nimic nou sub soare.
Lecția 2 Eclesiastul 2:1-26	VM 2 – Eclesiastul 2:13 Și am văzut că înțelepciunea este cu atât mai de folos decât nebunia, cu cât este mai de folos lumina decât întunericul.
Lecția 3 Eclesiastul 3:1-22	VM 3 – Eclesiastul 3:14 Am ajuns la cunoștința că tot ce face Dumnezeu dăinuie în veci, și la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut, și că Dumnezeu face așa pentru ca lumea să se teamă de El.
Lecția 4 Eclesiastul 4:1-16	VM 4 – Eclesiastul 4:13 Mai bine un copil sărac și înțelept decât un împărat bătrân și fără minte, care nu înțelege că trebuie să se lase îndrumat.
Lecția 5 Eclesiastul 5:1-20	VM 5 – Eclesiastul 5:5 Mai bine să nu faci nicio juruință decât să faci o juruință și să n-o împlinești.
Lecția 6 Eclesiastul 6:1-12	VM 6 – Eclesiastul 6:10 Ce este omul se cunoaște după numele care i s-a dat demult: se știe că este din pământ și nu poate să se judece cu cel ce este mai tare decât el.
Lecția 7 Eclesiastul 7:1-29	VM 7 – Eclesiastul 7:8 Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui; mai bine cel bun la suflet decât cel îngâmfat.
Lecția 8 Eclesiastul 8:1-17	VM 8 – Eclesiastul 8:12 Totuși, măcar că păcătosul face de o sută de ori răul și stăruie multă vreme în el, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu și au frică de El.
Lecția 9 Eclesiastul 9:1-18	VM 9 – Eclesiastul 9:17 Cuvintele înțelepților, ascultate în liniște, sunt mai de preț decât strigătele unuia care stăpânește între nebuni.
Lecția 10 Eclesiastul 10:1-20	VM 10 – Eclesiastul 10:18 Când mâinile sunt leneșe, se lasă grinda, și când se lenevesc mâinile, plouă în casă.
Lecția 11 Eclesiastul 11:1-10	VM 11 – Eclesiastul 11:9 Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi, dar să știi că, pentru toate acestea, te va chema Dumnezeu la judecată.
Lecția 12 Eclesiastul 12:1-14	VM 12 – Eclesiastul 12:13-14 Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

LECȚIA 1

ECLESIASTUL 1:1-18

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 1:1-18**.

• Cine este Eclesiastul? (Eclesiastul 1:1) _____

• Caută cuvântul deșertăciune¹. De câte ori l-ai găsit? _____

• Ce zice Eclesiastul că este deșertăciune? (Eclesiastul 1:2) _____

• Subliniază expresiile „sub soare” și „sub ceruri”. Câte ai găsit? _____

Oare ce înseamnă expresiile acestea? _____

Eclesiastul 1:1. Cuvintele Eclesiastului, fiul lui David, împăratul Ierusalimului.

2. O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul, o, deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune.

3. Ce folos are omul din toată truda pe care și-o dă sub soare?

4. Un neam trece, altul vine și pământul rămâne veșnic în picioare.

5. Soarele răsare, apune și aleargă spre locul de unde răsare din nou.

6. Vântul suflă spre miazăzi și se întoarce spre miazănoapte; apoi iarăși se întoarce și începe din nou aceleași rotituri.

7. Toate râurile se varsă în mare, și marea tot nu se umple: ele aleargă necurmat spre locul de unde pornesc, ca iarăși să pornească de acolo.

8. Toate lucrurile sunt într-o necurmată frământare, așa cum nu se poate spune; ochiul nu se mai satură privind și urechea nu obosește auzind.

9. Ce a fost va mai fi și ce s-a făcut se va mai face; nu este nimic nou sub soare.

10. Dacă este vreun lucru despre care s-ar putea spune: „Iată ceva nou!”, de mult lucrul acela era și în veacurile dinaintea noastră.

11. Nimeni nu-și mai aduce aminte de ce a fost mai înainte; și ce va mai fi, ce se va mai întâmpla mai pe urmă, nu va lăsa nicio urmă de aducere aminte la cei ce vor trăi mai târziu.

12. Eu, Eclesiastul, am fost împărat peste Israel, în Ierusalim.

13. Mi-am pus inima să cercetez și să adâncesc cu înțelepciune tot ce se întâmplă sub ceruri: iată o îndeletnicire plină de trudă, la care supune Dumnezeu pe fiii oamenilor.

14. Am văzut tot ce se face sub soare; și iată că totul este deșertăciune și goană după vânt!

15. Ce este strâmb nu se poate îndrepta și ce lipsește nu poate fi trecut la număr.

16. Am zis în mine însumi: „Iată că am sporit și am întrecut în înțelepciune pe toți cei ce au stăpânit înaintea mea peste Ierusalim și mintea mea a văzut multă înțelepciune și știință.”

17. Mi-am pus inima să cunosc înțelepciunea și să cunosc prostia și nebunia. Dar am înțeles că și aceasta este goană după vânt.

18. Căci unde este multă înțelepciune, este și mult necaz, și cine știe multe are și multă durere.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?** și **DE CE?**, observă Eclesiastul 1:9 și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

¹ „deșertăciune”, în ebraică „hebel”, înseamnă zadarnic, nefolositor, de nimic, inutil; lipsit de valoare și importanță; ca un abur care iese pe gură; un fufor de fum care se ridică dintr-un foc; ceea ce rămâne atunci când se sparge un balon de săpun.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 1:9

Ce a fost va mai fi și ce s-a făcut se va mai face;
nu este nimic nou sub soare.

- Ce anume va mai fi și ce anume se va mai face?
- Care este motivul pentru care lucrurile stau așa?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Dar oare ce, sau cine lipsește din tabloul descris de Eclesiastul? Poate ai observat că Eclesiastul nu spune aproape nimic despre Dumnezeu. El privește doar la ceea ce este „sub soare” și „sub ceruri” și constată că „nu este nimic nou”, că totul se repetă după aceleași legi pe care oamenii nu le pot schimba și că tot ceea ce a realizat în viață nu schimbă mersul vieții pe pământ și deci nu valorează mare lucru.

Există totuși cineva care este capabil să facă lucruri noi, doar că El nu locuiește „sub ceruri”, ci „în ceruri”: Dumnezeu Însuși (Psalmul 103:19). Citește Ioan 3:3, 2 Corinteni 5:17 și Apocalipsa 21:1 și notează care sunt lucrurile noi pe care le face Dumnezeu.

Citește Ioan 1:12-13. Ce statut nou pot avea cei care-l primesc pe Domnul Isus Cristos ca Domn și Mântuitor al vieții lor?

SCRIE din memorie versetul de memorat

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 1** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 2:1-26** și descoperă care au fost realizările Eclesiastului și care a fost concluzia lui după ce a realizat tot ce și-a propus.

ȘTIAI CĂ...

Eclesiastul face parte din așa numitele Cărți de Înțelepciune?

Încă din cele mai vechi timpuri oamenii au fost fascinați de înțelepciune și au căutat să afle răspunsuri la întrebări precum: Cine este Dumnezeu? De unde venim? Care este scopul vieții? Cum ar trebui să trăim? De ce există suferință? Care este destinul nostru? La toate acestea, oamenii din diferite culturi au oferit răspunsuri scriind cărți de înțelepciune. Ele erau foarte populare în special în cultura Egiptului, a Mesopotamiei, a Feniciei, a Israelului, a Greciei Antice și culturilor arabe preislamice. Toate aceste scrieri abordează probleme practice, oferă sfaturi pentru succes și o viață bună, fac observații cu privire la natura lumii în care trăim, a suferinței și a sensului vieții. O fac folosind liste de proverbe, monologuri, dialoguri și, lucru interesant, multe din aceste cărți de înțelepciune sunt în versuri, probabil tocmai pentru a-i ajuta pe oameni să memoreze mai ușor cele auzite. Cărțile de înțelepciune ale Bibliei se aseamănă în toate acestea cu celelalte cărți de înțelepciune. Dar există și o mare diferență: aceea că ele se bazează pe înțelepciunea lui Dumnezeu revelată unor oameni. În Biblie există cinci cărți de înțelepciune, toate în versuri: Iov, Psalmi, Proverbe, Eclesiastul și Cântarea Cântărilor. Ele nu oferă răspunsuri simple și directe la marile întrebări care ne frământă, ci mai degrabă îi provoacă pe cititori să gândească profund, să se încreadă și să se închine lui Dumnezeu, în ciuda provocărilor vieții.

<https://www.focusonthefamily.ca/content/the-wisdom-books-of-scripture-engaging-lives-big-questions>, accesat în 26.07.2024

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 1:1-18

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Vântul suflă spre _____ și se întoarce spre miazănoapte; apoi iarăși se întoarce și începe din nou aceleași rotituri. (Eclesiastul 1:6)

sud – miazăzi – apus – răsărit

Toate râurile se varsă în mare, și marea tot nu se umple: ele aleargă _____ spre locul de unde pornesc, ca iarăși să pornească de acolo. (Eclesiastul 1:7)

într-una – neîncetat – necurmat – mereu

Toate lucrurile sunt într-o necurmată _____, așa cum nu se poate spune; ochiul nu se mai satură privind și urechea nu obosește auzind. (Eclesiastul 1:8)

neliniște – zbatere – agitație – frământare

Ce a fost va mai fi și ce s-a făcut se va mai face; nu este nimic nou sub _____.

ceruri – soare – pământ – mare

Nimeni nu-și mai aduce aminte de ce a fost mai înainte; și ce va mai fi, ce se va mai întâmpla mai pe urmă, nu va lăsa nicio urmă de aducere aminte la cei ce vor trăi mai _____.

târziu – încolo – departe – înainte

Mi-am pus inima să cercetez și să adâncesc cu _____ tot ce se întâmplă sub ceruri: iată o îndeletnicire plină de trudă, la care supune Dumnezeu pe fiii oamenilor. (Eclesiastul 1:13)

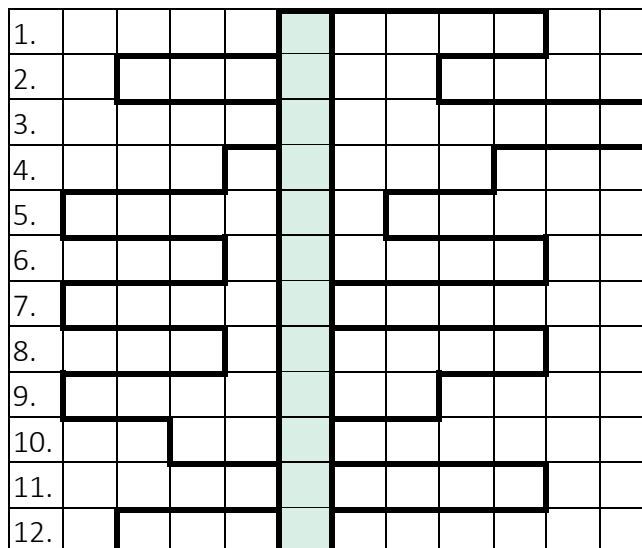
pricepere – iscusință – plăcere – înțelepciune

POTRIVEȘTE!**Eclesiastul 1:1-18**

GOANĂ	RĂSARE ȘI APUNE
OCHIUL	AUDE
CE ESTE STRÂMB	VÂNT
SOARELE	NU SE POATE ÎNDREPTA
URECHEA	PRIVEȘTE

ARITMOGRIF**Eclesiastul 1:1-18****ORIZONTAL**

1. Al cui fiu era Eclesiastul? (Eclesiastul 1:1)
2. Cine nu-și mai aduce aminte ce a fost înainte? (Eclesiastul 1:11)
3. Ce a văzut mintea Eclesiastului pe lângă înțelepciune? (Eclesiastul 1:16)
4. Ce este mult acolo unde este multă înțelepciune? (Eclesiastul 1:18)
5. De ce anume are parte cel care știe multe? (Eclesiastul 1:18)
6. Cum este ce nu poate fi îndreptat? (Eclesiastul 1:15)
7. De ce anume este plină îndeletnicirea la care supune Dumnezeu pe fiii oamenilor? (Eclesiastul 1:13)
8. Cine nu se mai obosește privind? (Eclesiastul 1:8)
9. Cine se varsă în mare? (Eclesiastul 1:7)
10. Cum nu este nimic sub soare? (Eclesiastul 1:9)
11. La ce nu poate fi trecut ceea ce lipsește? (Eclesiastul 1:15)
12. Unde se varsă toate râurile? (Eclesiastul 1:7)

VERTICAL – Cum este totul, în opinia Eclesiastului?**ADEVĂRAT / FALS****Eclesiastul 1:1-18**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Ce folos are omul din toata truda pe care și-o dă sub soare? (Eclesiastul 1:3)
2. Un om trece, altul vine și pământul rămâne veșnic în picioare. (Eclesiastul 1:4)
3. Toate râurile se varsă în mare, și marea tot se umple: ele aleargă necurmat spre locul de unde pornesc, ca iarăși să pornească de acolo! (Eclesiastul 1:7)
4. Toate lucrurile sunt într-o necurmată frământare, așa cum nu se poate spune; ochiul nu se mai satură privind și urechea nu obosește auzind. (Eclesiastul 1:8)
5. Dacă este vreun lucru despre care s-ar putea spune: „Iată ceva vechi!”, de mult lucrul acela era și în veacurile dinaintea noastră. (Eclesiastul 1:10)

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!Ordonează **crescător** și găsește cuvântul corect!

I	E	L	A	S	E	C	L	U	T	S
6	4	11	7	8	1	2	3	10	9	5

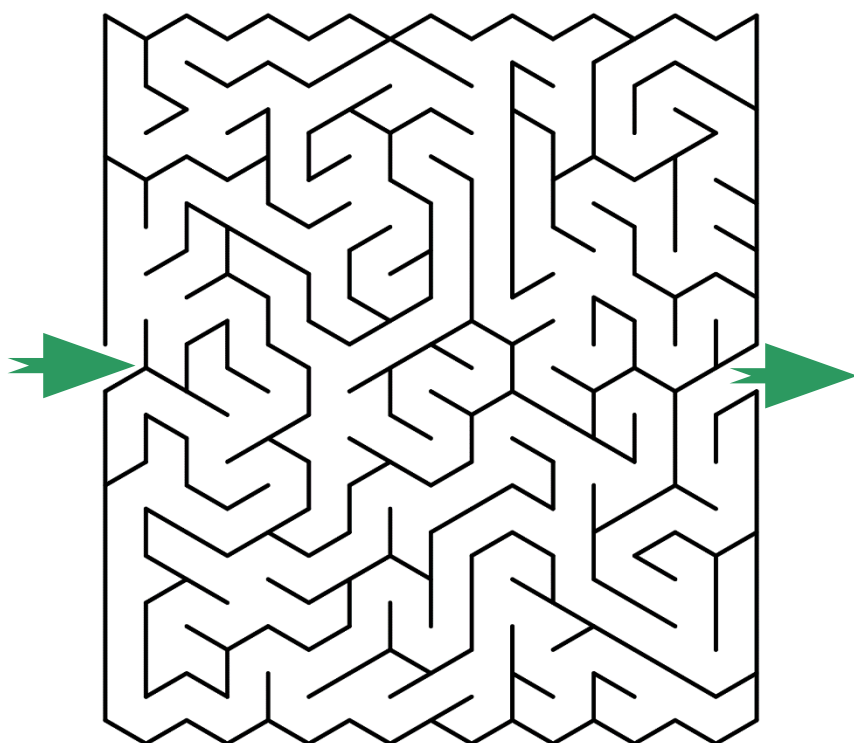
CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 1:1-18**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat
(orizontal, vertical, sau oblic):

DAVID
ÎMPĂRAT
GOANĂ
VÂNT
SOARE
GURĂ

CERURI
NOU
TRUDĂ
RÂURI
URECHEA
FOLOS

T	R	U	D	Ă	S	E	F	T	Î
A	G	O	A	N	Ă	G	H	J	M
S	D	R	V	W	G	U	R	Ă	P
Y	U	G	I	Â	H	U	M	R	Ă
E	R	U	D	V	N	L	P	Â	R
D	E	P	Z	C	E	T	U	U	A
R	C	F	O	L	O	S	F	R	T
A	H	M	C	E	R	U	R	I	V
V	E	B	F	B	N	O	N	O	U
J	A	N	D	G	S	O	A	R	E

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Sunt mai de preț
decât mărgăritarele și
nimic valoros nu se
poate asemăna cu
mine.

(Proverbe 8:11)

POVESTEA Lecției 1

Eclesiastul 1:1-18

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 1

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Una din cele mai interesante cărți ale Vechiului Testament are un nume foarte neobișnuit – „Eclesiastul”. El vine din cuvântul grecesc „ekklesiastes”, care la rândul lui este traducerea cuvântului „koholet” din limba ebraică – limba vorbită de poporul Israel. El înseamnă cel ce vorbește adunării, cel ce are ceva de spus, oratorul, predicatorul. Așadar, „Eclesiastul” nu este numele unei persoane, ci se referă la cineva care vorbește unor oameni. Oare cine este în spatele acestui nume? Chiar în primul verset al cărții aflăm că urmează să ascultăm „*cuvintele Eclesiastului, fiul lui David, împăratul Ierusalimului*”. Uau! Cel ale cărui cuvinte le vom asculta nu a fost un om oarecare, ci a fost „*fiul lui David*” și „*împăratul Ierusalimului*”. Oare cine este el? David a fost a doilea împărat al lui Israel și El a făcut din cele 12 triburi o națiune unită. El a cucerit Ierusalimul și l-a transformat în capitala noului regat (2 Samuel 5:6-9). El a adus Chivotul Legământului Domnului la Ierusalim și a organizat închinarea de la Cortul lui Dumnezeu. Nici nu este de mirare că Ierusalimul se mai numește și cetatea lui David! Dar oare care dintre fiii lui David a ajuns împărat? Deși David era împărat, nu el a ales care din fiii lui va domni după el. Știți cine a făcut alegerea? Iată ce spune chiar David: „*Domnul [...] a ales pe fiul meu Solomon, ca să-l pună pe scaunul de domnie al împărăției Domnului, peste Israel*” (1 Cronici 28:1-10). Ținând cont de toate acestea, înțelegem că în spatele acestui titlu se află chiar Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, care a domnit la Ierusalim. Regele Solomon este cel care vorbește adunării, el este oratorul și el este autorul cărții Eclesiastul.

Dar oare de ce a fost Solomon un rege atât de important? Ei bine, Solomon a domnit 40 de ani (cca. 971-931 î.Hr.) la Ierusalim (1 Împărați 11:42), era fiul Bat-Shebei, iar după nașterea lui, „*David l-a încredințat în mâinile prorocului Natan, și Natan i-a pus numele Iedidia (Iubitul Domnului), pentru Domnul*” (2 Samuel 12:25). Conform tradiției iudaice, Solomon este cel care a scris cărțile Proverbe, Eclesiastul și Cântarea Cântărilor. Cercetătorii Scripturilor cred că Eclesiastul a fost scris spre finalul domniei regelui Solomon (cca. 935 î.Hr.). De asemenea, știm că Solomon a ajuns un om foarte înțelept, nu doar din cauza educației primite, ci mai ales datorită faptului că atunci când Dumnezeu i s-a arătat și l-a provocat să ceară ce și-ar dori să primească de la El, Solomon a spus: „*dă, deci, robului Tău o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău!*” (1 Împărați 3:9a). Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea și „*a dat lui Solomon înțelepciune, foarte mare pricepere, și cunoștințe multe ca nisipul de pe țărmul mării. Înțelepciunea lui Solomon întrecea înțelepciunea tuturor fiilor Răsăritului și toată înțelepciunea Egiptenilor*” (1 Împărați 4:29-30). A fost așa de înțelept încât citim despre el că i-a întrecut pe toți în înțelepciune (1 Împărați 4:29-34). Pare că Solomon a avut tot ceea ce-și putea dori: era inteligent, era rege, se bucura de ocrotirea și binecuvântarea lui Dumnezeu. Cine nu și-ar dori toate acestea? Cu toate acestea, atunci când, bătrân fiind, s-a uitat în urmă la viața lui, el a tras o concluzie neașteptată: „*O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul, o, deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune*” (Eclesiastul 1:2). Voi știți ce înseamnă „deșertăciune”? Înseamnă ceva nefolositor, inutil, de nimic, lipsit de valoare și importanță, zadarnic. S-ar putea asemăna cu aburul care iese pe gură, cu dâra de fum care se ridică când s-a stins un chibrit sau cu ceea ce rămâne atunci când balonul de săpun s-a spart. Nimic! Poate cineva să prindă aburul, sau fumul cu mâna? Solomon spune că tot ceea ce a reușit să facă de-a lungul vieții și domniei sale se aseamănă cu o dâră de fum, cu un abur firav, așa că se întreabă plin de supărare: „*Ce folos are omul din toată truda pe care și-o dă sub soare?*” (Eclesiastul 1:3).

Gânditor, Eclesiastul privește la generațiile de oameni care vin unele după altele fără întrerupere și observă că „*un neam trece, altul vine și pământul rămâne veșnic în picioare*” (Eclesiastul 1:4). Un copil se naște, apoi crește și începe să umble de-a bușilea, apoi se deprinde să meargă în picioare, se trudește apoi ca să învețe cât mai mult, adult fiind, muncește din greu toată viața și apoi... moare. Și tot așa, povestea se repetă: generație după generație, se naște, crește, lucrează, iar în final moare. Toți suntem doar în trecere. Doar pământul pe care trăim „*rămâne veșnic în picioare*”. Hm! Apoi Eclesiastul privește spre natură și vede că și ea este într-o continuă trecere: „*Soarele răsare, apune și aleargă spre locul de unde răsare din nou. Vântul suflă spre miazăzi și se întoarce spre miazănoapte; apoi iarăși se întoarce și începe din nou aceleași rotituri. Toate râurile se varsă în mare, și marea tot nu se umple: ele aleargă necurmat spre locul de unde pornesc, ca iarăși să pornească de acolo.*” (Eclesiastul 1:5-7). În fiecare dimineață este un răsărit și în fiecare seară este un apus, apoi iarăși răsărit, și iarăși apus și tot așa, zi după zi, totul se repetă. La fel, „*vântul suflă spre miazăzi și se întoarce spre miazănoapte; apoi iarăși se întoarce și începe din nou aceleași rotituri*” (Eclesiastul 1:6). Ba mai mult, și apa este într-o continuă alergare, iar noi vorbim astăzi despre circuitul apei în natură. Vedem cum toate râurile izvorăsc din pământ și se varsă în mare și, oricât de multe râuri s-ar varsa în mare, marea tot nu se umple, pentru că apa se evaporă, vaporii formează nori, apoi norii se adună și varsă apa pe pământ prin ploaie. Apa din ploi ajunge în pământ de unde izvorăște din nou și se adună în râuri, iar râurile se varsă din nou în mare și tot așa, marea nu se umple, iar râurile nu se usucă. Eclesiastul avea dreptate, „*toate lucrurile sunt într-o necurmată frământare, așa cum nu se poate spune*” (Eclesiastul 1:8a). Ba mai mult, și omul face mereu aceleași lucruri pentru că „*ochiul nu se mai satură privind și urechea nu obosește auzind*” (Eclesiastul 1:8b). Este ceva nou în toate acestea? Eclesiastul spunea că „*ce a fost va mai fi și ce s-a făcut se va mai face; nu este nimic nou sub soare. Dacă este vreun lucru despre care s-ar putea spune: „lată ceva nou!”, de mult lucrul acela era și în veacurile dinaintea noastră*” (Eclesiastul 1:9-10). Eclesiastul este cuprins de un sentiment de tristețe pentru că tot ce a făcut el de-a lungul vieții pare fără sens. Ce a făcut el, au mai făcut și alții, iar generațiile viitoare nu-și vor aminti de ceea ce a făcut el.

HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ cuvintele Eclesiastului și să aflăm cum a ajuns el la această concluzie. Oare ce a făcut el în acest sens?

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Dar oare ce, sau cine lipsește din tabloul descris de Eclesiastul? Nu știu dacă ați observat dar, deși a fost ales împărat al lui Israel de către Dumnezeu și tot El i-a dat înțelepciune atunci când a cerut-o, Solomon nu vorbește nimic despre Dumnezeu. El privește doar la ceea ce este „sub soare” și „sub ceruri” și constată că „nu este nimic nou”, că totul se repetă după aceleași legi pe care oamenii nu le pot schimba și că tot ceea ce a realizat prin munca și înțelepciunea sa nu schimbă în mod decisiv mersul vieții pe pământ și deci nu valorează mare lucru. Există totuși cineva care este capabil să facă lucruri noi, doar că El nu locuiește „sub ceruri”, ci „în ceruri”: Dumnezeu Însuși (Psalmul 103:19). El spune că va face lucruri noi. El vorbește despre „o naștere din nou”, despre „un om nou”, despre o „inimă nouă”, despre „un cer nou și un pământ nou”. Dumnezeu a făcut un lucru nemaiauzit și nemaivăzut, cu totul nou: a trimis în lume pe Singurul lui Fiu, pe Domnul Isus Cristos. Și toți cei care-L primesc în inima lor devin ceva cu totul nou: copii ai lui Dumnezeu. Aceasta este ceva nou, ceva ce nici un om, indiferent de cât de puternic sau înțelept ar fi, nu putea face. Așa ceva doar Dumnezeu putea face!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 2

ECLESIASTUL 2:1-26

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 2:1-26**.
- Subliniază toate cuvintele din familia „înțelept/înțelepciune”. Câte ai găsit? _____
- Ce nu poate să facă omul fără Dumnezeu? (Eclesiastul 2:25) _____
- Ce dă Dumnezeu omului plăcut Lui? (Eclesiastul 2:26) _____

Eclesiastul 2:11. Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe care le făcusem cu mâinile mele și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vânt și că nu este nimic trainic sub soare.

12. Atunci mi-am întors privirile spre înțelepciune, prostie și nebunie. – Căci ce va face omul care va veni după împărat? Ceea ce s-a făcut și mai înainte. –

13. Și am văzut că înțelepciunea este cu atât mai de folos decât nebunia, cu cât este mai de folos lumina decât întunericul.

14. Înțeleptul își are ochii în cap, iar nebunul umblă în întuneric. Dar am băgat de seamă că și unul, și altul au aceeași soartă.

15. Și am zis în inima mea: „Dacă și eu voi avea aceeași soartă ca nebunul, atunci pentru ce am fost mai înțelept?” Și am zis în inima mea: „Și aceasta este o deșertăciune.”

16. Căci pomenirea înțeleptului nu este mai veșnică decât a nebunului: chiar în zilele următoare, totul este uitat. Și apoi și înțeleptul moare, și nebunul!

17. Atunci am urât viața, căci nu mi-a plăcut ce se face sub soare: totul este deșertăciune și goană după vânt.

18. Mi-am urât până și toată munca pe care am făcut-o sub soare, muncă pe care o las omului care vine după mine, ca să se bucure de ea.

19. Și cine știe dacă va fi înțelept sau nebun? Și totuși el va fi stăpân pe toată munca mea, pe care am agonisit-o cu trudă și înțelepciune sub soare. Și aceasta este o deșertăciune.

20. Am ajuns până acolo că m-a apucat o mare deznădejde de toată munca pe care am făcut-o sub soare.

21. Căci este câte un om care a muncit cu înțelepciune, cu pricepere și cu izbândă, și lasă rodul muncii lui unui om care nu s-a ostenit deloc cu ea. Și aceasta este o deșertăciune și un mare rău.

22. Căci, drept vorbind, ce folos are omul din toată munca lui și din toată străduința inimii lui, cu care se trudește sub soare?

23. Toate zilele lui sunt pline de durere, și truda lui nu este decât necaz: nici măcar noaptea n-are odihnă inima lui. Și aceasta este o deșertăciune.

24. Nu este altă fericire pentru om decât să mănânce și să bea și să-și înveselească sufletul cu ce este bun din agoniseala lui! Dar am văzut că și aceasta vine din mâna lui Dumnezeu.

25. Cine, în adevăr, poate să mănânce și să se bucure fără El?

26. Căci El dă omului plăcut Lui înțelepciune, știință și bucurie, dar celui păcătos îi dă grija să strângă și s-adune, ca să dea celui plăcut lui Dumnezeu! Și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?** și **DE CE?**, observă **Eclesiastul 2:13** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 2:13

Și am văzut că înțelepciunea este cu atât mai de folos decât nebunia,
cu cât este mai de folos lumina decât întunericul.

- Ce pune Eclesiastul în opoziție?

_____ ≠ _____
_____ ≠ _____

- Ce este mai de folos din perechile puse în opoziție?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu _____

APLICĂ

În mod evident Eclesiastul nu laudă prostia și ignoranța, ci înțelepciunea și cunoștința. Deși el vorbește despre cunoștințele și înțelepciunea pe care o dobândim prin efortul de a învăța, totuși prin adevărata înțelepciune el înțelege ceva mai mult. Citește Proverbe 2:1-6 și notează ce înțelege Solomon prin înțelepciune și cunoștință. De la cine poți primi înțelepciune și ce trebuie să faci pentru a o dobândi?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 3:1-22** și descoperă ce spune Eclesiastul despre felul în care Dumnezeu a alcătuit lumea și despre cum o administrează.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 2** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

ȘTIAI CĂ...

Eclesiastul este una dintre cele mai contestate cărți ale Bibliei?

Unii spun că Eclesiastul oferă o perspectivă prea cinică și pesimistă asupra vieții, alții că este o chemare la a te bucura din plin de viață deoarece toate vin de la Dumnezeu. Unii consideră Eclesiastul o dovadă a eșecului total al înțelepciunii umane, alții, din contră, cred că această carte este dovada că omul prin înțelepciunea lui Îl poate găsi pe Dumnezeu. Acestea și încă alte dificultăți i-au făcut pe unii să se întrebe dacă Eclesiastul ar trebui să fie în Biblie. Și totuși citită cu atenție, ea ne poate da acea înțelepciune care duce la mântuire. Eclesiastul ne spune povestea cuiva care a avut puterea și resursele să facă tot ce și-a dorit. A cercetat toate ambițiile vieții: bogăție, putere, faimă, înțelepciune, fericire, femei, simplitate. Dar s-a aplecat și asupra eșecurilor vieții, a oboselii și a suferinței ce o însoțesc. A avut totul și a încercat totul. Iar la sfârșitul experiențelor lui își pune o singură întrebare: ce rost au toate acestea? Care este rostul vieții? După o viață intensă și plină de realizări, concluzia lui este cumva neașteptată și tulburătoare: „*totul este deșertăciune*”. El examinează viața din toate unghiurile și constată că viața „*sub soare*” este fără scop. Pentru a căpăta valoare și scop, viața „*sub soare*” trebuie trăită având „*gândul veșniciei*” cu teamă de Dumnezeu, care va judeca cu dreptate orice faptă. Abia atunci totul capătă sens, iar frustrările și suferințele din această viață sunt acoperite de speranță.

<https://everlastingtruths.com/2018/05/16/why-is-ecclesiastes-in-the-bible/>, accesat în 26.07.2024.

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 2:1-26

ÎNȚELEPCIUNE	ÎNTUNERIC
ÎNȚELEPCIUNEA, ȘTIINȚA ȘI BUCURIA	UMBLĂ ÎN ÎNTUNERIC
LUMINĂ	DE LA DUMNEZEU
DEȘERTĂCIUNE	GOANĂ DUPĂ VÂNT
NEBUNUL	NEBUNIE

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 2:1-26

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe care le făcusem cu mâinile mele și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vânt și că nu este nimic _____ sub soare. (Eclesiastul 2:11)

veșnic – trainic – statornic – bun

Înțeleptul își are ochii în cap, iar nebunul umblă în întuneric. Dar am băgat de seamă că și unul, și altul au aceeași _____. (Eclesiastul 2:14)

fericire – viață – destin – soartă

Căci _____ înțeleptului nu este mai veșnică decât a nebunului: chiar în zilele următoare, totul este uitat. Și apoi și înțeleptul moare, și nebunul! (Eclesiastul 2:16)

amintirea – fericirea – pomenirea – bucuria

Căci, drept vorbind, ce folos are omul din toată _____ lui și din toată străduința inimii lui, cu care se trudește sub soare? (Eclesiastul 2:22)

munca – truda – osteneala – agoniseala

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!

Ordonează **descrescător** și găsește cuvântul corect!

L	I	U	P	C	Ț	E	E	E	Î	N	N
10	6	5	8	7	12	11	9	3	14	13	4

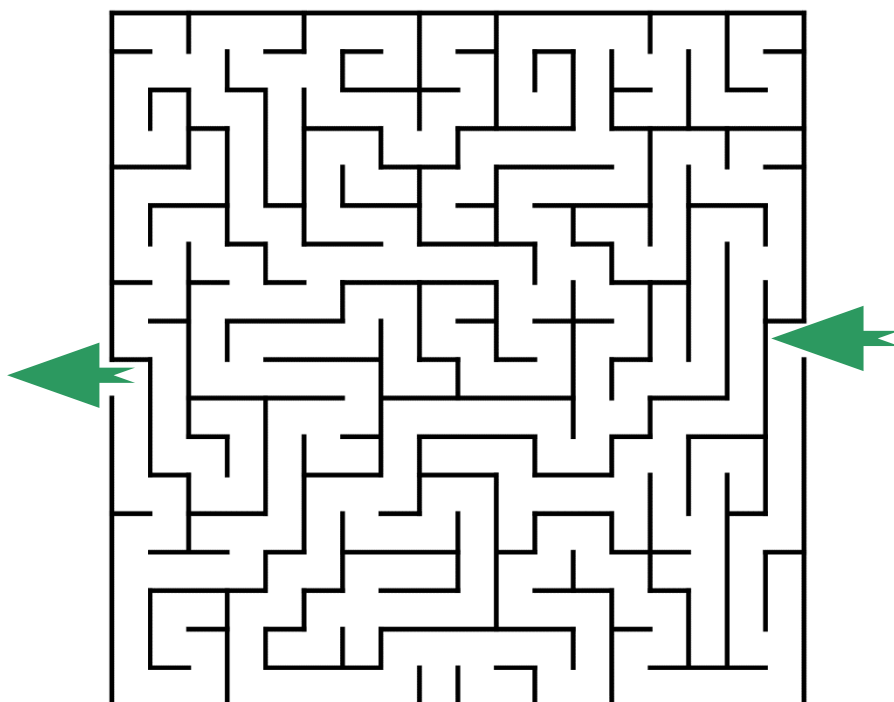
CAUTĂ ATENT!**Ecclésiastul 2:1-26**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

ȘTIINȚA
BUCURIA
NEBUNIA
LUMINĂ
OMUL
VÂNT

INIMA
SOARTĂ
VIAȚA
MUNCA
ZILE
GRIJĂ

C	F	O	B	S	H	U	M	G	M
T	B	M	G	O	N	T	L	V	U
U	U	U	S	A	N	P	P	I	N
F	C	L	C	R	Z	A	N	A	C
D	U	G	Ș	T	I	I	N	Ț	A
G	R	I	J	Ă	L	V	F	A	L
R	I	H	N	E	E	H	Â	N	J
Z	A	O	B	I	K	O	Z	N	M
S	A	M	L	U	M	I	N	Ă	T
N	E	B	U	N	I	A	C	P	P

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Eu sunt robul omului
înțelept, îmi dau pe
față mânia
și nu-mi place
învățătura.

(Proverbe 11:29, 12:16, 18:2)

POVESTEA Lecției 2

Eclesiastul 2:1-26

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 2

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Suntem în cartea Eclesiastul, a 21-a carte a Vechiului Testament. Oare ce înseamnă Eclesiastul? Înseamnă cel ce vorbește adunării, oratorul, predicatorul. Mai știți cine a scris-o? Da, ea a fost scrisă de Solomon, fiul lui David, spre sfârșitul vieții lui. El se gândea la viața pe care a trăit-o și încerca să înțeleagă ce a fost bine și ce nu. El a fost un împărat înțelept și bogat, așa că nimic nu l-a oprit să facă tot ce și-a dorit. Ce viață fericită, am spune noi! Și totuși, meditănd la viața lui, ajunge să spună ceva ce ar trebui să dea de gândit tuturor: „O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul, o, deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune” (Eclesiastul 1:2-3). Mai știți ce înseamnă „deșertăciune”? Exact, ceva fără rost, inutil, zadarnic, lipsit de importanță și valoare. Ceva asemănător cu aburul care iese pe gură, cu dăra de fum care se ridică când s-a stins un chibrit sau cu ceea ce rămâne atunci când s-a spart balonul de săpun. Poate cineva să prindă aburul, sau fumul cu mâna?

Spre sfârșitul vieții sale, Solomon a spus că totul este deșertăciune. Dar iată cum a gândit când era mai tânăr: „Am zis inimii mele: «Haide! Vreau să te încerc cu veselie și gustă fericirea»” (Eclesiastul 2:1a). Și după ce a gustat din veselia pe care a dorit-o și după ce s-a înfruptat din fericirea după care a alergat, a tras o concluzie neașteptată: „Dar iată că și aceasta este o deșertăciune. „Am zis râsului: «Ești o nebunie!» și veseliei: «Ce te înșeli degeaba?»” (Eclesiastul 2:1b-2). Văzând că veselia nu-l satisface, Solomon face o nouă alegere: „am hotărât în inima mea să-mi veselesc trupul cu vin, în timp ce inima mă va cârmui cu înțelepciune, și să stăruiesc astfel în nebunie până voi vedea ce este bine să facă fiii oamenilor sub ceruri, în tot timpul vieții lor” (Eclesiastul 2:3b). A ales să se distreze fără nici o restricție. Dar se pare că nici aceasta nu i-a adus împlinire. Așa că s-a hotărât să facă lucruri mari: „mi-am zidit case, mi-am sădit vii, mi-am făcut grădini și livezi de pomi și am sădit în ele tot felul de pomi roditori. Mi-am făcut iazuri ca să ud dumbrava unde cresc copacii. Am cumpărat robi și roabe și am avut copii de casă; am avut cirezi de boi și turme de oi mai mult decât toți cei ce fuseseră înainte de mine în Ierusalim. Mi-am strâns argint și aur, și bogății ca de împărați și țări. Mi-am adus cântăreți și cântărețe și desfătarea fiilor oamenilor: o mulțime de femei” (Eclesiastul 2:4-8). Toate acestea i s-au părut tânărului Solomon de dorit, așa că pe toate le-a strâns **pentru el**: și-a zidit, și-a făcut, și-a sădit, și-a cumpărat, și-a strâns, și-a adus și a avut... (Ce vezi din toate acestea în imagine?) Cu alte cuvinte prosperitate, distracție, realizări și bogăție la maxim! Ce viață împlinită, am fi tentați să spunem noi, cuprinși de invidie, nu-i așa?! Și el recunoaște cu o anumită satisfacție zicând: „Am ajuns mare, mai mare decât toți cei ce erau înaintea mea în Ierusalim. Mi-am păstrat chiar înțelepciunea. Tot ce mi-au poftit ochii le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nicio veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea și aceasta mi-a fost partea din toată osteneala mea” (Eclesiastul 2:9-10).

Dar oare asta să fie tot? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm la ce concluzie a ajuns Eclesiastul.

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

De cele mai multe ori, noi oamenii, mai ales atunci când suntem copii și tineri, avem impresia că dacă avem un anumit lucru, o anumită jucărie, un telefon special, sau cine știe ce alte dorințe putem avea, atunci suntem cu adevărat fericiți și împliniți. Dar ceea ce ne spune Eclesiastul este că, din experiența lui, dobândirea acestor lucruri nu ne va face mai fericiți. Din contră, vom descoperi că după ce am depus mult efort pentru a le avea, ele nu ne mai bucură sau ne aduc o foarte mică bucurie. Și atunci, la fel ca Solomon, alergăm după altceva și apoi după altceva și tot așa fără să ajungem la acea bucurie pe care ne-o dorim. Ce lucruri ai și te bucuri de ele? Care sunt persoanele a căror prezență îți aduce bucurie? Mulțumește lui Dumnezeu pentru tot ce ai primit și nu uita că înșăși bucuria pe care o ai vine tot de la El. Gândește-te că până și mâncarea pe care o primești și care poate nu-ți place de fiecare dată, tot Dumnezeu ți-o dă, iar faptul că-i poți simți gustul este tot un dar de la El. Cine gândește așa este un om înțelept și plăcut lui Dumnezeu.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

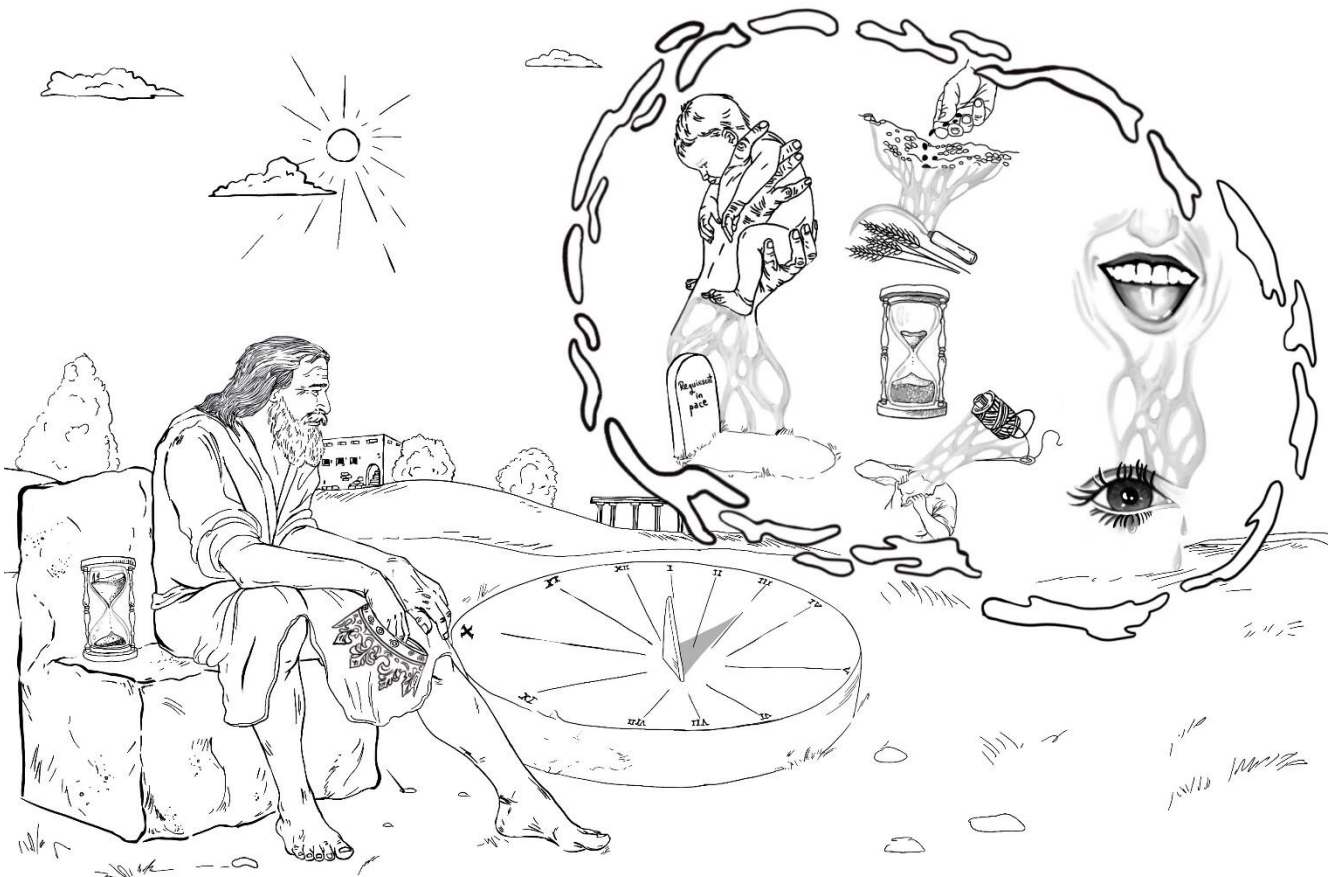
LECȚIA 3

ECLESIASTUL 3:1-22

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?**, **DE CE?**.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 3:1-22**.
- Subliniază numele „Dumnezeu”. De câte ori l-ai găsit? _____
- Ce a pus Dumnezeu în inima oamenilor? (Eclesiastul 3:11)

- Ce anume este un dar înaintea lui Dumnezeu? (Eclesiastul 3:13)

Eclesiastul 3:9. Ce folos are cel ce muncește din truda lui?

10. Am văzut la ce îndeletnicire supune Dumnezeu pe fiii oamenilor.

11. Orice lucru El îl face frumos la vremea lui. A pus în inima lor chiar și gândul veșniciei, măcar că omul nu poate cuprinde, de la început până la sfârșit, lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu.

12. Am ajuns să cunosc că nu este altă fericire pentru ei decât să se bucure și să trăiască bine în viața lor;

13. dar și faptul că un om mănâncă și bea și duce un trai bun în mijlocul întregii lui munci este un dar de la Dumnezeu.

14. Am ajuns la cunoștința că tot ce face Dumnezeu dăinuie în veci, și la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut, și că Dumnezeu face așa pentru ca lumea să se teamă de El.

15. Ce este a mai fost și ce va fi a mai fost; și Dumnezeu aduce iarăși înapoi ce a trecut.

16. Am mai văzut sub soare că, în locul rânduit pentru judecată, domnește nelegiuirea și că, în locul rânduit pentru dreptate, este răutate.

17. Atunci am zis în inima mea: „Dumnezeu va judeca și pe cel bun, și pe cel rău, căci El a sorocit o vreme pentru orice lucru și pentru orice faptă.”

18. Am zis în inima mea că acestea se întâmplă numai pentru oameni, ca să-i încerce Dumnezeu și ei înșiși să vadă că nu sunt decât niște dobitoace.

19. Căci soarta omului și a dobitocului este aceeași; aceeași soartă au amândoi; cum moare unul, așa moare și celălalt; toți au aceeași suflare, și omul nu întrece cu nimic pe dobitoc, căci totul este deșertăciune.

20. Toate merg la un loc; toate au fost făcute din țărână și toate se întorc în țărână.

21. Cine știe dacă suflarea omului se suie în sus și dacă suflarea dobitocului se coboară în jos, în pământ?

22. Așa că am văzut că nu este nimic mai bun pentru om decât să se veselească de lucrările lui: aceasta este partea lui. Căci cine-l va face să se bucure de ce va fi după el?

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?** și **DE CE?**, **observă Eclesiastul 3:14** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ⁵

Eclesiastul 3:14

Am ajuns la cunoștința că tot ce face Dumnezeu dăinuie în veci,
și la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut,
și că Dumnezeu face așa pentru ca lumea să se teamă de El.

⁵ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 3** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Cum este tot ce face Dumnezeu?

- De ce face Dumnezeu lucrurile așa cum le face?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Eclesiastul spune că Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor și El face toate lucrurile frumoase la vremea lor. Gândește-te că El te-a creat și pe tine așa cum ești! Gândește-te că El a dat trupului tău capacitate de vindecare! Cum ar arăta fețele, mâinile și picioarele noastre dacă nu ar exista vindecare? Ești mulțumit(ă) de trupul tău? Dacă ești nemulțumit(ă), ce spune reacția aceasta despre inima ta în relație cu Creatorul tău?

Dar Eclesiastul spune că Dumnezeu este și Judecătorul și că El a hotărât o zi când va judeca orice faptă. Ce consecințe are sau ar trebui să aibă acest lucru în viața ta?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 4:1-16** și descoperă ce alte situații care evidențiază deșertăciunea vieții a găsit Eclesiastul.

ȘTIAI CĂ...

din timpuri străvechi oamenii au măsurat trecerea timpului?

Măsurarea trecerii timpului a fost dintotdeauna o necesitate, iar pentru aceasta s-au inventat ceasuri care se foloseau de mișcarea soarelui, a lunii, a stelelor, de curgerea apei sau a nisipului. Primii care au împărțit noaptea și ziua în 12 unități mai mici au fost egiptenii. Și tot ei au creat primele ceasuri solare. Un ceas solar consta într-un element vertical care, în funcție de poziția soarelui, lăsa o umbră pe un cadran cu gradații. Acest tip de ceas nu este foarte exact din cauza duratei variabile a zilelor și nopților, dar oricum era un mare pas înainte. Dar când cerul era acoperit de nori ceasul solar era inutil, așa că s-au inventat ceasurile cu apă. Pentru a măsura trecerea timpului s-au mai folosit lumânări gradate sau bețișoare combustibile. Ceasurile mecanice cu roți dințate au apărut în Europa în sec. al XIII-lea. Primul orologiu mecanic a fost montat în turnul Mănăstirii Dunstable în anul 1237 d.Hr. Ceasurile mecanice au devenit din ce în ce mai performante, iar odată cu inventarea pendulului și a unor aliaje metalice noi s-a ajuns în anul 1721 la erori de doar 0,2 secunde pe zi. Cu timpul, locul ceasurilor mecanice a fost luat de ceasurile electronice, iar acum cele electronice au fost înlocuite de cele digitale. Cele mai precise ceasuri sunt cele atomice care înregistrează erori de 2-3 secunde la câteva sute de ani. Oamenii măsoară trecerea timpului, dar Dumnezeu este cel care a creat timpul și El este primul care i-a măsurat trecerea atunci când a creat ziua și noaptea.

<https://ziarulumina.ro/societate/timp-liber/din-istoria-masurarii-timpului-84973.html>, accesat în 27.07.2024.

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 3:1-22

RĂZBOI	MOARTE
TĂCEREA	DĂRÂMAREA
NAȘTERE	RÂSUL
PLÂNSUL	PACE
ZIDIREA	VORBIREA

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 3:1-22

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

_____ își are vremea lui, și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui, și jucatul își are vremea lui. (Eclesiastul 3:3)

văicăritul – chicotitul – smiorcăitul – plânsul

Orice lucru El îl face frumos la vremea lui. A pus în inima lor chiar și _____ veșniciei, măcar că omul nu poate cuprinde, de la început până la sfârșit, lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu. (Eclesiastul 3:11)

dorința – gândul – ideea – îndemnul

dar și faptul că un om mănâncă și bea și duce un trai bun în mijlocul întregii lui munci este un _____ de la Dumnezeu. (Eclesiastul 3:13)

cadou – privilegiu – avantaj – dar

Am mai văzut sub soare că, în locul rânduit pentru judecată, domnește nelegiuirea și că, în locul rânduit pentru dreptate, este _____. (Eclesiastul 3:16)

bunătate – omenie – necaz – răutate

Atunci am zis în inima mea: „Dumnezeu va _____ și pe cel bun, și pe cel rău, căci El a sorocit o vreme pentru orice lucru și pentru orice faptă.” (Eclesiastul 3:17)

chema – călăuzi – judeca – cerceta

Toate merg la un loc; toate au fost făcute din _____ și toate se întorc în țărână. (Eclesiastul 3:20)

cuvânt – țărână – tină – pământ

Cine știe dacă _____ omului se suie în sus și dacă suflarea dobitocului se coboară în jos, în pământ? (Eclesiastul 3:21)

viața – sufletul – suflarea – vitalitatea

ARITMOGRIF

Eclesiastul 3:1-22

ORIZZONTALE

1. Ce gând a pus Dumnezeu în inima oamenilor? (Eclesiastul 3:11)
2. Unde, în ce se întorc toate lucrurile? (Eclesiastul 3:20)
3. Care este opusul morții? (Eclesiastul 3:2)
4. Cine este cel care dăinuie în veci? (Eclesiastul 3:14)
5. Cine trebuie să se teamă de Dumnezeu? (Eclesiastul 3:14)
6. În ce anume caută folos cel ce muncește? (Eclesiastul 3:9)
- 7.
8. Ce domnește în locul rânduitor pentru judecată? (Eclesiastul 3:16)
9. Ce va face Dumnezeu și față de cel bun și
10. Unde a pus Dumnezeu gândul veșniciei p

A 10x10 grid with a thick black cross in the center. The four squares at the center of the cross are shaded light green. The grid is numbered 1 to 10 on the left side.

VERTICAL

Ce are fiecare lucru de sub soare?

ADEVĂRAT / FALS

Eclesiastul 3:1-22

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Toate își au anotimpul lor și fiecare om de sub ceruri își are ceasul lui. (Eclesiastul 3:1)
2. Nașterea își are vremea ei, și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui, și smulgerea celor sădite își are vremea ei. (Eclesiastul 3:2)
3. Orice lucru El îl face frumos la vremea lui. A pus în inima lor chiar și gândul veșniciei, măcar că omul nu poate cuprinde, de la început până la sfârșit, lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu. (Eclesiastul 3:11)
4. dar și faptul că un om mănâncă și bea și duce un trai bun în mijlocul întregii lui munci este o pedeapsă de la Dumnezeu. (Eclesiastul 3:13)
5. Ce este a mai fost și ce va fi a mai fost; și Dumnezeu aduce iarăși înapoi ce a plecat. (Eclesiastul 3:15)

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!

Ordonează **crescător** și găsește cuvântul corect!

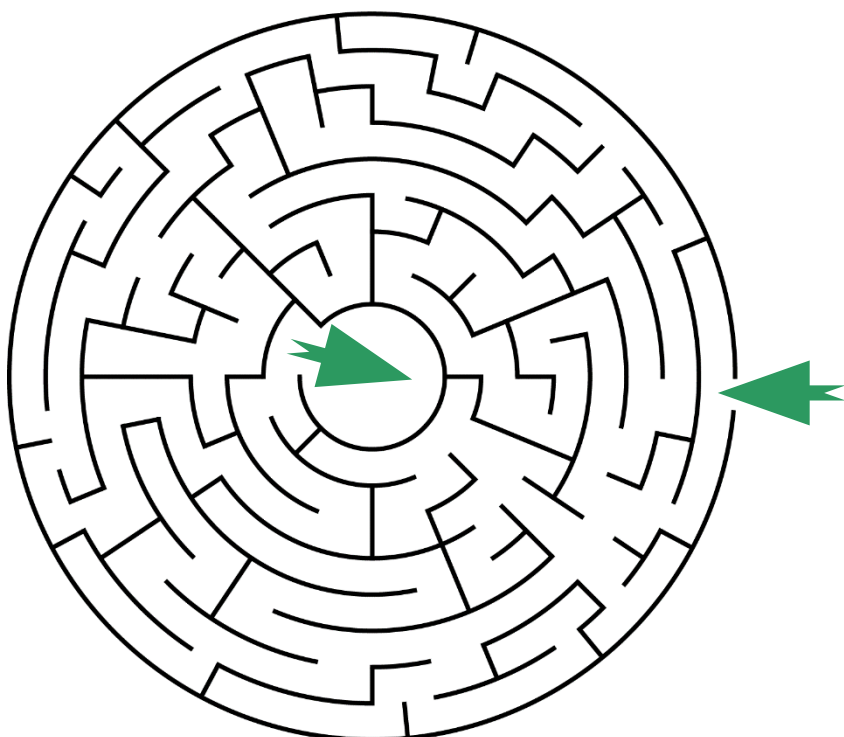
E	D	M	E	U	U	Z	N
4+6	0+2	8-2	17-3	7-3	12+4	9+3	11-3

CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 3:1-22**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

VREME	NAȘTERE
CEAS	PACE
TĂCERE	PLÂNS
VEȘNICIE	VORBIRE
JUDECATĂ	FOLOS
CĂUTARE	DUMNEZEU

C	V	E	Ș	N	I	C	I	E	J
C	R	V	Z	A	R	P	T	E	U
Ă	E	F	V	Ș	C	A	S	F	D
U	M	A	B	T	Ă	C	E	R	E
T	E	A	S	E	T	E	O	F	C
A	F	V	O	R	B	I	R	E	A
R	O	H	U	E	I	B	N	M	T
E	L	G	D	W	E	U	J	P	Ă
V	O	P	A	G	F	J	A	S	Z
I	S	D	U	M	N	E	Z	E	U

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Eu sunt comoara
cea mai de preț
a unui om,
iar plata pentru mine
este mai bună când se
unesc doi oameni.

(Proverbe 12:27, Eclesiastul 4:9)

POVESTEA Lecției 3

Eclesiastul 3:1-22

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic*, *captivant* și *interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 3

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosind cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Autorul cărții despre care vorbim se autointitulează „cel care are ceva de spus”. Unii vorbesc și fără să aibă ceva de spus, Eclesiastul însă are ceva de spus cu privire la felul în care și-a trăit viața, cu privire la deciziile luate, cu privire la lucrurile pe care le-a dorit și le-a iubit, pe care le-a adunat sau le-a risipit de-a lungul vieții și domniei lui. Iar concluzia lui este tulburătoare: „O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul, o, deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune” (Eclesiastul 1:2-3). Continuând să vorbească celor care doresc să-l asculte, bătrânul împărat Solomon, spune că „toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui” (Eclesiastul 3:1). Hm! Totul are un timp al său, un ceas al lui! Fiecare oră din zi își are umbra ei pe cadranul ceasului solar care indică și măsoară trecerea timpului. Dar Eclesiastul a observat mai mult de atât. El a văzut că fiecare lucru din viață, chiar și cel mai mărunț, își are timpul lui. Mai întâi el spune că „nașterea își are vremea ei, și moartea își are vremea ei” (Eclesiastul 3:2a), iar apoi că „săditul își are vremea lui, și smulgerea celor sădite își are vremea ei” (Eclesiastul 3:2b). Interesant că și „plânsul își are vremea lui, și râsul își are vremea lui” (Eclesiastul 3:4a), dar și „ruptul își are vremea lui, și cusutul își are vremea lui” (Eclesiastul 3:7a). Hm! Toate își au vremea lor. Ne putem imagina că Eclesiastul a început fiecare propoziție și cei care-l ascultau au continuat-o. Haideți să vedem dacă noi putem face asta! Cum ai continua cuvintele lui Solomon: „dărâmarea își are vremea ei, și” oare ce „își are vremea ei”? (Eclesiastul 3:3b) Dar pe următoarele: „tăcerea își are vremea ei, și” ce „își are vremea ei”? (Eclesiastul 3:7b) Dar pe aceasta: „războiul își are vremea lui, și” ce „își are vremea ei”? (Eclesiastul 3:8b) Hm! Pentru ce este vremea acum când ești copil? Ce poți face acum cel mai bine și nu mai poți face mai târziu? Ar trebui să-i întrebi pe părinții sau pe bunicii tăi 😊.

După ce a constatat că fiecare lucru își are timpul lui, Eclesiastul spune că a „văzut la ce îndeletnicire supune Dumnezeu pe fiii oamenilor” (Eclesiastul 3:10). Care să fie îndeletnicirea obositoare primită de om? Nu omul și-a luat-o, ci Dumnezeu i-a dat-o. La începutul cărții, el spunea: „Mi-am pus inima să cercetez și să adâncesc cu înțelepciune tot ce se întâmplă sub ceruri: iată o îndeletnicire plină de trudă, la care supune Dumnezeu pe fiii oamenilor” (Eclesiastul 1:13). Dumnezeu i-a dat omului sarcina să cerceteze și să înțeleagă tot ce se întâmplă sub soare, iar lucrul acesta nu este totdeauna ușor. Pentru a cerceta și a înțelege, de cele mai multe ori este nevoie de efort și disciplină. Exact lucrul acesta îl face Eclesiastul, iar el continuă să împărtășească cu noi concluziile sale spunând: „Orice lucru El îl face frumos la vremea lui” (Eclesiastul 3:11a). El cercetează și înțelege că Dumnezeu nu doar face lucrurile, ci el face ca orice lucru să fie frumos la vremea lui.

Oare ce alte lucruri a descoperit Eclesiastul despre Dumnezeu și lucrările Lui? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** descoperirile și concluziile Eclesiastului.

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

V-ați gândit vreodată că Dumnezeu este Cel care v-a creat pe fiecare dintre voi? Dumnezeu v-a dat viață și a hotărât când să vă nașteți, cine să vă fie părinții, frații, surorile, bunicii! El v-a dat un trup care atunci când vă loviți se vindecă, se repară. Gândiți-vă cum ar arăta fețele, mâinile și picioarele noastre dacă nu ar exista vindecare! Faptul că Dumnezeu a creat trupul fiecărui om cu capacitatea de vindecare este felul în care El continuă să aibă grijă de noi, de toți.

Dumnezeu este Creatorul tău și de aceea tu ești prețios în ochii Lui și te iubește. Și pentru că te iubește, El îți spune că este și Judecătorul tău! Când vorbești frumos sau când vorbești urât, când lovești sau când mângâi pe cineva, El știe. Când dăruiești sau când furi, când spui adevărul sau minți, când te joci corect sau când trișezi, El știe. Când gândești, spui sau faci binele El vede și te va răsplăti. Când gândești, spui sau faci ceva rău, El știe și te va pedepsi. Dumnezeu este un Judecător drept! Așa că nu uita: Dumnezeu este Creatorul, dar și Judecătorul tău!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 4

ECLESIASTUL 4:1-16

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?**, **DE CE?**.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 4:1-16**.
- Subliniază expresiile „mai bine, mai bun”. Câte ai găsit? _____
- De ce este mai bine doi decât unul? (Eclesiastul 4:9-10)

- Ce se spune despre funia împletită în trei? (Eclesiastul 4:12)

Eclesiastul 4:7. Am mai văzut o altă deșertăciune sub soare.

8. Un om este singur-singurel, n-are nici fiu, nici frate, și totuși munca lui n-are sfârșit, ochii nu i se satură niciodată de bogății și nu se gândește: „Pentru cine muncesc eu și-mi lipsesc sufletul de plăceri?” Și aceasta este o deșertăciune și un lucru rău.

9. Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor.

10. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul. Dar vai de cine este singur și cade fără să aibă pe altul care să-l ridice!

11. Tot așa, dacă se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzească dacă e singur?

12. Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotriva; și funia împletită în trei nu se rupe ușor.

13. Mai bine un copil sărac și înțelept decât un împărat bătrân și fără minte, care nu înțelege că trebuie să se lase îndrumat;

14. căci el poate să iasă din temniță ca să domnească, măcar că poate chiar să se fi născut sărac în împărăția celui din urmă.

15. Am văzut pe toți cei vii, care umblă sub soare, înconjurând pe copilul care avea să urmeze după împărat și să domnească în locul lui.

16. Fără sfârșit era tot poporul în fruntea căruia mergea el. Și totuși cei ce vor veni după el nu se vor bucura de el. Căci și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele *șase întrebări fundamentale ale observării*: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, **observă Eclesiastul 4:13** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 4:13

Mai bine un copil sărac și înțelept decât un împărat bătrân și fără minte,
care nu înțelege că trebuie să se lase îndrumat.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 4** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Ce este mai de preferat?
- De ce este preferabil unul în defavoarea celui alt?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Nu toate lucrurile sunt la fel de valoroase, ne spune Eclesiastul. Iar pentru a evidenția diferențele dintre ele, el le așază în perechi cum ar fi: munca – lene, munca făcută cu chibzuință – muncă fără rost, echipă – individualism, înțelepciune – poziție socială și bogăție.

Ce este mai important pentru tine: să ai lucruri și să fii bine văzut de alții, sau să fii înțelept? Nu poți fi atât bogat și cu o imagine bună, cât și înțelept? De ce este înțelepciunea, adică capacitatea de a lua decizii bune pe termen lung, mai importantă decât ceea ce deții sau decât imaginea pe care o au alții despre tine?

Îți este ușor te lași îndrumat, adică să ascuți sfaturile altora? De ce? Cum decizi care sfaturi le urmezi și care nu?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 5:1-20** și descoperă sfatul lui Solomon cu privire la promisiunile făcute lui Dumnezeu.

ȘTIAI CĂ...

Înțelepciunea este diferită de inteligență?

Inteligența este capacitatea de a învăța, de a analiza și de a reține informația. Înțelepciunea este capacitatea de a folosi cunoștințele dobândite cu discernământ. Inteligența se focalizează pe logică, raționalitate și rezolvarea problemelor. Înțelepciunea se concentrează pe perspectivă, ajutându-te să vezi contextul mai larg, pe experiență și pe luarea unor decizii bune pe termen lung. Inteligența poate fi măsurată prin teste IQ, prin performanțe academice și prin capacitatea de a reține informații. Înțelepciunea se evaluează prin experiența de viață, prin perspicacitate și prin judecata sănătoasă. Dacă inteligența se manifestă printr-o gândire rapidă, printr-o memorie bună și prin abilități analitice, înțelepciunea se vede prin capacitatea de a empatiza, prin răbdare și discernământ. Dacă celui inteligent îi poate lipsi adeseori bunul simț și empatia, celui înțelept îi poate lipsi adeseori rapiditatea de acțiune. De exemplu, cel inteligent are abilitatea de a rezolva rapid probleme de matematică, pe când cel înțelept știe când aplicarea matematicii nu este o soluție. Cel inteligent este avid după informație, pe când cel înțelept știe să discearnă ce contează cu adevărat într-o anumită situație de viață. Cel inteligent poate memora legi, pe când cel înțelept știe când și cum să le aplice. Cel înțelept ia decizii bune, dar există o mulțime de oameni geniali care și-au ruinat cariera și viața. Dar cum putem dobândi înțelepciunea? Biblia spune că „Domnul dă înțelepciune” (Proverbe 2:6) și că „mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor” (Psalmul 19:7). Citirea, studierea, meditarea, memorarea și aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu ne poate ajuta să fim atât mai inteligenți, cât și mai înțelepți.

<https://blog.mindvalley.com/wisdom-vs-intelligence/>, accesat în 22.08.2025.

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 4:1-16

MAI BINE MÂNĂ PLINĂ DE ODIHNĂ	DECÂT UN BĂTRÂN FĂRĂ MINTE
MAI BINE DOI	NU SE RUPE UȘOR
CINE ESTE SINGUR ȘI CADE	NU ARE CINE SĂ-L RIDICE
MAI BINE UN COPIL ÎNȚELEPT	DECÂT PUMNI PLINI DE TRUDĂ
FUNIA ÎMPLETITĂ ÎN TREI	DECÂT UNUL

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 4:1-16

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

M-am uitat apoi la toate asupririle care se fac sub soare; și iată că cei apăsăți varsă _____ și nu este nimeni să-i mângâie! Ei sunt pradă silniciei asupritorilor lor și n-are cine să-i mângâie! (Eclesiastul 4:1)

vin – apă – lacrimi – cafea

Am mai văzut că orice _____ și orice iscusință la lucru își are temeiul numai în pizma unuia asupra altuia. Și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt. (Eclesiastul 4:4)

treabă – lucru – idee – muncă

Mai bine doi decât unul, căci iau o _____ cu atât mai bună pentru munca lor.
(Eclesiastul 4:9)

surpriză – plată – arvună – răsplată

Și dacă se _____ ceva asupra unuia, doi pot să-i stea împotrivă; și funia împletită în trei
nu se rupe ușor. (Eclesiastul 4:12)

scoală – ridică – apucă – trezeste

Fără sfârșit era tot _____ în fruntea căruia mergea el. Și totuși cei ce vor veni după el nu se vor bucura de el. Căci și aceasta este o desertăciune și goană după vânt. (Eclesiastul 4:16)

neamul – grupul – lotul – poporul

ARITMOGRIF

Eclesiastul 4:1-16

ORIZZONTALE

1. Cum este funia care nu se rupe ușor? (Eclesiastul 4:12)
 2. Ce este mai bine să aibă mâna, decât pumnii plini de trudă? (Eclesiastul 4:6)
 3. Cum este mai bine, decât unul singur? (Eclesiastul 4:9)
 4. Unde, sub ce se fac toate asupririle? (Eclesiastul 4:1)
 5. Pentru ce iau o plată mai bună doi, decât unul? (Eclesiastul 4:9)
 6. Cine sunt mai fericiți decât cei vii? (Eclesiastul 4:2)
 7. În ce își are temeiul orice muncă și iscusință la lucru? (Eclesiastul 4:4)
 8. Ce nu are munca celui singur-singurel? (Eclesiastul 4:8)
 9. Ce își are orice muncă în invidia (pizma) unuia asupra altuia? (Eclesiastul 4:4)

VERTICAL – Ce este bine să primească fiecare om?

ADEVĂRAT / FALS

Eclesiastul 4:1-16

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Dar mai trist decât amândoi, am găsit pe cel ce nu s-a născut încă, fiindcă n-a văzut toate relele care se petrec sub cer. (Eclesiastul 4:3)
2. Am mai văzut că orice muncă și orice iscusință la rău își are temeiul și în pizma unuia asupra altuia. Și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt. (Eclesiastul 4:4)
3. Nebunul își încrucișează picioarele și își mănâncă însăși carnea lui. (Eclesiastul 4:5)
4. Mai bine o casă plină de odihnă, decât amândoi pumnii plini de trudă și goană după fum. (Eclesiastul 4:6)
5. Un om este aproape singur, n-are nici fiu, nici frate, și totuși munca lui n-are sfârșit, ochii nu i se satură niciodată de lucru. (Eclesiastul 4:8a)

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!

Ordonează **descrescător** și găsește cuvântul corect!

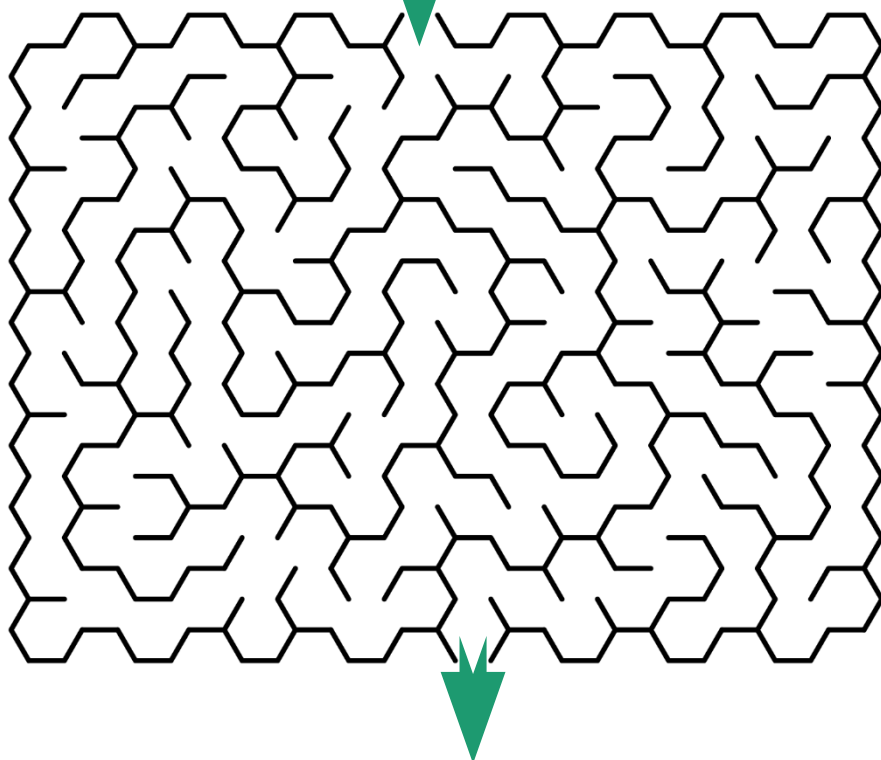
R	P	Î	T	A	M	Ă
17-2	21+4	30+5	12-7	7+3	26+4	12+8

CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 4:1-16**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

FUNIE	PLATĂ
SOARE	MUNCA
VIAȚĂ	ÎNȚELEPT
ODIHNĂ	ÎNDRUMAT
NEBUNUL	GOANĂ
SINGUR	SUFLETUL

Î	F	T	U	B	N	C	O	A	D
N	S	S	V	S	H	R	D	B	N
Ț	F	U	N	I	E	P	I	Î	U
E	G	F	F	N	A	J	H	N	E
L	O	L	M	G	H	Ț	N	D	Z
E	A	E	D	U	P	R	Ă	R	S
P	N	T	R	R	N	G	H	U	O
T	Ă	U	T	G	T	C	J	M	A
A	P	L	A	T	Ă	H	A	A	R
N	E	B	U	N	U	L	U	T	E

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Eu trebuie să fiu învățat calea pe care trebuie să o urmez și când voi îmbătrâni nu mă voi abate de la ea.

(Proverbe 22:6)

POVESTEA Lecției 4

Eclesiastul 4:1-16

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 4

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Suntem în cartea numită „Eclesiastul”, cuvânt care provine din limba greacă „ekklesiastes”, dar care la origine este din limba ebraică „qôheleth”/„koheleth” care înseamnă cel ce vorbește adunării, sau cum am spune noi azi, predicatorul. În această carte, Eclesiastul are o predică despre viața sa ca împărat al Ierusalimului, despre lucrurile care l-au preocupat, despre ceea ce a considerat că este valoros și și-a dorit cu orice preț, despre lucrurile care au fost dragi inimii lui și pe care ochii lui le-au poftit. Având în vedere toate acestea, ne-am așteptat ca ceea ce are de spus să fie entuziasmant, iar concluzia sa personală, după o astfel de viață, să fie una optimistă și plină de încântare. Dar, surprinzător, nu este așa! La sfârșitul vieții și domniei lui, Solomon trage o concluzie tristă și care are darul de ne pune pe gânduri chiar și pe noi cei ce trăim astăzi: „O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul, o, deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune” (Eclesiastul 1:2-3). Predicatorul folosește cuvântul deșertăciune, adică ceva nefolositor, zadarnic. Oare poate cineva prinde fumul în pumnii lui? Îl vezi, încerci să-l prinzi, dar oricât ai încerca, în palme nu-ți rămâne nimic. Totul este ca un abur, totul este doar fum, zice predicatorul. Oare poate aduna cineva fumul în visteriile lui? Oare este de folos cuiva să alerge să prindă și să adune fumul? Autorul cărții, bătrânul împărat Solomon, spunea în predica sa: „M-am uitat apoi la toate asuprașurile care se fac sub soare; iată că cei apăsați varsă lacrimi și nu este nimeni să-i mângâie! Ei sunt pradă silniciei asuprașurilor lor și n-are cine să-i mângâie!” (Eclesiastul 4:1). Sub soare, de-a lungul istoriei, au existat tot timpul oameni asuprași, oprimați, care au ajuns robi, pedepsiți dur și pe nedrept, care au suferit lucruri greu de suportat. Și, în plus, nici nu au avut pe nimeni să-i mângâie, să le spună o vorbă bună și să le dea o îmbrățișare. Plin de empatie, față de o situație atât de tristă și dureroasă, el scrie că: „am găsit că morții care au murit mai înainte sunt mai fericiți decât cei vii, care sunt încă în viață. Dar mai fericit decât amândoi, am găsit pe cel ce nu s-a născut încă, fiindcă n-a văzut toate relele care se petrec sub soare” (Eclesiastul 4:2-3).

Eclesiastul a privit apoi cu atenție în jurul lui constatând că „orice muncă și orice iscusință la lucru își are temeiul numai în pizma unuia asupra altuia” (Eclesiastul 4:4a). Oamenii sunt harnici și creativi și astfel ajung deosebit de pricepuți. Sunt foarte îndemânatici în ceea ce fac, dar mereu și mereu doresc mai bun, mai mult, mai frumos, mai special decât alții, decât toți ceilalți. Iar motivația acestei competiții este „pizma unuia asupra altuia”, adică invidia sau gelozia. Dar când vor ajunge la sfârșit, vor constata că toată concurența asta „este o deșertăciune și goană după vânt” (Eclesiastul 4:4b), fără de folos, doar fum. La polul opus celor care aleargă și muncesc din greu mânați de invidie, Predicatorul îl vede pe cel nebun care este complet dezinteresat de muncă: leneșul. Lui nu-i pasă că uneltele lui sunt rupte, că ulciorul de apă este spart: „Nebunul își încrucișează mâinile și își mănâncă însăși carnea lui” (Eclesiastul

4:5). Stă degeaba, cu mâinile încrucișate, nu face nimic, nu ostenește deloc și habar nu are că „sărăcia vine pe neașteptate, ca un hoț, și lipsa, ca un om înarmat” (Proverbe 24:34).

Concluzia predicatorului atât cu privire la cel care muncește motivat de invidie, cât și cu privire la cel leneș este că „mai bine o mână plină de odihnă, decât amândoi pumnii plini de trudă și goană după vânt” (Eclesiastul 4:6). Odihna adevărată este cea care vine după ce ai muncit cu hărnicie, nu după ce ai lenevit. Pe de altă parte, să lucrezi zi și noapte, fără oprire, fără să te odihnești, este rău și până la urmă este doar „goană după vânt”.

Dar oare ce alte lucruri sunt mai bune decât altele? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** ce alte învățături are Eclesiastul pentru noi.

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Solomon a observat o mulțime de situații din viață și s-a gândit la ele încercând să învețe și să le înțeleagă. Pentru a le înțelege și noi mai bine, el le-a pus în perechi: muncă – odihnă, muncă – lene, muncă făcută cu chibzuință – muncă fără rost, muncă în echipă – muncă de unul singur, înțelepciune – poziție socială și bogăție. A fi înțelept înseamnă să alegi să faci întotdeauna ce este cel mai bine. Oare ce este mai important pentru tine: să ai lucruri, muuulte jucării, sau să fii înțelept? Dar cum poți deveni mai înțelept? Solomon ne spune că cel care se lasă îndrumat, cel care ascultă un sfat înțelept, are mai multe șanse să devină înțelept. Tu ascuți sfaturile părinților? Dar ale profesorilor sau educatorilor? Cum poți ști dacă un sfat este bun sau nu? Nu uita: cel care ascultă sfaturile celor mai înțelepți decât el, va deveni el însuși mai înțelept! Ascultarea este calea spre înțelepciune!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

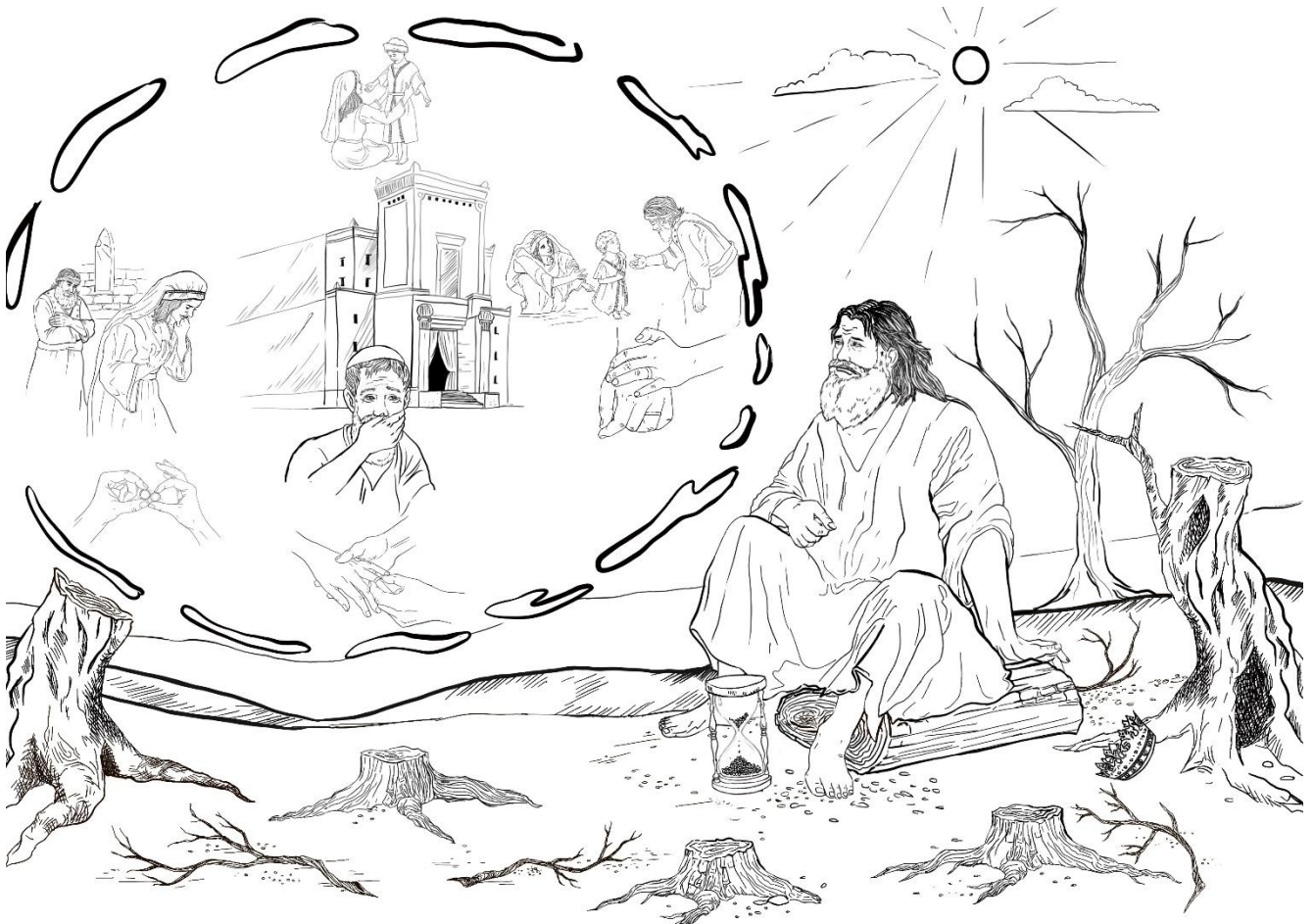
LECȚIA 5

ECLESIASTUL 5:1-20

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: **CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?**.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 5:1-20**.
- Subliniază cuvintele care se referă la „vorbe/cuvinte” 😊. Câte ai găsit? _____
- Ce trebuie făcut în privința gurii? (Eclesiastul 5:6)

- Ce se întâmplă cu cel care iubește bogăția? (Eclesiastul 5:10)

- Ce se întâmplă când se înmulțesc bunătățile? (Eclesiastul 5:11)

Eclesiastul 5:5. Mai bine să nu faci nicio juruință decât să faci o juruință și să n-o împlinești.

6. Nu lăsa gura să te bage în păcat și nu zice înaintea trimisului lui Dumnezeu: „M-am pripit.” Pentru ce să Se mânie Dumnezeu din pricina cuvintelor tale și să nimicească lucrarea mâinilor tale?

7. Căci, dacă este deșertăciune în mulțimea visurilor, nu mai puțin este și în mulțimea vorbelor; de aceea, teme-te de Dumnezeu!

8. Când vezi în țară pe cel sărac năpăstuit și jefuit în numele dreptului și dreptății, să nu te miri de lucrul acesta. Căci peste cel mare veghează altul mai mare și peste ei toți, Cel Preaînalt.

9. Dar un folos pentru țară, în toate privințele, este un împărat prețuit în țară.

10. Cine iubește argintul nu se satură niciodată de argint și cine iubește bogăția multă nu trage folos din ea. Și aceasta este o deșertăciune!

11. Când se înmulțesc bunătățile, se înmulțesc și cei ce le papă. Și ce folos mai are din ele stăpânul lor decât că le vede cu ochii?

12. Dulce este somnul lucrătorului, fie că a mâncat mult, fie că a mâncat puțin; dar pe cel bogat nu-l lasă îmbuibarea să doarmă.

13. Este un mare rău pe care l-am văzut sub soare: avuții păstrate spre nefericirea stăpânului lor.

14. Dacă se pierd aceste bogății prin vreo întâmplare nenorocită, și el are un fiu, fiului nu-i rămâne nimic în mâini.

15. Cum a ieșit de gol din pânțele mamei sale, din care a venit, așa se întoarce și nu poate să ia nimic în mână din toată osteneala lui.

16. Și acesta este un mare rău, anume că se duce cum venise. Și ce folos are el că s-a trudit în vânt?

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?* și *DE CE?*, observă **Eclesiastul 5:5** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 5:5

Mai bine să nu faci nicio juruință decât să faci o juruință și să n-o împlinești.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 5** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Ce este mai bine să nu faci?

- Ce nu este bine să faci?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Vorbirea... Ce mare lucru că putem comunica unii cu alții! Prin cuvintele noastre putem să încurajăm sau să rănim, putem stârni un conflict sau îl putem aplană, putem spune adevărul sau putem minți, putem fi sinceri sau putem fi ipocriți. Prin cuvintele noastre gândite sau rostite putem face toate aceste lucruri, atât în relație cu oamenii, cât și în relație cu Dumnezeu.

Citește Matei 5:33-37 și 12:36-37. Ce spune Domnul Isus cu privire la vorbire în cele două texte? Pe o scară de la 1 la 5, evaluează cât de mult se aseamănă vorbirea ta cu cea descrisă de El. Cum îți influențează felul de a vorbi faptul că știi că vei da socoteală de orice „cuvânt nefolositor”?

Ți-a făcut cineva promisiuni fără să le onoreze mai apoi? Dar tu ai făcut vreodată promisiuni lui Dumnezeu sau oamenilor și nu le-ai onorat? Ce se strică, sau ce se pierde într-o relație atunci când una dintre părți nu-și împlinește promisiunile?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 6:1-12** și descoperă care este răul despre care autorul spune că se întâlnește des sub soare.

ȘTIAI CĂ...

Încălcarea promisiunilor este una dintre cauzele majore ale neîncrederii?

Nu cred că este vreun om care să nu-și fi încălcat niciodată vreo promisiune. Pare un lucru mic, scuzabil, dar efectele lui pot fi dezastruoase. I-am spus cuiva că vom face ceva până la o anumită dată, dar nu am reușit. Așa că urmează o conversație stânjenitoare de care nimeni nu se bucură. Efectul unei promisiuni încălcate este *neîncrederea*. Cel căruia i s-a promis ceva se gândește: „Oare mă mai pot baza pe ce spune?”. Și are dreptate! Pe când cel care nu și-a respectat promisiunea, din cauza vinovăției pe care o simte, încearcă să se apere găsiindu-și scuze și adeseori se poartă ca și cum el ar fi o victimă, ca și cum cel care a primit promisiunea este nerecunoscător sau are pretenții prea mari. O promisiune încălcată duce la neîncredere, la dezamăgire și poate duce la ruperea relației. O singură promisiune încălcată ți se pare neglijabilă. Dar cumulează efectul lor la nivelul întregii societăți luând în calcul: stresul cauzat de nerespectarea unui orar sau a unor termene, rănilor dintr-o familie în care membrii ei nu își onorează promisiunile, dezamăgirea dintre prieteni când unul își încalcă cuvântul, frustrările de la muncă pentru că nici angajatorul și nici angajatul nu și-au respectat promisiunile, neîncrederea generalizată pe care oamenii o au în politicieni tocmai din cauza unei mulțimi de promisiuni nerespectate, sau neîncrederea pe care unele state o au în altele din același motiv. A face ceea ce ai spus, atunci când ai spus, pare un lucru mic, dar dacă fiecare am face așa, viața tuturor ar fi mai bună și Dumnezeu s-ar bucura de fiecare dintre noi.

<https://christiantoday.com.au/news/broken-promises.html>, accesat în 23.08.2025.

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 5:1-20

CINE IUBEȘTE BOGĂȚIA	SĂ TRĂIASCĂ BINE ÎN MIJLOCUL MUNCII
UN FOLOS PENTRU ȚARĂ	NU TRAGE FOLOS DIN EA
BUCURIA ÎN MIJLOCUL MUNCII	MULȚIMEA VORBELOR
PROSTIA NEBUNULUI	UN DAR DE LA DUMNEZEU
ESTE BINE ȘI FRUMOS CA OMUL	UN ÎMPĂRAT PREȚUIT ÎN ȚARĂ

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 5:1-20

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Păzește-ți piciorul când intri în Casa lui Dumnezeu și apropie-te mai bine să _____, decât să aduci jertfa nebunilor, căci ei nu știu că fac rău cu aceasta. (Eclesiastul 5:1)

înveți – ascuți – citești – cânti

Nu te grăbi să deschizi gura și să nu-ți rostească _____ cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este în cer, și tu, pe pământ; de aceea să nu spui vorbe multe (Eclesiastul 5:2)

limba – buzele – gura – inima

Dacă ai făcut o juruință lui Dumnezeu, nu _____ s-o împlinești, căci Lui nu-I plac cei fără minte; de aceea împlinește juruința pe care ai făcut-o. (Eclesiastul 5:4)

întârzia – uita – zăbovi – pregeta

Nu lăsa gura să te bage în _____ și nu zice înaintea trimisului lui Dumnezeu: „M-am pripit.” Pentru ce să Se mânie Dumnezeu din pricina cuvintelor tale și să nimicească lucrarea mâinilor tale? (Eclesiastul 5:6)

suferință – necaz – belea – păcat

Când vezi în țară pe cel _____ năpăstuit și jefuit în numele dreptului și dreptății, să nu te miri de lucrul acesta. Căci peste cel mare veghează altul mai mare și peste ei toți, Cel Preaînalt. (Eclesiastul 5:8)

bogat – sărac – harnic – leneș

ARITMOGRIF

Eclesiastul 5:1-20

ORIZONTAL

1. Din mulțimea cui se nasc visele? (Eclesiastul 5:3)
2. Ce anume să nu rostească inima și să fie pripite înaintea lui Dumnezeu? (Eclesiastul 5:2)
3. Pe cine ai putea vedea năpăstuit și jefuit în numele dreptății? (Eclesiastul 5:8)
4. Prostia cui se cunoaște din mulțimea cuvintelor? (Eclesiastul 5:3)
5. Ce trebuie să păzești când intri în Casa Domnului? (Eclesiastul 5:1)
6. Cum poate fi cel sărac în numele dreptății? (Eclesiastul 5:8)
7. Ce poate să dea Dumnezeu cuiva? (Eclesiastul 5:19)
8. Al cui somn este dulce, fie că a mâncat mult sau puțin? (Eclesiastul 5:12)

1.																			
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			

VERTICAL – Ce nu este bine să faci fără a te ține de ea?

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!

Ordonează **crescător** și găsește cuvântul corect!

U	Ț	N	J	I	U	Ă	R
14-7	22+5	19+4	11-8	24-5	9+6	34-3	7+4

ADEVĂRAT / FALS

Eclesiastul 5:1-20

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Mai bine să nu faci nicio juruință decât să faci o juruință și să o îndeplinești. (Eclesiastul 5:5)
2. Căci, dacă este deșertăciune în mulțimea visurilor, nu mai puțin este și în mulțimea vorbelor; de aceea, teme-te de Dumnezeu! (Eclesiastul 5:7)
3. Dar un folos pentru țară, în toate privințele, este un împărat detestat în țară. (Eclesiastul 5:9)

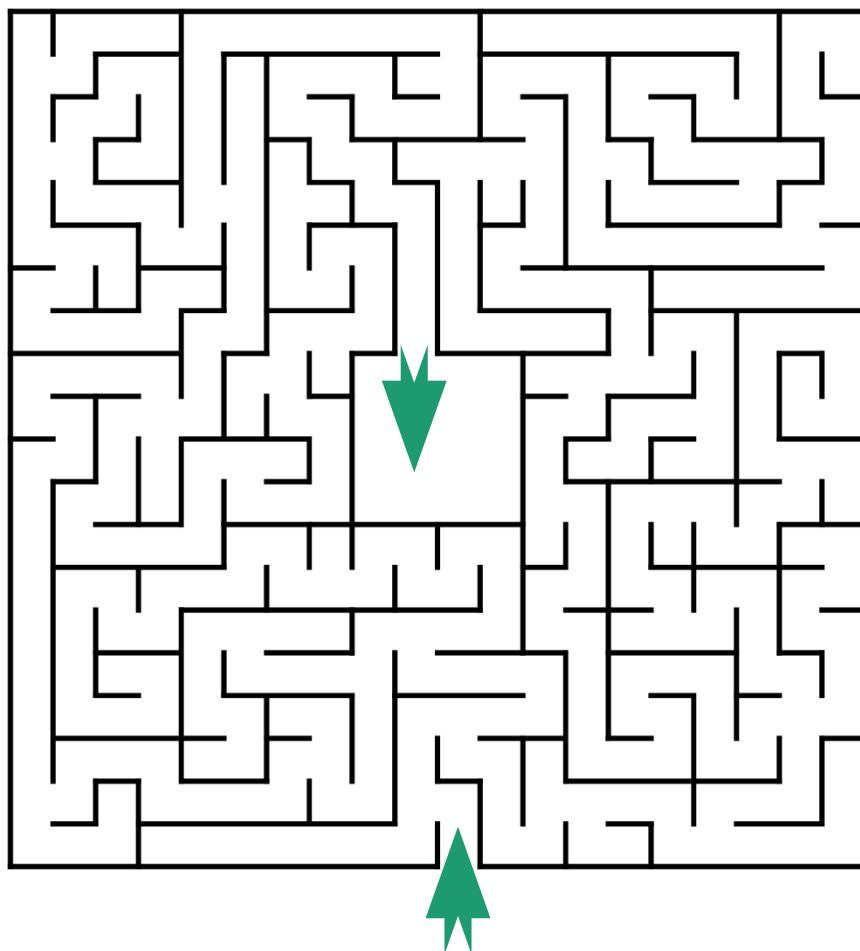
4. Cine iubește argintul nu se satură niciodată de argint și cine iubește bogăția multă nu trage folos din ea. Și aceasta este o deșertăciune! (Eclesiastul 5:10)
5. Dulce este somnul lucrătorului, fie că a mâncat mult, fie că a mâncat puțin; dar pe cel bogat nu-l lasă stresul să doarmă. (Eclesiastul 5:12)

CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 5:1-20**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

INIMA	ARGINTUL
CUVINTE	TRĂIASCĂ
JURUINȚĂ	AVERE
GURA	MIJLOCUL
PĂCAT	BUCURIE
DUMNEZEU	PRIPIT

F	B	D	D	G	U	C	J	P	T
V	U	F	U	M	A	U	U	T	R
T	C	P	M	I	R	V	R	H	Ă
N	U	R	N	J	G	I	U	P	I
J	R	I	E	L	I	N	I	M	A
O	I	P	Z	O	N	T	N	T	S
G	E	I	E	C	T	E	Ț	H	C
S	U	T	U	U	U	H	Ă	N	Ă
E	G	R	C	L	L	N	M	R	U
P	Ă	C	A	T	A	V	E	R	E

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Nu pregeta să mă
împlinești pentru că
Domnul Dumnezeu îți
va cere socoteală.

(Deuteronom 23:21)

POVESTEA Lecției 5

Eclesiastul 5:1-20

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 5

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Bine ați la predica spusă de unul dintre cei mai înțelepți oameni care au trăit pe pământ: Împăratul Solomon! Când l-a vizitat, împărăteasa din Seba a spus despre el: „Era adevărat deci ce am auzit eu în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta! Nu credeam tot ce se zicea, până n-am venit și am văzut cu ochii mei. Și iată că nu mi s-a istorisit nici jumătate din mărirea și înțelepciunea ta. [...] Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, care sunt pururea înaintea ta și care aud înțelepciunea ta!” (2 Cronici 9:5-7). Așa că dacă vrem să fim fericiți, am face bine să ascultăm ce are el de spus în continuare.

De data aceasta el privește cu atenție spre locul unde oamenii mergeau să se închine. El a observat că la Templu veneau să se închine tot felul de oameni cu tot felul de probleme și care făceau tot felul de rugăciuni de cerere. Iar pentru că lor li se părea că dacă promit ceva lui Dumnezeu rugăciunea lor va fi ascultată, ei îi făceau tot felul de promisiuni. Predicatorul le dă un sfat tuturor acestora, sfat la care am face bine să luăm și noi aminte: „Nu te grăbi să deschizi gura și să nu-ți rostească inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este în cer, și tu, pe pământ; de aceea să nu spui vorbe multe” (Eclesiastul 5:1-2). Iar dacă crezi că rugăciunea ta va fi ascultată pentru că are multe cuvinte, atunci iarăși greșești, căci spune el: „dacă visele se nasc din mulțimea grijilor, prostia nebunului se cunoaște din mulțimea cuvintelor” (Eclesiastul 5:3). Problema este că atunci când avem un necaz, îi promitem lui Dumnezeu pentru a-L convinge să ne scape din el, iar dacă El ne ascultă, este foarte posibil să uităm să facem ceea ce am promis. Acestor oameni care nu-și țin promisiunile, Eclesiastul le spune: „Dacă ai făcut o juruință lui Dumnezeu, nu zăbovi s-o împlinești, căci Lui nu-I plac cei fără minte; de aceea împlinește juruința pe care ai făcut-o. Mai bine să nu faci nicio juruință decât să faci o juruință și să n-o împlinești. Nu lăsa gura să te bage în păcat și nu zice înaintea trimisului lui Dumnezeu: «M-am pripit.» Pentru ce să Se mânie Dumnezeu din pricina cuvintelor tale și să nimicească lucrarea mâinilor tale?” (Eclesiastul 5:4-6). Uau, lucrurile sunt foarte serioase, de vreme ce Dumnezeu se mânie dacă noi nu facem ceea ce am promis. Oare voi știți pe cineva, care având o mare durere, a promis ceva lui Dumnezeu și s-a ținut de promisiune? Oare știți cine a fost Ana? Ea a fost mama lui Samuel și una din soțiile lui Elcana, tatăl lui Samuel. Ea și soțul ei mergeau în fiecare an la Cortul Întâlnirii să se închine lui Dumnezeu și, cu această ocazie, cealaltă soție a lui Elcana, Penina, o necăjea pe Ana pentru că ea nu putea avea copii. Supărată fiind, ea s-a dus să se roage și i-a făcut lui Dumnezeu o promisiune: „Doamne, Dumnezeul oștirilor! Dacă vei binevoi să cauți spre întristarea roabei Tale, dacă-ți vei aduce aminte de mine și nu vei uita pe roaba Ta și dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbătească, îl voi închina Domnului pentru toate zilele vieții lui și brici nu va trece peste capul lui” (1 Samuel 1:11). Domnul i-a ascultat rugăciunea și: „când i s-au împlinit zilele, Ana a rămas însărcinată și a născut un fiu, căruia i-a pus numele Samuel (Dumnezeu a ascultat), «căci», a zis ea, «de la Domnul l-am cerut»” (1 Samuel 1:20). Acum era rândul Anei. Oare ce va face ea? Știți, este ușor să promiți ceva când ai o supărare, dar oare și-a ținut Ana promisiunea? Da,

ea a făcut întocmai cum spusese și, când a mers din nou la Cortul Întâlnirii, i l-a dat pe micuțul Samuel Marelui Preot Eli și i-a spus: „vreau să-l dau Domnului: toată viața lui să fie dat Domnului” (1 Samuel 1:28). Oamenii fac multe promisiuni și una dintre cele mai importate este cea făcută la căsătorie, când cei doi își promit unul altuia că vor fi credincioși unul altuia până la moarte. De altfel, să știți că Domnul Isus a spus că orice promisiune este importantă și trebuie ținută.

Dar oare de ce nu-și țin oamenii promisiunile? Un răspuns ar putea fi acela că pur și simplu uită ceea ce au promis. Iar uitarea s-ar putea datora faptului că ei nu mai sunt preocupați de a fi plăcuți lui Dumnezeu, ci devin preocupați de bogățiile lor. **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** ce are Eclesiastul de spus despre bogății mai ales că el a fost atât de bogat!

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Putem învăța multe de la înțeleptul Solomon, dar astăzi ne vom opri la vorbire. Ce mare lucru să putem vorbi unii cu alții! Prin cuvintele noastre putem să încurajăm sau să rănim, putem stârni un conflict sau îl putem rezolva, putem spune adevărul sau putem minți, putem fi sinceri sau putem fi niște falși. Prin cuvintele noastre gândite sau rostite putem face toate aceste lucruri, atât în relație cu oamenii, cât și în relație cu Dumnezeu. De aceea este important ca întotdeauna să faci ceea ce ai spus că vei face. Trebuie să-ți ții promisiunile atât față de oameni, cât și față de Dumnezeu. Domnul Isus a spus: „Felul vostru de vorbire să fie: ‘Da, da; nu, nu’; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău” (Matei 5:37). Iar mai târziu El adaugă: „vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit” (Matei 12:34-37). O promisiune neîmplinită este un cuvânt nefolositor, fără nici un rost, este o minciună. De aceea nu te pripi cu vorbele, ci gândește-te înainte de a vorbi dacă și poți face ceea ce te gândești să spui. Pentru că vorbele odată spuse, ele trebuie urmate de fapte. Altfel ești doar un mincinos între atâția alții și lui Dumnezeu nu-i plac mincinoșii!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 6

ECLESIASTUL 6:1-12

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?**, **DE CE?**.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 6:1-12**.
- Subliniază cuvântul „om”. Câte ai găsit? _____
- Pentru ce este toată truda omului? (Eclesiastul 6:7)

- Ce face multă vorbă? (Eclesiastul 6:11)

Eclesiastul 6:1. Este un rău pe care l-am văzut sub soare și care se întâlnește des între oameni.

2. Este, de pildă, un om căruia i-a dat Dumnezeu avere, bogății și slavă, așa că nu-i lipsește nimic din ce-i dorește sufletul, dar Dumnezeu nu-l lasă să se bucure de ele, ci un străin se bucură de ele: aceasta este o deșertăciune și un rău mare.

3. Chiar dacă un om ar avea o sută de copii și ar trăi mulți ani, oricât de mult i s-ar mări numărul zilelor anilor lui, dar dacă nu i se satură sufletul de bunătățile agonisite de el și dacă nici de înmormântare n-are parte, eu zic că o stârpitură este mai fericită decât el.

4. Căci aceasta din urmă piere odată cu venirea ei, se duce în întuneric și numele îi rămâne acoperit cu întuneric;

5. n-a văzut, nici n-a cunoscut soarele, și de aceea este mai bine de ea decât de omul acela.

6. Și de ar trăi chiar de două ori o mie de ani un astfel de om, fără să se bucure de fericire, nu merg toate la un loc?

7. Toată truda omului este pentru gura lui, și totuși poftele nu i se împlinesc niciodată.

8. Căci ce are înțeleptul mai mult decât nebunul? Ce folos are nenorocitul care știe să se poarte înaintea celor vii?

9. Mai bine ce vezi cu ochii decât frământare de pofte neîmplinite: și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt.

10. Ce este omul se cunoaște după numele care i s-a dat demult: se știe că este din pământ și nu poate să se judece cu cel ce este mai tare decât el.

11. Căci chiar dacă face multă vorbă, care doar înmulțește deșertăciunea, ce folos are omul din ea?

12. Căci cine știe ce este bine pentru om în viață, în toate zilele vieții lui de viațuire deșartă, pe care le petrece ca o umbră? Și cine poate să spună omului ce va fi după el sub soare?

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele *șase întrebări fundamentale ale observării*: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, **observă Eclesiastul 6:10** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 6:10

Ce este omul se cunoaște după numele care i s-a dat demult: se știe că este din pământ și nu poate să se judece cu cel ce este mai tare decât el.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 6** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- După ce se cunoaște omul?
- Cu cine nu se poate judeca el?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Tot ce este sub soare este trecător: mărul se strică, pâinea se mucegăiește, mașina și telefonul se pot defecta, locuințele de uzează, se degradează și se poate prăbuși, hainele se rup și oamenii vor muri indiferent dacă sunt bogați sau săraci, nebuni sau înțelepți. Multe basme și filme vorbesc despre eroi nemuritori. Până astăzi noi, oamenii, suntem în căutarea a ceva care să ne ajute să devenim nemuritori.

Mai știi și alte situații care vorbesc despre dorința omului de a trăi veșnic? Cum ai putea explica această dorință? Cum se poate ca o ființă făcută din ceva trecător să-și dorească să fie netrecător?

Citește Eclesiastul 3:11. Ce a pus Dumnezeu în om? În viața ta cum îl vezi manifestându-se acest gând pus de Dumnezeu?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 7:1-29** și descoperă ce este mai bun decât începutul unui lucru și decât ziua nașterii unui om.

ȘTIAI CĂ...

Imnul „Când am pacea Domnului în inimă” a fost compus în urma unei tragedii personale?

Autorul acestui cântec al cărui refren spune: „Bine e, în Isus! / Bine e, bine e în Isus!”, a fost Horatio Gates Spafford (1828-1888). Familia sa a avut o viață foarte zbuciumată. Mai întâi fiul său a murit în urma unei boli, apoi locuința lor a fost distrusă de marele incendiu din Chicago, care a provocat moartea a 300 de oameni și a lăsat fără case alți 100 000. După doi ani de muncă susținută în care a luptat să-i ajute pe cei care rămăseseră pe drumuri, împreună cu soția sa au decis să plece în Anglia. Dar pentru că mai avea de rezolvat câteva lucruri importante, el a mai rămas și au plecat doar soția sa și cele patru fete ale lor. Pe data de 21 noiembrie 1873, în timp ce traversa Oceanul Atlantic, vasul pe care se afla familia lui s-a ciocnit de un altul și în câteva minute au murit 226 de oameni, printre care și cele patru fete ale familiei Spafford. Soția a reușit să se salveze și, din Anglia, a trimis o telegramă soțului ei în care a scris doar atât: „singura salvată”. După un timp a plecat și Horatio spre Anglia și, în timp ce trecea prin locul în care se scufundase vasul pe care se îmbarcaseră soția și cele patru fiice ale sale, inima i-a fost inundată de o mare durere, dar, în același timp, și-a dat seama că durerea era însoțită de o pace la fel de mare. Se pare că acest imn a fost compus chiar acolo în locul în care muriseră fiicele sale. Acolo el a putut spune: „Când am pacea Domnului în viața mea / De vifor eu nu sunt răpus / Iar inima mea tot așa va cânta: / Bine e, bine e în Isus.” Deși pierderea suferită a fost mare și durerea adâncă, Horatio Gates Spafford a continuat să se încreadă în „cel care era mai tare decât el” și să l se supună.

<https://gtgospel.wordpress.com/2011/11/09/istoria-imnului-bine-e-in-isus-cand-am-pacea-domnului/>, accesat în 23.08.2025.

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 6:1-12

MOARTE	LUMINĂ
NEBUN	SĂRĂCIE
FERICIRE	ÎNȚELEPT
ÎNTUNERIC	VIAȚĂ
BOGĂȚIE	NECAZ

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 6:1-12

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Este, de pildă, un om căruia i-a dat Dumnezeu avere, bogății și slavă, așa că nu-i lipsește nimic din ce i dorește _____, dar Dumnezeu nu-l lasă să se bucure de ele, ci un străin se bucură de ele: aceasta este o deșertăciune și un rău mare. (Eclesiastul 6:2)

inima – viața – sufletul – mintea

Chiar dacă un om ar avea o sută de copii și ar trăi mulți ani, oricât de mult i s-ar mări numărul zilelor anilor lui, dar dacă nu i se satură sufletul de bunătățile _____ de el și dacă nici de înmormântare n-are parte, eu zic că o stârpitură este mai fericită decât el. (Eclesiastul 6:3)

procurate – strânse – adunate – agonisite

Căci cine știe ce este bine pentru om în viață, în toate zilele vieții lui de viețuire deșartă, pe care le _____ ca o umbră? Și cine poate să spună omului ce va fi după el sub soare? (Eclesiastul 6:12)

trăiește – savurează – petrece – risipește

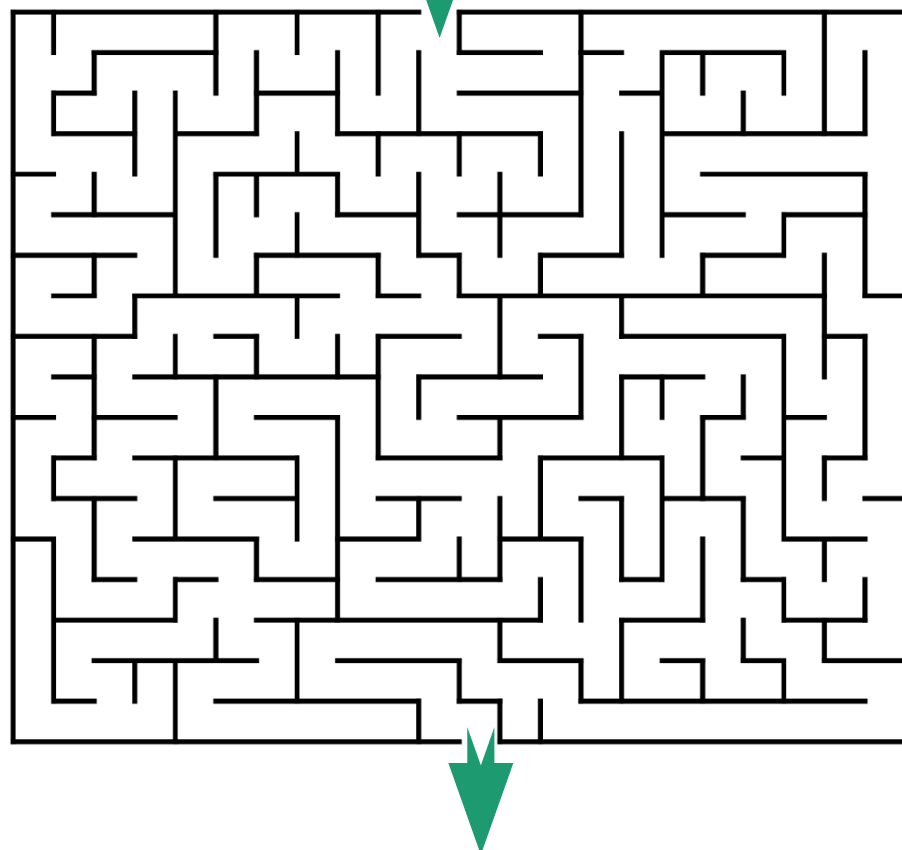
4. Mai bine ce vezi cu ochii decât frământare de pofte împlinite: și aceasta este o deșertăciune și goană după vânt. (Eclesiastul 6:9)
5. Căci chiar dacă face multă zarvă, care doar împarte deșertăciunea, ce folos are omul din ea? (Eclesiastul 6:11)

CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 6:1-12**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

OAMENI	POFTELE
SOARE	NICIODATĂ
SUFLETUL	PĂMÂNT
FERICITĂ	FOLOS
NUMELE	VIETUIRE
TRUDA	DEȘARTĂ

D	F	N	P	O	F	T	E	L	E
V	E	V	I	E	Ț	U	I	R	E
B	R	D	S	R	F	O	L	O	S
N	I	C	I	O	D	A	T	Ă	O
T	C	D	E	Ș	A	R	T	Ă	A
R	I	T	D	R	T	M	O	H	R
U	T	P	M	N	U	M	E	L	E
D	Ă	R	P	F	G	P	S	N	A
A	P	Ă	M	Â	N	T	H	R	I
S	U	F	L	E	T	U	L	B	V

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Isaia spune că Sionul
va fi mântuit prin
mine, iar cei ce se vor
întoarce la Dumnezeu
vor fi mântuiți prin
dreptate.

(Isaia 1:27)

POVESTEA Lecției 6

Eclesiastul 6:1-12

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 6

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Când Eclesiastul a ținut predica și a scris cartea, era un om în vârstă și, de aceea, experiențele pe care le-a avut de-a lungul trecerii lui prin viață sunt foarte multe. El s-a străduit să învețe din toate câte ceva, așa că mai are încă multe de spus celor mai tineri decât el. Astăzi ne va vorbi despre faptul că omul este trecător și viața lui este scurtă.

El și-a amintit că a văzut o altă situație tristă: „Este, de pildă, un om căruia i-a dat Dumnezeu avere, bogății și slavă, așa că nu-i lipsește nimic din ce-i dorește sufletul, dar Dumnezeu nu-l lasă să se bucure de ele, ci un străin se bucură de ele: aceasta este o deșertăciune și un rău mare” (Eclesiastul 6:1-2). După cum vedeți și auziți, Predicatorul pare foarte interesat de tema bogățiilor. Și așa cum ne-a spus și data trecută, acestea se câștigă greu, cu multă muncă și oboseală și se pot pierde foarte ușor. Un fulger sau o tornadă și totul este spulberat! Dar situația pe care tocmai a pomenit-o este și mai grea, deoarece omul bogat poate muri în mijlocul bogățiilor lui și nu se mai poate bucura de ele. Dumnezeu i-a dat bogățiile, ne spune Eclesiastul, și tot Dumnezeu este Cel care „nu-l lasă să se bucure de ele” și astfel ele ajung să fie motiv de bucurie pentru un străin. Până la urmă toți oamenii vor muri. Poți avea lăzi pline cu bani, butoaie pline cu aur, palate strălucitoare, haine de la cele mai tari firme, în fața morții ele nu contează. În fața morții nu este nici o diferență între omul bogat și omul sărac. Și unul și altul sunt trecători. Viața și a unuia și a celuilalt este la fel de scurtă. Ce poate fi mai trist decât să ajungi bogat, iar apoi să nu te poți bucura de ceea ce ai? Și Solomon deplânge situația unui astfel de om spunând: „chiar dacă un om ar avea o sută de copii și ar trăi mulți ani, oricât de mult i s-ar mări numărul zilelor anilor lui, dar dacă nu i se sature sufletul de bunătățile agonisite de el și dacă nici de înmormântare n-are parte, eu zic că o stârpitură este mai fericită decât el” (Eclesiastul 6:3). În plus, nu doar omul este trecător, ci și lucrurile pe care le are se strică după un anumit timp. Gândiți-vă! Cumpărați mere și ele arată foarte bine la început și sunt foarte bune. Dar după un timp se zbârcesc, miezul se înmoaie, la unele apar pete negre, apoi se strică și nu mai pot fi mâncate. Asta ca să nu mai vorbim că unele mere pot fi mâncate de viermi. Sau gândiți-vă la pâine. Ce se întâmplă cu pâinea dacă o păstrezi mult timp? În primul rând ea se mucegăiește, iar dacă cumva ai uitat-o undeva afară, o vor mânca fie viermii sau furnicile, fie păsările, sau șoriceii. Orice lucru pe care-l avem este trecător, la un moment dat se strică și trebuie înlocuit. Telefonul și ceasul se pot strica, mașina se poate defecta, casa trebuie zugrăvită și reparată ca să nu se strice și tot așa este cu toate lucrurile de sub soare. Nici unul nu este veșnic, tot așa cum nici omul nu trăiește veșnic pe acest pământ. Toate sunt trecătoare! Iar Vorbitorul continuă: „și de ar trăi chiar de două ori o mie de ani un astfel de om, fără să se bucure de fericire” (Eclesiastul 6:6) ce rost ar avea?

HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ ce mai are Eclesiastul de spus despre om și soarta lui pe acest pământ.

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite.

Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Ecclsiastul ne-a spus că toate sunt trecătoare. Mărul se strică, pâinea se mucegăiește, mașina și telefonul se pot defecta, locuințele de uzează, se degradează și se pot prăbuși, hainele și pantofii se rup și oamenii vor muri indiferent dacă sunt bogați sau săraci, nebuni sau înțelepți. Dar încă din cele mai vechi timpuri, oamenii s-au luptat să aibă unelte care să reziste mai mult, case care să reziste mai bine la furtuni, fructe și legume care să fie mai rezistente la boli și paraziți și, nu în ultimul rând, și-au dorit ca ei să trăiască veșnic pe acest pământ. Multe basme, povestiri și filme au în centrul acțiunii lor eroi nemuritori. Până astăzi, noi oamenii suntem în căutarea a ceva care să ne ajute să devenim nemuritori. Omul este făcut din pământ și trupul lui se va întoarce în pământ, dar în ciuda acestei realități, omul are în el „gândul veșniciei” care nu-i dă pace, care nu poate fi împlinit de nimic din ce este pe acest pământ și care a fost pus în el de Creatorul Său, de Dumnezeu. El ne-a creat să trăim veșnic împreună cu El și de aceea, într-o zi, la Cuvântul Lui, toți vom învia „unii pentru viața veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică” (Daniel 12:2). Pentru a trăi împreună cu El atunci, caută-L pe Dumnezeu și trăiește cu El încă de acum, din timpul acestei vieți trecătoare!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 7

ECLESIASTUL 7:1-29

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 7:1-29**.
- Subliniază expresiile „mai bine / mai bun / mai mult”. Câte ai găsit? _____
- De ce este mai bine să te duci într-o casă de jale, decât una de petrecere? (Eclesiastul 7:2)

- Cât prețuiește înțelepciunea? (Eclesiastul 7:11)

Eclesiastul 7:1. Mai mult face un nume bun decât untdelemnul mirositor, și ziua morții decât ziua nașterii.

2. Mai bine să te duci într-o casă de jale decât să te duci într-o casă de petrecere; căci acolo îți aduci aminte de sfârșitul oricărui om, și cine trăiește își pune la inimă lucrul acesta.

3. Mai bună este întristarea decât râsul, căci, prin întristarea feței, inima se face mai bună.

4. Inima înțelepților este în casa de jale, iar inima celor fără minte este în casa petrecerii.

5. Mai bine să ascuți mustrarea înțeleptului decât să ascuți la cântecul celor fără minte.

6. Căci râsul celor fără minte este ca pârâitul spinilor sub căldare. Și aceasta este o deșertăciune.

7. Averea luată prin silă înnebunește pe cel înțelept și mita strică inima.

8. Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui; mai bine cel bun la suflet decât cel îngâmfat.

9. Nu te grăbi să te mâni în sufletul tău, căci mânia locuiește în sânul nebunilor.

10. Nu zice: „Cum se face că zilele de mai înainte erau mai bune decât acestea?” Căci nu din înțelepciune întrebi așa.

11. Înțelepciunea prețuiește cât o moștenire și chiar mai mult pentru cei ce văd soarele.

12. Căci ocrotire dă și înțelepciunea, ocrotire dă și argintul; dar un folos mai mult al științei este că înțelepciunea ține în viață pe cei ce o au.

13. Uită-te cu băgare de seamă la lucrarea lui Dumnezeu! Cine poate să îndrepte ce a făcut El strâmb?

14. În ziua fericirii, fii fericit, și în ziua nenorocirii, gândește-te că Dumnezeu a făcut și pe una, și pe cealaltă, pentru ca omul să nu mai poată ști nimic din ce va fi după el.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele *șase întrebări fundamentale ale observării*: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?** și **DE CE?**, **observă Eclesiastul 7:8** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 7:8

Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui;
mai bine cel bun la suflet decât cel îngâmfat.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 7** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Cum este sfârșitul unui lucru?
- Cu cel fel de om este comparat „cel îngâmfat”?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Deși Eclesiastul afirmă adeseori că totul este zadarnic și fără sens sub soare, totuși el descoperă în mijlocul acestui peisaj trist lucruri care sunt mai valoroase decât altele. Și, indirect, el pare să spună că cel care le caută, cel care este atent la ele și le cercetează, cel care se străduiește să trăiască pe baza lor, are o viață mai bună decât cei cărora nu le pasă de ele. Iată câteva din cele pomenite de Solomon: prezența într-o casă de jale, întristarea, mustrarea unui înțelept, sfârșitul unui lucru, bunătatea sufletului, înțelepciunea, etc.

Pe care din ele le consideri și tu ca fiind valoroase? Care-ți par cele mai ciudate? Ce efect practic ar trebui să aibă faptul că tu crezi că a fi mustrat de cineva mai înțelept decât tine este mai valoros decât râsul prostesc și batjocoritor?

Ce efect practic ar trebui să aibă faptul că tu crezi că sfârșitul unui lucru este mai bun decât începutul lui? Dar faptul că bunătatea sufletului este mai importantă decât a te da mare și a fi „cool”?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 8:1-17** și descoperă cui îi este rezervată fericirea.

ȘTIAI CĂ...

Efectul „Dunning-Kruger” se referă atât la cei care cred că știu când de fapt nu prea știu, dar și la cei care cred că nu știu, când de fapt știu destul de multe?

Deseori persoanele cu cunoștințe sau competențe limitate într-un anumit domeniu și le supraestimează în mod considerabil. Lucrul acesta se întâmplă deoarece, pentru a recunoaște deficiențele din propriile cunoștințe și competențe, este nevoie ca o persoană să dețină un nivel minim de cunoștințe. Și pentru că nu sunt conștienți de deficiențele lor, presupun, în general, că nu au deficiențe. Deși lucrul acesta a fost studiat relativ recent, el a fost observat de multă vreme și taxat ca atare: „prostul dacă nu-i fudul, parcă nu e prost destul”. Pe de altă parte, cei care au cunoștințe și competențe într-un anumit domeniu, tind să-și subestimeze abilitățile. Lucrul acesta se întâmplă ca urmare a creșterii „cercului cunoașterii”. Inițial, având puține cunoștințe într-un domeniu, cineva și-ar putea supraestima înțelegerea, dar pe măsură ce învață mai multe și se confruntă cu vastitatea și complexitatea unui subiect, descoperind noi întrebări și detalii complicate, începe să realizeze ignoranța anterioară. Pe măsură ce înveți, „cercul cunoștințelor” se extinde și odată cu el și circumferința – granița dintre ceea ce știi și ceea ce nu știi – crește, dezvăluind noi și vaste teritorii de explorat. Acest proces duce la umilință, la o disponibilitate de învățare continuă și la înțelegerea faptului că adevărata înțelepciune constă în recunoașterea limitelor propriilor cunoștințe. Așa că nu este de mirare că însuși înțeleptul Solomon, după ce a observat cu atenție lucrurile și după ce a încercat să le înțeleagă, a exclamat: „*Dar înțelepciunea a rămas departe de mine. Cu mult mai departe decât era mai înainte și ce adâncă! Cine o va putea găsi?*” (Eclesiastul 7:23-24) <https://www.britannica.com/science/Dunning-Kruger-effect>, accesat în 08.08.2025.

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 7:1-29

ÎNTRISTAREA	ÎN CASA DE JALE
MAI BUN CEL BUN LA SUFLET	ZIUA NAȘTERII
ZIUA MORȚII	DECÂT CEL ÎNGÂMFAT
INIMA SE FACE MAI BUNĂ	RÂSUL
INIMA ÎNȚELEPTILOR	PRIN ÎNTRISTAREA FEȚEI

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 7:1-29

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Mai mult face un nume bun decât _____ mirositor, și ziua morții decât ziua nașterii.
(Eclesiastul 7:1)

parfumul – uleiul – untdelemnul – deodorantul

Mai bună este întristarea decât râsul, căci, prin întristarea feței, inima se face mai _____.
(Eclesiastul 7:3)

dreaptă – bună – rea – neprihănită

Mai bine să asculți mustrarea înțeleptului decât să asculți la _____ celor fără minte.
(Eclesiastul 7:5)

prostiile – ideile – cântecul – vorbele

Căci ocrotire dă și înțelepciunea, ocrotire dă și argințul; dar un folos mai mult al științei este că înțelepciunea ține în _____ pe cei ce o au. (Eclesiastul 7:12)

viață – pace – liniște – loc

În ziua _____, fii fericit, și în ziua nenorocirii, gândește-te că Dumnezeu a făcut și pe una, și pe cealaltă, pentru ca omul să nu mai poată ști nimic din ce va fi după el. (Eclesiastul 7:14)

necazului – fericirii – Domnului – de pe urmă

ARITMOGRIF

Eclesiastul 7:1-29

ORIZONTAAL

1. Cât ce anume prețuiește înțelepciunea? (Eclesiastul 7:11)
2. La ce din partea lui Dumnezeu ar trebui să ne uităm cu băgare de seamă? (Eclesiastul 7:13)
3. Cum este ce a făcut Dumnezeu și nimeni nu poate îndrepta? (Eclesiastul 7:13)
4. Care zi este mai rea decât ziua morții? (Eclesiastul 7:1)
5. Cum a rămas înțelepciunea față de Eclesiastul, deși a cercetat mult? (Eclesiastul 7:23)
6. Cine știe de câte ori am vorbit pe cineva?
7. Ce a făcut Eclesiastul cu gând să înțeleagă?
8. Ce anume luat prin silă înnebunește pe cineva?
9. Fără ce anume nu există nici un om pe pământ?

- VERTICAL – Ce este mai bine să asculți din partea înțelepților decât cântecul celor fără minte?

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!

Ordonează **crescător** și găsește cuvântul corect!

R	R	A	S	M	E	T	U	A
70	50	90	30	10	80	40	20	60

ADEVĂRAT / FALS

Eclesiastul 7:1-29

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Înțelepciunea prețuiește cât o moștenire și chiar mai puțin pentru cei ce văd soarele. (Eclesiastul 7:11)
2. Uită-te cu băgare de seamă la lucrarea lui Dumnezeu! Cine poate să îndrepte ce a făcut El strâmb? (Eclesiastul 7:13)

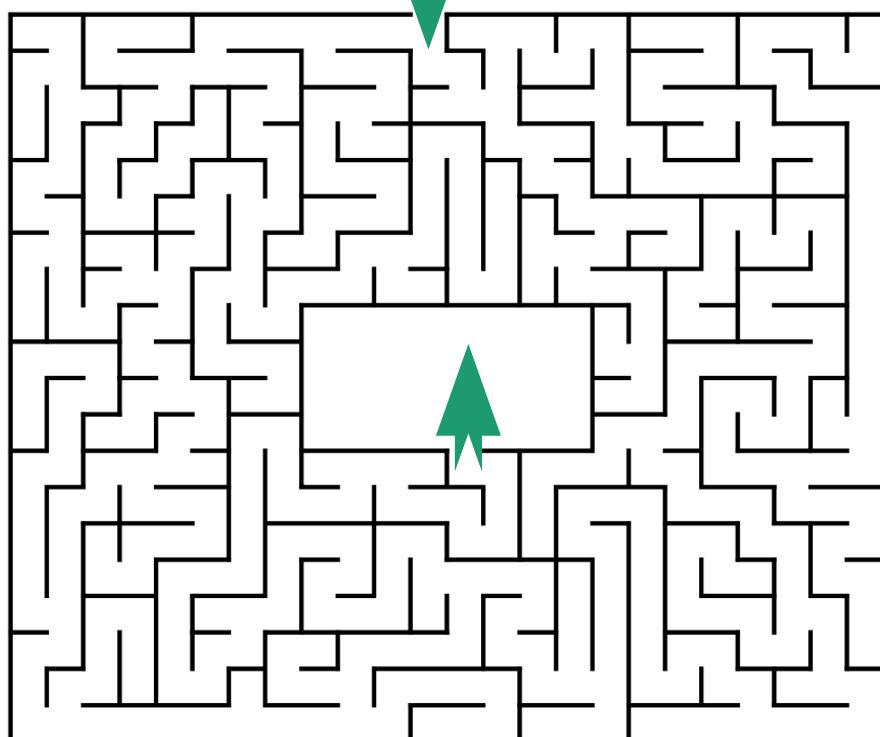
3. Înțelepciunea face pe cel înțelept mai slab decât zece viteji care sunt într-o cetate. (Eclesiastul 7:19)
4. Căci știe inima ta de câte ori ai vorbit și tu de rău pe alții. (Eclesiastul 7:22)
5. Numai iată ce am găsit: că Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană, dar ei umblă cu multe șiretenii. (Eclesiastul 7:29)

CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 7:1-29**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

CASĂ	NIMIC
SFÂRȘITUL	ÎNȚELEPT
ÎNCEPUTUL	MINTE
ȘTIINȚA	SUFLET
LUCRAREA	SEAMA
STRÂMB	INIMA

S	F	Â	R	Ș	I	T	U	L	D
F	E	I	N	I	M	A	S	R	H
T	Î	N	C	E	P	U	T	U	L
B	N	S	F	A	B	N	R	M	U
S	Ț	I	S	N	S	M	Â	I	C
G	E	V	M	U	S	Ă	M	N	R
A	L	A	S	I	F	M	B	T	A
V	E	R	M	N	C	L	P	E	R
T	P	B	G	A	T	M	E	P	E
Ș	T	I	I	N	Ț	A	C	T	A

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Porunca Domnului pentru Israel a fost să ia seama asupra sa și să vegheze cu luare aminte asupra mea, în toate zilele vieții lui.

(Deuteronom 4:9)

POVESTEA Lecției 7

Eclesiastul 7:1-29

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 7

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Autorul cărții Eclesiastul continuă să ne spună ce a învățat din întâmplările pe care le-a trăit sau le-a văzut, la care s-a gândit și din care a tras anumite concluzii pe care este gata să ni le spună și nouă. Ascultându-l avem ocazia să devenim și noi mai înțelepți. Iar astăzi el ne va spune ce a învățat din situațiile triste prin care a trecut el sau alții.

Încă de la început el afirmă că „mai mult face un nume bun decât untdelemnul mirositor” (Eclesiastul 7:1a). Un om cu un nume bun este un om care este el însuși bun, care are o inimă bună, nu doar pozează ca și cum ar fi bun. Pe un astfel de om majoritatea celor care ajung să îl cunoască îl apreciază și îl iau ca model. Așa că un nume bun nu înseamnă să te dai cu parfumuri de firmă care miros bine, ci înseamnă să fii cu adevărat bun, în inima ta. Apoi Eclesiastul continuă cu ceva ce pare să nu aibă nici o legătură cu ce a spus mai înainte: „Mai mult face [...] ziua morții decât ziua nașterii” (Eclesiastul 7:1b). Oare de ce spune el un astfel de lucru, pentru că la nașterea unui om toată familia se bucură, pe când la moartea unui om toată familia se întristează? Oare nu cumva s-a încurcat în vorbe? Am putea crede că s-a încurcat dacă nu ar continua în același fel: „Mai bine să te duci într-o casă de jale decât să te duci într-o casă de petrecere” (Eclesiastul 7:2a). Oare ce vrea Solomon să spună? Noi facem mai degrabă invers decât ne sfătuiește el! De ce este mai bună casa de jale? Iar răspunsul îl aflăm imediat: „căci acolo îți aduci aminte de sfârșitul oricărui om, și cine trăiește își pune la inimă lucrul acesta” (Eclesiastul 7:2b). Aha, așa se face inima mai bună! Când cineva își aduce aminte că este trecător și cât de scurtă este viața lui, atunci inima lui se face mai bună, pentru că își dă seama care sunt lucrurile cu adevărat valoroase în această viață trăită „sub soare”, pentru care din ele merită să lupte pentru a le avea și pentru care nu merită. Iar cel mai potrivit loc unde cineva își poate aduce aminte cât este de trecător este casa de jale. O inimă bună prețuiește mai mult decât tot felul de mirosuri precum untdelemnul făcut din măslin de cea mai bună calitate, sau cele cu miros puternic de scorțișoară sau cele cu miros de tămâie. O inimă bună prețuiește mai mult decât un cufăr mare cu bani pe care cineva l-a descoperit întâmplător în grădina sa. Dar pe parcursul vieții este posibil să credem că alte lucruri sunt mai valoroase decât o inimă bună și, în loc să luptăm să câștigăm o inimă bună, luptăm să câștigăm bogăție, distracție și confort. Abia când ajungem într-o casă de jale ne dăm seama că în fața morții, toate acestea nu contează. Nu contează ce am adunat în exterior pentru că oricum pe toate le vom lăsa aici. În schimb contează ce am adunat în interior, în inima noastră. Desigur poți să nu-l crezi pe Eclesiastul și să nu înveți de la el. Iar atunci nu-ți mai rămâne decât să înveți singur, din propria ta experiență.

Dar oare ce alte lucruri sunt mai bune și mai importante decât altele? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** care sunt acestea, dar mai ales de ce este așa!

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite.

Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Deși Eclesiastul afirmă adeseori că totul este deșertăciune, totuși el descoperă în mijlocul acestui peisaj trist că unele lucruri sunt mai valoroase decât altele. Și, indirect, el pare să spună că cel care este atent la ele, le caută și le cercetează, cel care se străduiește să trăiască pe baza lor, are o viață mai bună decât cei cărora nu le pasă de ele. Despre aceste lucruri noi spunem că sunt valoroase sau că sunt valori pentru noi. Iată câteva din cele pomenite de Solomon: prezența într-o casă de jale, întristarea, muștrarea unui înțelept, sfârșitul unui lucru, bunătatea sufletului, înțelepciunea, etc. Hai să ne gândim doar la una dintre ele și anume la faptul că „*mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui*”. Ți s-a întâmplat să începi ceva și să nu termini? Pe parcurs pur și simplu ți-ai pierdut cheful sau te-ai plictisit, sau pur și simplu ai găsit ceva mai interesant și mai relaxant de făcut. Pare un lucru mic, dar neterminând ceea ce ai început, tu însuși ai pierdut ceva mult mai important: obiceiul de a fi perseverent. Știi, nouă oamenilor, nu ne plac oamenii care nu-și termină treaba începută. Cum ar fi dacă părinții tăi nu ar termina de făcut mâncarea ta preferată? Ai fi bucuros? Sau dacă ei niciodată nu te-ar duce cu mașina până la destinație, ci te-ar lăsa undeva pe drum ca de acolo să te descurci singur? Nu cred că ți-ar plăcea și să știi că nimănui nu i-ar plăcea. Nici lui Dumnezeu nu-i place! Dumnezeu Însuși ferește și spune că-l apreciază pe cel care „*tot ce începe duce la bun sfârșit*” (Psalmul 1:3b).

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

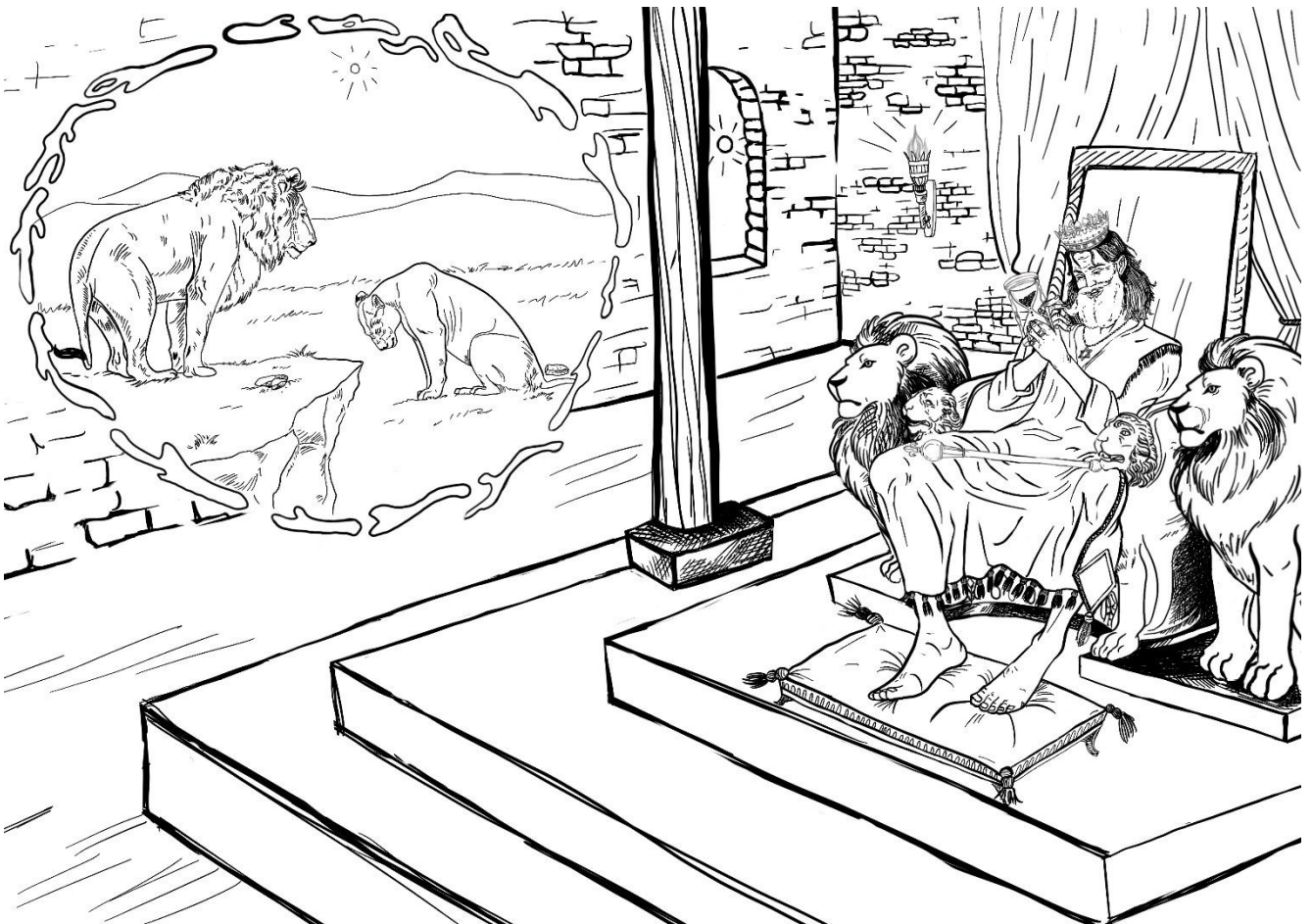
LECȚIA 8

ECLESIASTUL 8:1-17

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?**, **DE CE?**.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 8:1-17**.
- Subliniază cuvintele care provin din familia cuvântului „rău”. Câte ai găsit? _____
- De ce este plină inima oamenilor de dorința de a face rău? (Eclesiastul 8:11)

- De ce nu este fericit cel rău? (Eclesiastul 8:13)

Eclesiastul 8:8. Omul nu este stăpân pe suflarea lui, ca s-o poată opri, și n-are nicio putere peste ziua morții; în lupta aceasta nu este izbăvire, și răutatea nu poate scăpa pe cei răi.

9. Toate acestea le-am văzut și mi-am îndreptat inima spre tot ce se face sub soare. Este o vreme când un om stăpânește peste alt om, ca să-l facă nenorocit.

10. Atunci am văzut pe cei răi îngropați și ducându-se la odihna lor, iar pe cei ce lucraseră cu neprihănire depărtându-se de locul sfânt și uitați în cetate. Și aceasta este o deșertăciune!

11. Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă rău.

12. Totuși, măcar că păcătosul face de o sută de ori răul și stăruie multă vreme în el, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu și au frică de El.

13. Dar cel rău nu este fericit și nu-și va lungi zilele, întocmai ca umbra, pentru că n-are frică de Dumnezeu.

14. Este o deșertăciune care se petrece pe pământ: și anume sunt oameni neprihăniți cărora le merge ca și celor răi, care fac fapte rele, și sunt răi cărora le merge ca și celor neprihăniți, care fac fapte bune. Eu zic că și aceasta este o deșertăciune.

15. Am lăudat dar petrecerea, pentru că nu este altă fericire pentru om sub soare decât să mănânce și să bea și să se veselească; iată ce trebuie să-l însoțească în mijlocul muncii lui, în zilele vieții pe care i le dă Dumnezeu sub soare.

16. Când mi-am pus inima să cunosc înțelepciunea și să mă uit cu băgare de seamă la truda pe care și-o dă omul pe pământ – căci omul nu vede somn cu ochii, nici zi, nici noapte –

17. am văzut atunci toată lucrarea lui Dumnezeu, am văzut că omul nu poate să pătrundă ce se face sub soare; oricât s-ar trudi el să cerceteze, tot nu va putea afla și, chiar dacă înțeleptul ar zice că a ajuns să înțeleagă, tot nu poate să găsească.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?* și *DE CE?*, observă **Eclesiastul 8:12** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 8:12

Totuși, măcar că păcătosul face de o sută de ori răul și stăruie multă vreme în el, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu și au frică de El.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 8** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- În ciuda cărei realități, autorul știe totuși ceva?

- Ce știe totuși autorul?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu _____

APLICĂ

Toți oamenii își doresc să fie fericiți, dar căile prin care încearcă să atingă fericirea sunt diferite. Majoritatea cred că dacă fac numai ce vor ei, când vor ei și cum vor ei, atunci vor fi fericiți. Și lucrul ciudat, observat și de Eclesiastul, este acela că le și reușește: pentru o vreme le merge bine, sunt fericiți, sau cel puțin așa par, au succes și mulți îi invidiază. Dar este și o minoritate care alege un drum contraintuitiv pentru a fi fericiți: aleg să se teamă și să asculte de Dumnezeu. Și lucru ciudat, acestora le merge uneori atât de rău, că oamenii au impresia că sigur fac ceva greșit.

Tu ai observat situații în care unui om care a făcut binele îi merge rău? Descrie situația pe scurt. Dacă ai ști că după ce faci o faptă bună îți va merge rău, ai mai face-o? Argumentează-ți răspunsul.

Ai observat situații în care unui om care a făcut răul îi merge bine? Ce sentiment ți-a stârnit această situație? Dacă ai ști că făcând o faptă rea nu vei fi prins și-ți va merge bine, ai face acea faptă? De ce?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 9:1-18** și descoperă în ce altă situație se poate observa importanța și valoarea înțelepciunii.

ȘTIAI CĂ...

Întrebarea de ce suferă oamenii buni a fost o provocare încă din cele mai vechi timpuri?

O dovadă în acest sens este chiar Cartea Iov, care relatează evenimente petrecute cândva în vremea lui Avraam, ne spun cercetătorii. Răspunsurile la această întrebare au variat și cel mai facil este cel al prietenilor lui Iov: suferința este întotdeauna consecința unui păcat și, cum nimeni nu este fără păcat, înseamnă că nimeni nu este atât de bun încât să nu sufere. Dar Biblia nu le dă dreptate acestor oameni și afirmă că suferința este un dat al vieții umane și este prezentă atât în viața oamenilor dreapți, cât și în viața oamenilor răi. Ba mai mult, ea recunoaște că cei răi se pot bucura de un succes trecător, însă acest lucru nu înseamnă că Dumnezeu este indiferent față de nedreptate, ci că atât prosperitatea temporară a celor răi, cât și suferința temporară a celor neprihăniți sunt folosite de Dumnezeu pentru împlinirea planului Său veșnic. Pentru cei credincioși, suferințele prezente oferă profunzime spirituală, în timp ce prosperitatea celui rău este expresia bunătații lui Dumnezeu care-l cheamă la pocăință. De aceea putem fi siguri că nici o faptă bună nu va rămâne nerăsplătită și nici o faptă rea nu va rămâne nepedepsită. Preocuparea lui Dumnezeu nu este calitatea vieții noastre, ci calitatea caracterului nostru. Sfântul Augustin scria: „Supus aceluiași foc, aurul strălucește cu o strălucire roșiatică, dar pleava mocnește. Supus aceluiași proces de treierat, paie se sparg în bucăți mici, dar bobul este eliberat din coajă... Așadar, una și aceeași forță devastatoare încearcă, purifică și rafinează binele, dar condamnă, devastează și extermină răul. Astfel, vizați de aceeași suferință, răul îl blestemă și blasfemiează pe Dumnezeu, dar cei buni îl imploră și îl laudă. Nu felul de suferință, ci felul de persoană care suferă este atât de important.”

https://biblehub.com/q/why_do_evil_prosper_and_good_suffer.htm, accesat în 24.08.2025

<https://preparedtoanswer.org/article/8294-why-do-bad-people-prosper-and-good-people-suffer-insights-from-st-augustine-in-the-city-of-god>, accesat în 24.08.2025

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 8:1-17

FERICIREA	PENTRU ORICE LUCRU
ÎNȚELEPCIUNEA	NU-L ATINGE NENOROCIREA
ESTE O VREME ȘI O JUDECATĂ	CEI CE SE TEM DE DUMNEZEU
PE CINE PĂZEȘTE PORUNCA	LUMINEAZĂ FAȚA
CEL RĂU	NU ESTE FERICIT

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 8:1-17

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Pe cine păzește porunca, nu-l va atinge nicio _____, dar inima înțeleptului cunoaște și vremea, și judecata. (Eclesiastul 8:5)

pagubă – nenorocire – ispită – năpastă

Toate acestea le-am văzut și mi-am îndreptat _____ spre tot ce se face sub soare. Este o vreme când un om stăpânește peste alt om, ca să-l facă nenorocit. (Eclesiastul 8:9)

inima – mintea – gândul – atenția

Atunci am văzut pe cei răi îngropați și ducându-se la _____ lor, iar pe cei ce lucraseră cu neprihănire depărtându-se de locul sfânt și uitați în cetate. Și aceasta este o deșertăciune! (Eclesiastul 8:10)

locul – odihna – casa – groapa

Este o deșertăciune care se petrece pe _____: și anume sunt oameni neprihăniți cărora le merge ca și celor răi, care fac fapte rele, și sunt răi cărora le merge ca și celor neprihăniți, care fac fapte bune. Eu zic că și aceasta este o deșertăciune. (Eclesiastul 8:14)

alocuri – pământ – munți – sate

Am lăudat dar petrecerea, pentru că nu este altă fericire pentru om sub soare decât să mănânce și să bea și să se _____; iată ce trebuie să-l însoțească în mijlocul muncii lui, în zilele vieții pe care i le dă Dumnezeu sub soare. (Eclesiastul 8:15)

necăjească – distreze – bucuri – veselească

ARITMOGRIF

Eclesiastul 8:1-17

ORIZONTAL

1. Ce anume luminează înțelepciunea omului? (Eclesiastul 8:1)
2. Ce anume este pentru orice lucru? (Eclesiastul 8:6)
3. Cum este faptul că celor răi le merge ca și celor neprihăniți? (Eclesiastul 8:14)
4. Cum nu este cel rău? (Eclesiastul 8:13)
5. Ce anume mai este pentru orice lucru, în afară de o vreme? (Eclesiastul 8:6)
6. Ce nu-și poate lungi cel rău? (Eclesiastul 8:13)
7. Ce a văzut Eclesiastul când și-a pus inima să cunoască înțelepciunea, iar aceasta este a lui Dumnezeu? (Eclesiastul 8:16-17)
8. Ce a lăudat autorul? (Eclesiastul 8:15)
9. La ce s-a uitat cu băgare de seamă Eclesiastul? (Eclesiastul 8:16)

1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														

VERTICAL – Ce anume este pentru cei ce se tem de Domnul și au frică de El?

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!

Ordonează **descrescător** și găsește cuvântul corect!

R	F	E	E	R	A	I	I	C
7+6	9+8	2+1	8+7	3+2	1+0	6+5	4+3	5+4

ADEVĂRAT / FALS

Eclesiastul 8:1-17

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Cine este ca cel înțelept și cine pricepe rostul lucrurilor? Înțelepciunea omului îi întunecă fața, și asprimea feței i se schimbă. (Eclesiastul 8:1)
2. Eu îți spun: Păzește poruncile împăratului din pricina jurământului făcut înaintea lui Dumnezeu. (Eclesiastul 8:2)

3. Omul nu este stăpân pe suflarea lui, ca s-o poată porni, și n-are nicio putere peste ziua morții; în lupta aceasta nu este rost, și răutatea nu poate scăpa pe cei răi. (Eclesiastul 8:8)
4. Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă rău. (Eclesiastul 8:11)
5. Dar cel rău nu este necăjit și nu-și va scurta zilele, întocmai ca umbra, pentru că n-are frică de Dumnezeu. (Eclesiastul 8:13)

CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 8:1-17**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

LUMINEAZĂ

UMBRA

PORUNCA

FAPTE

VREMEA

CERCETA

JUDECATA

SUFLARE

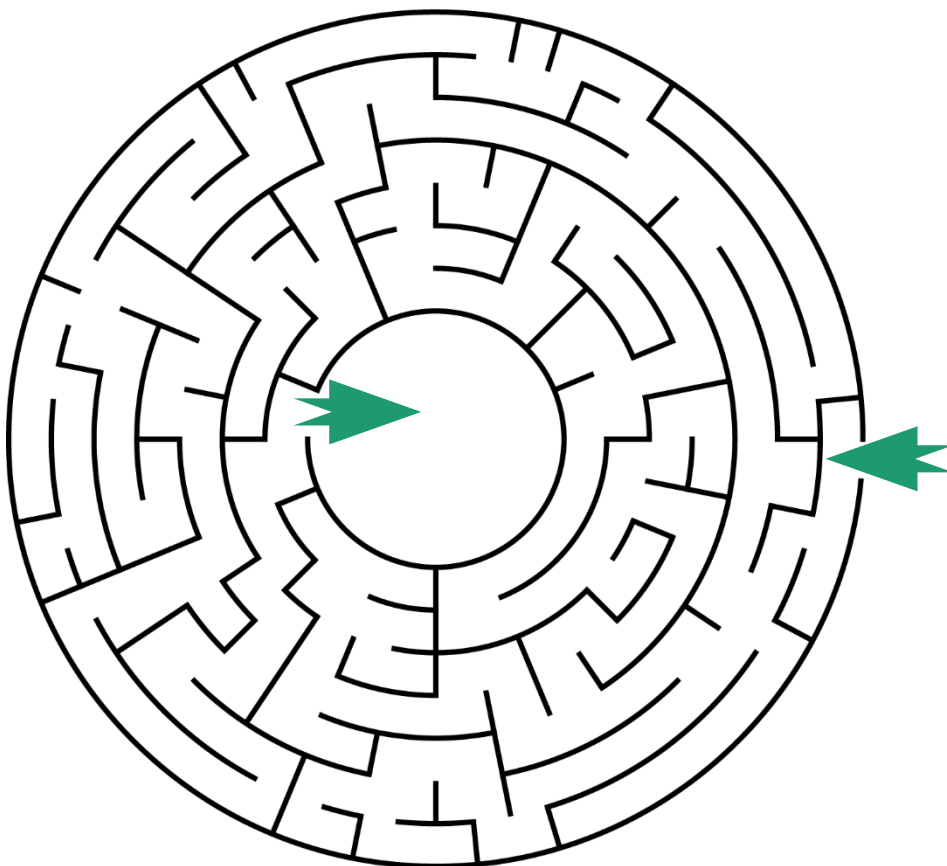
RĂUTATE

HOTĂRÂRE

FERICIRE

PUTERE

D	P	F	E	R	I	C	I	R	E
H	O	T	Ă	R	Â	R	E	Z	C
F	R	Ă	U	T	A	T	E	P	E
J	U	D	E	C	A	T	A	U	R
B	N	M	D	R	T	V	B	T	C
F	C	C	B	H	P	R	L	E	E
A	A	S	J	R	U	E	R	R	T
P	V	T	P	K	A	M	T	E	A
T	L	U	M	I	N	E	A	Z	Ă
E	P	S	U	F	L	A	R	E	N

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Cine cugetă la
Cuvântul Domnului
mă găsește și cine se
începe în Domnul
este fericit.

(Proverbe 16:20)

POVESTEA Lecției 8

Eclesiastul 8:1-17

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 8

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Ne-am întors să ascultăm încă o lecție pe care „koleleth”-ul, cel ce vorbește adunării, oratorul, o are de împărtășit nu doar oamenilor din vremea lui, ci tuturor oamenilor, de pe tot pământul și din toate timpurile. Stând pe mărețul său tron împăratească, așezat pe cele șase trepte, înconjurat de strălucire și lux, având la dreapta și la stânga sa cei doi lei turnați din aur, ca semn al autorității sale împărătești (2 Cronici 9:18-19), Solomon continua să mediteze la rostul a tot ceea ce se întâmplă sub soare. Privindu-și clepsidra în care nisipul cădea, fir după fir, măsurând trecerea vieții, el se întreba când trecuseră mai bine de 30 de ani de domnie. Fuseseră ani de prosperitate, atât pentru el cât și pentru popor. Cât de binecuvântat a fost de Dumnezeu care-i dăduse înțelepciune încă din tinerețe căci: „Cine este ca cel înțelept și cine pricepe rostul lucrurilor? Înțelepciunea omului îi luminează fața, și asprimea feței i se schimbă” (Eclesiastul 8:1). Probabil lucrul acesta i se întâmplase și lui, iar curtenii îl remarcaseră. Chiar dacă îmbătrânise, fața îi rămăsese luminoasă. Înțelepciunea primită de la Dumnezeu îi fusese sprijin atunci când a trebuit să împartă dreptatea și să dea porunci pentru a guverna țara. Ce lucru interesant se întâmplă „sub soare”! Un om, un conducător poruncește și ceilalți îl ascultă. Uneori poruncile lui sunt spre binele poporului, dar alteori sunt spre răul lui. Totuși zice el: „Păzește poruncile împăratului din pricina jurământului făcut înaintea lui Dumnezeu” (Eclesiastul 8:2). În altă parte în Biblie, apostolul Pavel le scria romanilor: „Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu” (Romani 13:1). Dumnezeu stabilește cine ajunge să conducă și tot El va judeca: pe el pentru felul în care a condus și pe noi pentru felul în care ne-am supus și l-am ascultat. În plus, orice împărat al lui Israel trebuia să știe că peste el era un împărat mai mare, Domnul Oștirilor, care stăpânește și judecă cu dreptate. Cei ce conduc vremelnice pe pământ sunt „în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău” (Romani 13:4b). Solomon a spus același lucru, dar cu alte cuvinte: „Nu te grăbi să pleci dinaintea lui și nu stăruie într-un lucru rău, căci el poate face tot ce vrea, pentru că vorba împăratului are putere. Cine poate zice: «Ce faci?»” (Eclesiastul 8:3-4). Rolul regelui era să pedepsească pe cei ce fac răul, iar deciziile lui puteau avea consecințe dramatice. Nu degeaba, pe fiecare treaptă a tronului lui Solomon era câte un leu, iar de-o parte și de alta a tronului erau turnați alți doi lei. Noi îi spunem leului „regele animalelor”, pentru că prin răgetul său și prin puterea sa își impune autoritatea. Leii de lângă tronul lui Solomon erau un simbol al puterii lui și aveau menirea de a transmite tuturor celor care veneau înaintea lui că trebuie să i se supună, să-l asculte și să se teamă de el, căci „frica pe care o insuflă împăratul este ca răcnetul unui leu, cine îl supără, păcătuiește împotriva sa însuși” (Proverbe 20:2). Cuvintele Regelui Solomon se înșiră mai departe: „Pe cine păzește porunca, nu-l va atinge nicio nenorocire, dar inima înțeleptului cunoaște și vremea, și judecata. Căci pentru orice lucru este o vreme și

o judecată și nenorocirea paște pe om” (Eclesiastul 8:5-6). Cu alte cuvinte, cel ce ascultă poruncile și se supune legilor țării trăiește liniștit. Desigur, poate ajunge fără voia lui în nenorocire, pentru că nici „el nu știe ce și cum se va întâmpla, căci n-are nici cine-i spune” (Eclesiastul 8:7). Ba mai mult, atât cei care ascultă, cât și cei răi vor muri deopotrivă, căci „omul nu este stăpân pe suflarea lui, ca s-o poată opri, și n-are nicio putere peste ziua morții; în lupta aceasta nu este izbăvire, și răutatea nu poate scăpa pe cei răi” (Eclesiastul 8:8).

Dar oare chiar să nu fie nici o deosebire între oameni? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** cum își continuă Eclesiastul cuvântarea!

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Toți oamenii își doresc să fie fericiți, dar căile prin care încearcă să atingă fericirea sunt diferite. Majoritatea cred că dacă fac numai ce vor ei, când vor ei și cum vor ei, manipulându-i, obligându-i și chiar abuzându-i pe alții, atunci vor fi fericiți. Și lucrul ciudat, observat și de Eclesiastul, este acela că le și reușește: pentru o vreme le merge bine, sunt fericiți, sau cel puțin așa par, au succes și mulți îi invidiază. Alții aleg să se distreze, să se simtă bine, să mănânce, să bea și să petreacă și, spune Solomon, aceasta este fericirea supremă pe acest pământ. Nu poți obține mai mult. Dar este și o minoritate care alege un drum ce pare neobișnuit și pentru a fi fericiți aleg să se teamă și să asculte de Dumnezeu. Și, lucru ciudat, acestora le merge uneori atât de rău, că oamenii au impresia că sigur fac ei ceva greșit. Totuși, după multă cercetare, Eclesiastul afirmă că ei sunt singurii cu adevărat fericiți. Tu ce cale alegi pentru a fi fericit? Alege să te temi de Dumnezeu! Este singurul drum care duce la fericire, deși nu pare așa la prima vedere.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

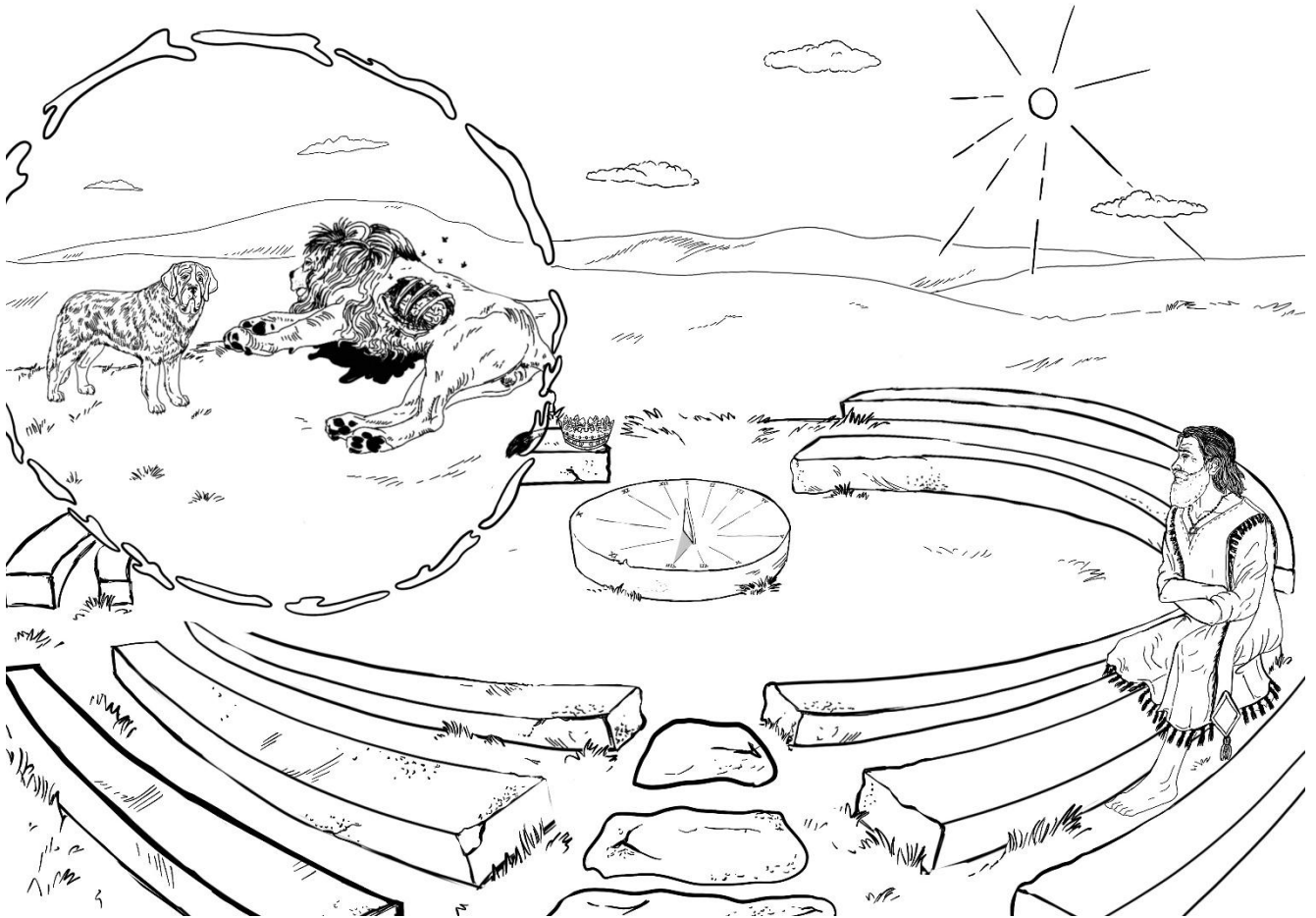
LECȚIA 9

ECLESIASTUL 9:1-18

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: **CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?**.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 9:1-18**.
- Subliniază cuvintele din familia cuvântului „înțelept”. Câte ai găsit? _____
- Ce trebuie să facă omul cu toată puterea sa? (Eclesiastul 9:10)

- Ce anume este mai de preț decât sculele de război? (Eclesiastul 9:18)

Eclesiastul 9:7. Du-te dar de mănâncă-ți pâinea cu bucurie și bea-ți cu inimă bună vinul, căci de mult a găsit Dumnezeu plăcere în ce faci tu acum.

8. Hainele să-ți fie albe în orice vreme și untdelemnul să nu-ți lipsească de pe cap.

9. Gustă viața cu nevasta pe care o iubești în tot timpul vieții tale deșarte, pe care ți-a dat-o Dumnezeu sub soare în această vreme trecătoare, căci aceasta îți este partea în viață, în mijlocul trudei cu care te ostenești sub soare.

10. Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta! Căci, în Locuința morților în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!

11. Am mai văzut apoi sub soare că nu cei iuți aleargă, că nu cei viteji câștigă războiul, că nu cei înțelepți câștigă pâinea, nici cei pricepuți bogăția, nici cei învățați bunăvoința, ci toate atârnă de vreme și de împrejurări.

12. Căci omul nu-și cunoaște nici măcar ceasul, întocmai ca peștii prinși în mreaja nimicitoare și ca

păsările prinse în laț; ca și ei sunt prinși și fiii oamenilor în vremea nenorocirii, când vine fără veste nenorocirea peste ei.

13. Am mai văzut următoarea înțelepciune sub soare și mi s-a părut mare.

14. Era o mică cetate, cu puțini oameni în ea și a venit asupra ei un împărat puternic, a împresurat-o și a ridicat mari întărituri împotriva ei.

15. În ea se afla un om sărac, dar înțelept, care a scăpat cetatea cu înțelepciunea lui. Și nimeni nu se gândise la omul acela sărac.

16. Atunci am zis: „Mai bună este înțelepciunea decât tăria!” Totuși, înțelepciunea săracului este disprețuită și nimeni nu-l ascultă.

17. Cuvintele înțelepților, ascultate în liniște, sunt mai de preț decât strigătele unuia care stăpânește între nebuni.

18. Înțelepciunea este mai de preț decât sculele de război, dar un singur păcătos nimicește mult bine.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?* și *DE CE?*, observă **Eclesiastul 9:17** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 9:17

Cuvintele înțelepților, ascultate în liniște, sunt mai de preț decât strigătele
unuia care stăpânește între nebuni.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 9** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Ce sunt mai prețioase?
- Ce sunt mai puțin prețioase?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Noi, oamenii, ne lăsăm ușor furați de aparențe. Pentru că un om este sărac, înțelepciunea lui este disprețuită și este nevoie de o situație dramatică, fără ieșire, pentru ca oamenii să-l asculte. Uneori, într-un ambalaj atrăgător este un produs de slabă calitate, iar, alteori, într-un ambalaj mai tern este ceva foarte bun și de dorit. Nu toate lucrurile sunt ce par a fi! Tu ce fel de om dorești să devii, unul care ascultă în liniște cuvintele înțelepților, sau unul care se ia după zgomotele tuturor nebunilor?

Ai judecat vreodată un om după înfățișare? Ai fost judecat de alții după aparențe? Care sunt aparențele care astăzi te fac pe tine sau pe alții să judecați greșit un om? Ce ai putea face ca să eviți aceste situații?

Ai fost vreodată păcălit de aparențe? Sau ai încercat să-i păcălești pe alții? Prin ce mijloace încearcă unii oameni să pară interesați și să-i convingă pe alții să creadă ceea ce vor ei? Cum te poți păzi de ei?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 10:1-20** și descoperă ce spune Eclesiastul că se întâmplă când mâinile sunt leneșe.

ȘTIAI CĂ...

Falsul în publicitate este foarte greu de dovedit?

Publicitatea este o tehnică prin care publicul larg este informat cu privire la existența și calitățile unor produse, servicii, opinii, sau cauze publice în vederea convingerii lui să reacționeze la ceea ce este promovat. Cel mai des publicitatea promovează un produs spre vânzare, dar tehnici similare sunt folosite pentru a convinge oamenii să sprijine o cauză umanitară, să conducă mai prudent, sau să voteze un candidat. Publicitatea s-a dezvoltat odată cu economia și, deoarece mult timp ea a fost considerată doar o informare a potențialilor clienți despre existența unui produs, rareori s-au pus probleme de natură etică. Însă, cu timpul, publicitatea și-a propus nu doar să informeze, ci să și convingă potențialii cumpărători să achiziționeze produsul. Odată cu conștientizarea acestei puteri de influență și manipulare a început să se înmulțească și publicitatea mincinoasă. Astfel, agențiile au început să folosească afirmații exagerate și șocante pentru promovarea produselor, sau, deși era vorba de un produs identic, se spunea că este mai bun decât al concurenței, sau au fost făcut afirmații false și înșelătoare despre produsele concurenței, ba chiar s-au promovat produse dăunătoare și rele. Toate acestea au dus la necesitatea reglementării publicității. Dar s-a constatat că în practică dovedirea falsei publicități este un lucru foarte greu de făcut. Și, în plus, atunci când o companie era acuzată de publicitate falsă, a devenit o practică uzuală să ajungă la o înțelegere cu reclamantul. Una peste alta, reglementările pieței de publicitate au ajuns să semene mai degrabă cu „*strigătele unui care stăpânește peste nebuni*”, decât cu cuvintele înțelepților ascultate în liniște. Așa că lucrurile nu sunt întotdeauna ceea ce spun spoturile publicitare că sunt.

<https://www.britannica.com/money/advertising>, accesat în 24.08.2025

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 9:1-18

LINIȘTE	NEBUNII
DRAGOSTEA	NECURAT
NEPRIHĂNIT	URA
CURAT	STRIGĂTE
ÎNȚELEPȚII	PĂCĂTOS

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 9:1-18

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Da, mi-am pus inima în _____ tuturor acestor lucruri, am cercetat toate aceste lucruri și am văzut că cei neprihăniți și înțelepți și faptele lor sunt în mâna lui Dumnezeu: atât dragostea, cât și ura. Oamenii nu știu nimic mai dinainte; totul este înaintea lor în viitor. (Eclesiastul 9:1)

slujba – căutarea – cercetarea – grija

Hainele să-ți fie albe în orice _____ și untdelemnul să nu-ți lipsească de pe cap. (Eclesiastul 9:8)

loc – împrejurare – situație – vreme

Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta! Căci, în Locuința morților în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici _____! (Eclesiastul 9:10)

înțelepciune – trudă – muncă – pricepere

Am mai văzut apoi sub soare că nu cei iuți aleargă, că nu cei viteji câștigă războiul, că nu cei înțelepți câștigă pâinea, nici cei pricepuți bogăția, nici cei învățați bunăvoința, ci toate atârnă de
și de împrejurări. (Eclesiastul 9:11)

situație – ghinion – vreme – noroc

Căci omul nu-și cunoaște nici măcar _____, întocmai ca peștii prinși în mreaja nimicitoare și ca păsările prinse în laț; ca și ei sunt prinși și fiii oamenilor în vremea nenorocirii, când vine fără veste nenorocirea peste ei. (Eclesiastul 9:12)

soarta – ceasul – vremea – destinul

ARITMOGRIF

Eclesiastul 9:1-18

ORIZZONTAL

1. Ce anume este în inima oamenilor în tot timpul cât trăiesc? (Eclesiastul 9:3)
 2. A cui înțelepciune era disprețuită și nimeni nu-l asculta? (Eclesiastul 9:16)
 3. Ce nu face nimeni cu privire la sărac și cuvintele lui? (Eclesiastul 9:6)
 4. În ce scop și-a pus inima Eclesiastul cu privire la multe lucruri? (Eclesiastul 9:1)
 5. De ce anume atârână toate lucrurile, pe lângă vreme? (Eclesiastul 9:11)
 6. Cum nu știu oamenii nimic, pentru că totul este înaintea lor în viitor? (Eclesiastul 9:1)
 7. Ce anume trebuie să fie albe tot timpul? (Eclesiastul 9:8)

[illegible]

VERTICAL – Cu ce anume ar trebui însoțite toate lucrurile pe care le facem în viață, mai ales că Dumnezeu a găsit de mult plăcere în ele?

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!

Ordonează **crescător** și găsește cuvântul corect!

E	V	I	U	T	N	L	E	C
8+11	2+5	3+6	1+4	5+8	4+7	7+10	6+9	0+3

ADEVĂRAT / FALS

Eclesiastul 9:1-18

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Iată cel mai mare bun în tot ce se face sub soare, anume că aceeași soartă au toți. (Eclesiastul 9:3a)
2. De aceea și este plină inima oamenilor de răutate și de aceea este atâta nebunie în inima lor tot timpul cât lucrează. (Eclesiastul 9:3b)
3. Cei vii, în adevăr, măcar știi că vor muri, dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nicio bucurie, fiindcă până și pomenirea li se șterge. (Eclesiastul 9:5)

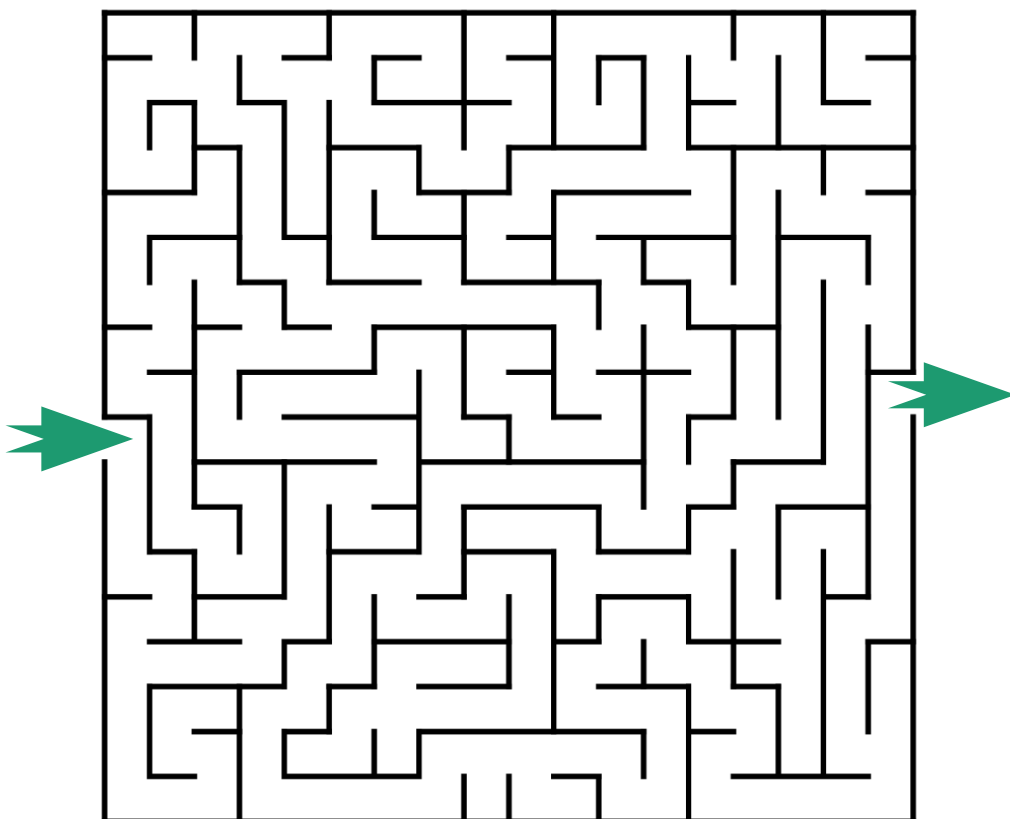
4. Du-te dar de mănâncă-ți pâinea cu bucurie și bea-ți cu inimă bună vinul, căci de mult a găsit Dumnezeu plăcere în ce faci tu acum. (Eclesiastul 9:7)
5. Cuvintele înțelepților, ascultate din când în când, sunt mai de preț decât strigătele unuia care stăpânește între nebuni. (Eclesiastul 9:17)

CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 9:1-18**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

LINIȘTE	NICIODATĂ
PREȚ	CEASUL
CUVINTE	SĂRAC
POMENIREA	PUTEREA
MÂNA	GUSTĂ
URA	PÂINEA

S	Ă	R	A	C	F	G	B	P	N
C	E	A	S	U	L	U	G	P	I
S	R	T	N	V	B	S	P	U	C
V	L	I	N	I	Ș	T	E	T	I
P	B	H	J	N	R	Ă	M	E	O
Â	H	S	D	T	V	T	N	R	D
I	P	O	M	E	N	I	R	E	A
N	N	R	M	Â	O	U	T	A	T
E	U	D	E	F	N	R	S	R	Ă
A	J	V	L	Ț	B	A	D	N	P

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Dacă lucrarea
neprihănirii va fi
pacea, roadele
neprihănirii vor fi
odihna și cu mine,
pe vecie.

(Isaia 32:7)

POVESTEA Lecției 9

Eclesiastul 9:1-18

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 9

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Eclesiastul ne invită și astăzi să ne așezăm ca-n tribunele unui amfiteatru, să privim realitatea care este sub soare prin ochii săi și să încercăm să-i înțelegem rostul dimpreună cu el. El și-a propus să facă acest lucru și a constatat „că cei neprihăniți și înțelepți și faptele lor sunt în mâna lui Dumnezeu: atât dragostea, cât și ura” (Eclesiastul 9:1). Și oricât de înțelept ar fi cineva tot rămâne adevărată afirmația că „oamenii nu știu nimic mai dinainte; totul este înaintea lor în viitor” (Eclesiastul 9:1b). Cunoștințele celor înțelepți sunt de folos, dar sunt limitate. Ei nu pot prezice viitorul, ci pot doar să privească în trecut pentru a învăța lecții valoroase pentru viitor. Dar viitorul rămâne doar în mâna lui Dumnezeu. În plus, „tuturor li se întâmplă toate deopotrivă: aceeași soartă are cel neprihănit și cel rău, cel bun și curat, ca și cel necurat, cel ce aduce jertfă, ca și cel ce n-aduce jertfă; cel bun ca și cel păcătos, cel ce jură ca și cel ce se teme să jure!” (Eclesiastul 9:3). Toți au bucurii și necazuri, toți au succese și eșecuri, toți au perioade în care se bucură de sănătate și alte perioade în care trec prin boală și, în cele din urmă, toți mor. Într-adevăr, „sub” soare nu pare să fie nici o diferență între aceste două categorii de oameni. Această realitate îi dă mari dureri de cap și de inimă Predicatorului care exclamă: „Iată cel mai mare rău în tot ce se face sub soare, anume că aceeași soartă au toți. De aceea și este plină inima oamenilor de răutate și de aceea este atâtă nebulie în inima lor tot timpul cât trăiesc Și după aceea? Se duc la cei morți” (Eclesiastul 9:3). Despre lucrul acesta el a vorbit și data trecută, deci trebuie să l-a supărat rău, dacă îl repetă. Și cred că-l putem înțelege. Cine n-ar dori ca răul și cei răi să fie pedepsiți de fiecare dată, fără excepție pentru faptele lor? Evident lucrul acesta nu se întâmplă, așa că ei încep să creadă că nu vor fi niciodată pedepsiți pentru faptele lor rele. Cel ce trăiește drept nu trăiește neapărat mai mult și mai bine decât cel rău. Și unii și alții vor muri. Chiar dacă în celelalte lucruri ale vieții ei nu sunt egali, în fața morții toți sunt egali, „Căci cine este scutit? Oricine trăiește tot mai trage nădejde, căci un câine viu face mai mult decât un leu mort” (Eclesiastul 9:4). Ciudată zicere! Dar este felul Predicatorului de a spune că atât timp cât cineva trăiește, chiar dacă nu este bogat sau important în ochii oamenilor, precum un leu, el încă mai poate face lucruri, pe când cineva care a murit nu mai poate face nimic, chiar dacă a fost important în ochii oamenilor. Cel viu se mai poate bucura de viață, de familie, de prieteni, de un răsărit sau un apus de soare, de o floare, de verdele pădurii sau al gazonului și multe altele. Cel viu, chiar dacă este comparat cu un câine, un animal disprețuit de evrei, totuși, pentru că este viu, el prețuiește mai mult decât cel care a murit și care în timpul vieții lui a fost falnic și mândru precum un leu. Apoi el își încheie meditația spunând: „Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nicio răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită” (Eclesiastul 9:5).

Dar oare ce este de făcut într-o astfel de situație? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** îndemnurile Eclesiastului pentru ascultătorii lui de atunci, dar și pentru noi acum!

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Noi, oamenii, ne lăsăm ușor furați de aparențe. Pentru că un om este sărac, înțelepciunea lui este disprețuită și este nevoie de o situație dramatică, fără ieșire, pentru ca oamenii să-l asculte, spune Solomon. Uneori, într-un ambalaj atrăgător este un produs de slabă calitate, iar, alteori, într-un ambalaj mai tern care nu-ți atrage privirea este ceva foarte bun și de dorit. Zgomotul, culorile intense, sunetele stridente ne atrag atenția, dar, din păcate, nu întotdeauna spre lucrurile cu adevărat valoroase. Ai judecat vreodată pe cineva după cum era îmbrăcat? Sau ai fost disprețuit de alții doar pentru că nu aveai ceea ce aveau ei? Ai fost vreodată păcălit de cineva sau de ceva, care părea foarte atrăgător, dar care s-a dovedit, în cele din urmă, a fi fals și dezagreabil? Sau ai încercat să-i păcălești tu pe alții, să pari așa mai interesant și astfel să le câștigi admirația? E bine să fii atent pentru că nu toate lucrurile sunt ce par a fi! Tu ce fel de om dorești să devii, unul care ascultă în liniște cuvintele înțelepților, sau unul care se ia după zgomotele tuturor nebunilor? Dacă vrei să fii din prima categorie, trebuie să fii atent și să nu te iei după tot ce spun unul și altul. Așa că, atenție mare!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

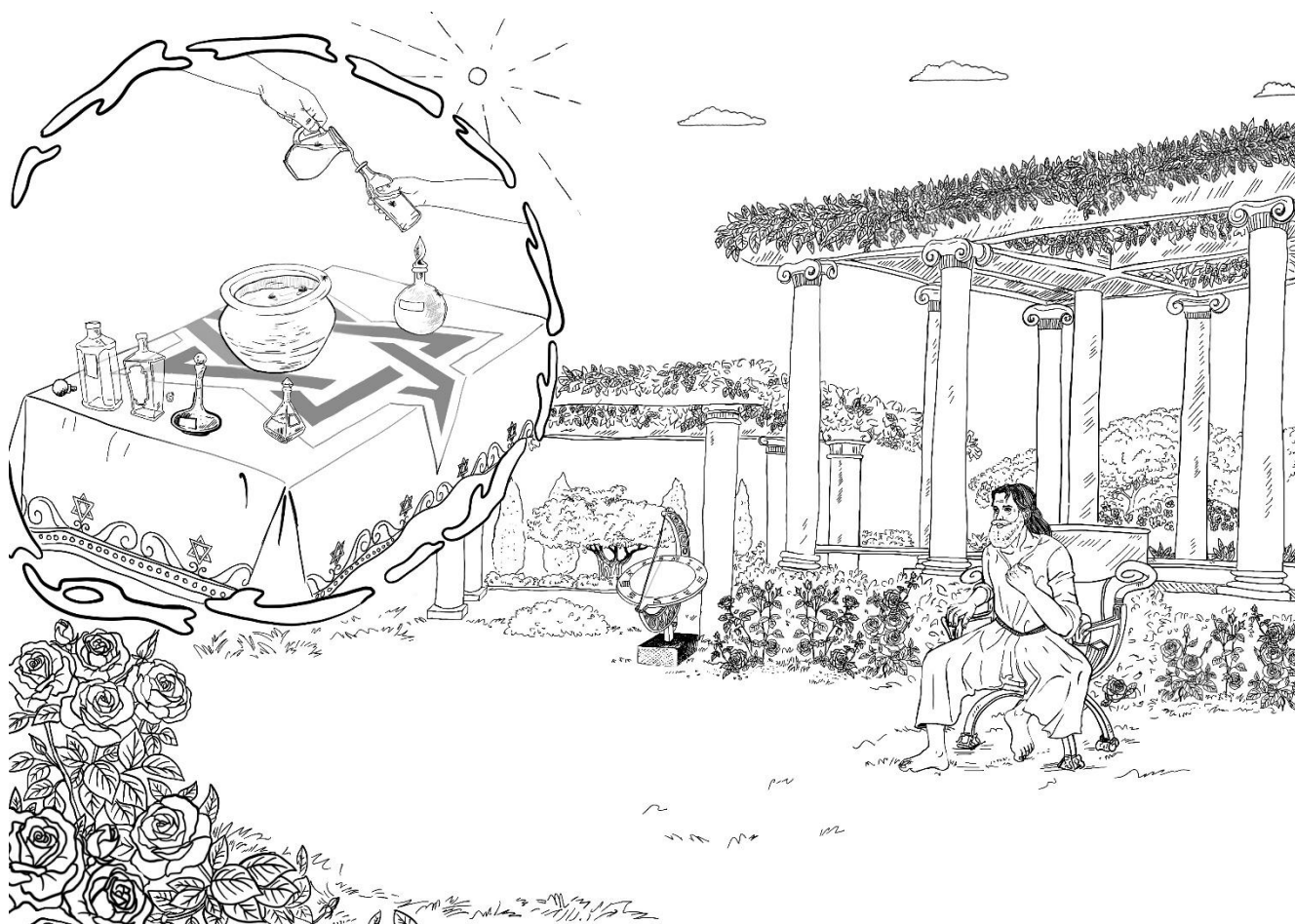
LECȚIA 10

ECLESIASTUL 10:1-20

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?*, *DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 10:1-20**.
- Subliniază cuvintele din familia cuvântului „nebun”. Câte ai găsit? _____
- Ce face nebunul, măcar că nu știe ce se va întâmpla? (Eclesiastul 10:14)

- De ce nu ar trebui să vorbești pe cineva de rău? (Eclesiastul 10:20)

Eclesiastul 10:8. Cine sapă groapa altuia cade el în ea și cine surpă un zid va fi mușcat de un șarpe.

9. Cine sfărâmă pietre este rănit de ele și cine despică lemne este în primejdie.

10. Când se tocește fierul și rămâne neascuțit, trebuie să-ți îndoiești puterile; de aceea la izbândă ajungi prin înțelepciune.

11. Când mușcă șarpele fiindcă n-a fost vrăjit, vrăjitorul n-are niciun câștig din meșteșugul lui.

12. Cuvintele unui înțelept sunt plăcute, dar buzele nebunului îi aduc pieirea.

13. Cel dintâi cuvânt care-i iese din gură este nebunie, și cel din urmă este o nebunie și mai rea.

14. Nebunul spune o mulțime de vorbe, măcar că omul nu știe ce se va întâmpla. Și cine-i va spune ce va fi după el?

15. Truda nebunului obosește pe cel ce nu cunoaște drumul spre cetate.

16. Vai de tine, țară al cărei împărat este un copil și ai cărei voievozi benchetuiesc de dimineață!

17. Ferice de tine, țară al cărei împărat este de neam mare și ai cărei voievozi mănâncă la vremea potrivită, ca să-și întărească puterile, nu ca să se dedea la beție!

18. Când mâinile sunt leneșe, se lasă grinda, și când se lenevesc mâinile, plouă în casă.

19. Ospețele se fac pentru petrecere, vinul înveselește viața, iar argintul le dă pe toate.

20. Nu blestema pe împărat nici chiar în gând și nu blestema pe cel bogat în odaia în care te culci, căci s-ar putea întâmpla ca pasărea cerului să-ți ducă vorba și un sol înaripat să-ți dea pe față vorbele.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?* și *DE CE?*, observă **Eclesiastul 10:18** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 10:18

Când mâinile sunt leneșe, se lasă grinda,
și când se lenevesc mâinile, plouă în casă.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 10** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Ce se întâmplă când mâinile sunt leneșe?
- Când plouă în casă?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Este interesant că într-un capitol în care se vorbește atât de mult despre nebunie și prostie, spre finalul lui, Eclesiastul îl pomenește și pe leneș. Pe semne că prostia și lenevia sunt rude bune. Dacă nu crezi, citește Eclesiastul 4:5. Dar astăzi nu-i mai spunem lene, ci comoditate sau relaxare, nu-i așa?

Citește Proverbe 10:4, 12:24, 18:9 și 26:16. Ce afli despre cel leneș? De ce este lenevia și o formă de prostie?

Te consideri o persoană harnică sau leneșă? De ce? Ce alte forme de lenevire ai putea adăuga? Care sunt formele pe care le îmbracă lenea în cazul tău?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 11:1-10** și descoperă ce îi sfătuiește și ce îi avertizează Eclesiastul pe cei tineri.

ȘTIAI CĂ...

Prostia se dovedește a fi un domeniu foarte vast atunci când vrei să îl analizezi?

Iată câteva reflecții aparținând domnului Andrei Pleșu despre proști și prostie: „Ar fi o prostie din partea mea să vreau să lămuresc un asemenea subiect. N-o să vorbesc despre prostie ca un deștept, ca unul care se simte în afara subiectului. Vorbesc ca un om atins de această boală și vorbesc despre prostie ca despre condiția curentă a umanității. Toți suntem proști din când în când: spunem prostii, facem prostii, ne purtăm prostește... votăm prostește. «Prost» vine în limba română din spațiul slav. Există o sumedenie de expresii curente care conțin termenul prost, adăugând nuanțe suplimentare: «te uiți ca prostul», «râzi ca prostul», «a te prosti», «prost ca noaptea», «prost de bun». Există și multe sinonime provenite din alte limbi: nătâng, netot, tont, nerod, neghiob, nătărău, tăntălău, tâmpit, obtuz, idiot, imbecil, stupid. Iată câteva caracteristici ale prostului [...]: (1) Prostul e cineva care știe, e sigur, n-are dubii. Dacă ești atent îți și explică. Dacă nu înțelegi sau dacă nu ești de acord... ești prost. Prostul nu poate fi contrazis, are convingeri de beton și este un încăpățânat cu opinii pătimase. (2) Prostul este, în general, solemn, foarte serios, statuar, inflexibil, mineral. (3) Prostul e sfătos. Are soluții. Când aud pe cineva «stai să-ți explic» intru în panică. Există un soi de suficiență intelectuală, de fudulie a prostului. (4) Prostul este un om fericit. Nu se îndoiește de sine, e mulțumit, are dreptate cu consecvență... Prostia e vinovată, pentru că ea poate fi corectată dacă vrei. Prostia e o poartă de intrare în lume a răului. Istoricul Carlo M. Cipolla spunea că: «În orice comunitate umană, indiferent de amploarea și calitatea ei, procentul de proști este același».”

<https://adevarul.ro/blogurile-adevarul/video-andrei-ple-su-prostia-e-o-poarta-de-intrare-1667747.html>, accesat în 24.08.2025.

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 10:1-20

CINE SFARMĂ PIETRE	SPUNE O MULȚIME DE VORBE
CINE DESPICĂ LEMNE	VA FI MUȘCAT DE ȘARPE
CINE SAPĂ GROAPA ALTUIA	ESTE ÎN PRIMEJDIE
NEBUNUL	VA FI RĂNIT DE ELE
CINE SURPĂ UN ZID	CADE SINGUR ÎN EA

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 10:1-20

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Muștele moarte strică și cresc untdelemnul negustorului de unsori; tot așa, puțină _____ biruiește înțelepciunea și slava. (Eclesiastul 10:1)

gălăgie – prostie – nebunie – sminteală

Și pe orice drum ar merge nebunul, peste tot îi lipsește _____ și spune tuturor că este un nebun! (Eclesiastul 10:3)

înțelepciunea – mintea – smerenia – capul

Cine sapă groapa altuia cade el în ea și cine _____ un zid va fi mușcat de un șarpe. (Eclesiastul 10:8)

construiește – strică – dărâamă – surpă

mulțime – grămadă – sumedenie – avalanșă

ție – înapoi – pe față – în vileag

Eclesiastul 10:1-20

[illegible]

Ce biruiește înțelepciunea și slava?

Ordonează **descrescător** și găsește cuvântul corect!

E	B	U	N	L	N	U
67+2	57+2	27+2	37+2	17+2	77+2	47+2

Eclesiastul 10:1-20

3. Cine sfărâmă pietre este rănit de ele și cine despică lemne este în fericit. (Eclesiastul 10:9)

4. Când se tocește fierul și rămâne neascuțit, trebuie să-ți folosești puterile; de aceea la izbândă ajungi prin trudă. (Eclesiastul 10:10)

5. Cuvintele unui înțelept sunt necesare, dar buzele nebunului îi aduc scăparea. (Eclesiastul 10:12)

CAUTĂ ATENT!

Eclesiastul 10:1-20

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

NEBUNIE

BIRUIE

DREAPTA

STÂNGA

GROAPA

PIETRE

CUVINTE

PIEIRE

GURĂ

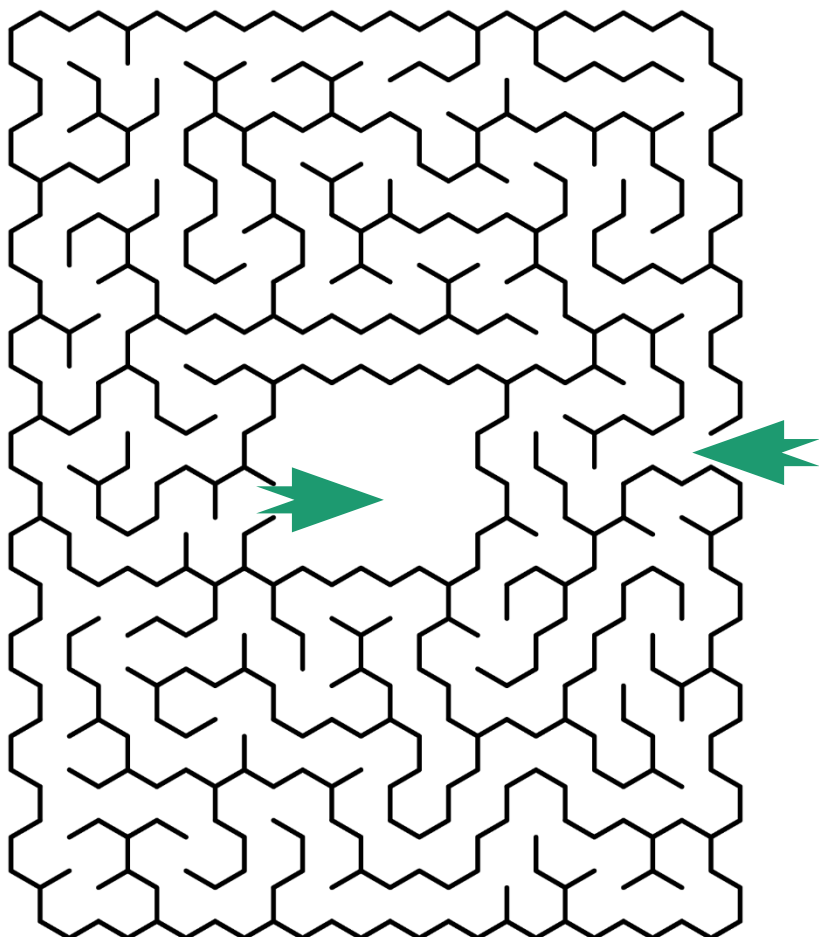
DRUMUL

LENEȘE

ODAIA

G	S	P	V	O	D	A	I	A	G
T	N	I	I	S	C	F	D	B	R
H	D	E	B	E	S	S	M	P	O
N	R	I	B	T	T	R	M	C	A
U	U	R	I	U	Â	R	N	U	P
M	M	E	R	D	N	P	E	V	A
O	U	T	U	B	G	I	M	I	G
P	L	O	I	N	A	P	E	N	U
E	D	R	E	A	P	T	A	T	R
L	E	N	E	Ș	E	B	N	E	Ă

GĂSEȘTE DRUMUL!

CINE SUNT EU?

Solomon îmi spune să
mă duc la furnică, să
mă uit la căile ei și să
mă fac mai înțelept.

(Proverbe 6:6)

POVESTEA Lecției 10

Eclesiastul 10:1-20

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 10

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosind cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Se spune că a învăța din greșelile altora este cel mai înțelept lucru, a învăța din propriile greșeli este un lucru bun, iar a nu învăța nici din propriile greșeli este o mare prostie. Așa că astăzi suntem invitați în curtea interioară a palatului lui Solomon pentru a face cel mai înțelept lucru: să învățăm de el. Probabil că fiind cald afară, o mulțime de insecte zburau în jurul lui, printre care și destule muște, așa că el își începe lecția pornind de la ceea ce vedea: „*Muștele moarte strică și cresc untdelemnul negustorului de unsori; tot așa, puțină nebunie biruiește înțelepciunea și slava*” (Eclesiastul 10:1). Oare voi ați auzit de musca de oțet (*Drosophila melanogaster* 😊)? Poate că n-ați auzit, dar cu siguranță ați văzut-o! Se numește așa pentru că este atrasă de substanțele fermentate, în special de fructe coapte sau de legume în descompunere, de oțet, vin sau alte lichide care pot fermenta, adică se cresc. Peste tot unde sunt astfel de substanțe sau legume și fructe, apar și ele. Îi mai spunem și musculița de oțet pentru că este foarte mică. Acum, dacă ați lăsat un pahar cu suc și în el au căzut câteva musculițe, vă mai vine să beți suc? Nu? Nici mie. Despre așa ceva vorbește și Solomon. După cum câteva musculițe moarte pot strica toată afacerea unui negustor de cosmetice și parfumuri – căci cine ar cumpăra un parfum care are musculițe moarte înăuntru? – tot așa doar puțină nebunie face nefolositoare multă înțelepciune. De altfel, chiar data trecută Eclesiastul și-a încheiat lecția spunând că: „*un singur păcătos nimicește mult bine*” (Eclesiastul 9:18b). Există un proverb care spune că „un prost aruncă o piatră în baltă și zece deștepți se chinuie să o scoată”. Înțelesul lui este acela că răul și prostia se fac ușor, fără mult efort, în schimb ca să repara stricăciunile făcute dintr-o prostie și să faci binele este mult mai greu. Solomon a observat și el lucrul acesta și de aceea spune că „*puțină nebunie*” – nu este nevoie de multă, cam cât o musculiță – „*biruiește înțelepciunea și slava*”. Iar apoi el continuă să mediteze la înțelepciune și nebunie spunând că „*inima înțeleptului este la dreapta lui, iar inima nebunului, la stânga lui. Și pe orice drum ar merge nebunul, peste tot îi lipsește mintea și spune tuturor că este un nebun*” (Eclesiastul 10:2-3). Cel care nicidecum nu vrea să devină înțelept, oricât de mult ar pătimi de pe urma prostiei lui, orice experiență de viață ar avea, pe orice drum ar merge, el nu va învăța niciodată nimic din ceea ce i se întâmplă. El se va încapățâna să creadă că problema nu este la el, ci la alții. El tot timpul va da vina pentru deciziile lui greșite pe alții, pe împrejurări, pe Dumnezeu, pe orice altceva, dar nu pe el. Și va spune și se va lăuda oricui va dori să-l asculte cât de inteligent este el, cât de proști sunt alții, sau cât de rău i-a mers lui deși nu este om așa de bun și de înțelept ca el. Solomon avea dreptate: *puțină nebunie* – nu este nevoie de multă, cam cât o musculiță – „*biruiește înțelepciunea și slava*”.

Acum gândiți-vă, continuă Solomon, ce se întâmplă dacă un astfel de om ajunge într-o poziție de conducere și are multe responsabilități? Cam cum credeți că merg lucrurile? Oricum, numai bine, nu! Și totuși pe pământ se întâmplă și așa, ceva căci el spunea că: „*Este un rău pe care l-am văzut sub soare,*

ca o greșeală care vine de la cel ce cârmuiește: nebunia este pusă în dregătorii înalte, iar bogații stau în locuri de jos” (Eclesiastul 10:5-6). Există situații când oamenii ajung într-o poziție, dar fără să merite să ajungă acolo, iar cei care ar merita sunt dați la o parte. Sau există situații când oamenii se comportă nepotrivit cu situația lor, căci spunea Eclesiastul: „Am văzut robi călări și voievozi mergând pe jos, ca niște robi” (Eclesiastul 10:7). Este foarte clar că lucrurile în lumea aceasta nu se întâmplă așa cum ar trebui.

Dar, ar putea întreba cineva, dacă nu se pricep, de ce nu sunt înlăturați? De ce oamenii buni și competenți nu fac ceva pentru a-i răsturna de la putere pe cei răi și care nu se pricep? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** ce are de spus Eclesiastul în această privință și să aflăm care-i relația dintre leneș și nebun!

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Este interesant că într-un capitol în care se vorbește atât de mult despre nebunie și prostie, spre finalul lui, Eclesiastul îl pomeneste și pe leneș. Lenea și prostia sunt surori bune și se înțeleg bine spre paguba celui care și le face prietene. Dar astăzi nu-i mai spunem lene, ci comoditate sau relaxare, nu-i așa? Lenea este expertă în deghizare. Ea se ascunde în spatele amănărilor repetate, a apatiei și plictiselii, a fricii de a nu greși, a vizualizării de divertisment pe diversele rețele sociale, „a scroll-ării” fără scop și fără limită, doar pentru a trece timpul, etc. Tu ești harnic sau leneș? De unde știi că ești harnic? În ce fel se manifestă lenevia la tine? Obișnuiești să amâni lucrurile sau le faci la timp? Când părinții îți spun să-ți aduni jucăriile de prin casă, asculți sau o lași pe mai târziu, sperând că până la urmă le vor strânge ei?

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 11

ECLESIASTUL 11:1-10

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 11:1-10**.
- Subliniază expresia „nu știi”. De câte ori ai găsit-o? _____
- De ce nu ar trebui lăsată mâna să se odihnească? (Eclesiastul 11:6)

- De ce ar trebui gonit necazul din inimă și depărtat răul din trup? (Eclesiastul 11:10)

Eclesiastul 11:1. Aruncă-ți pâinea pe ape și, după multă vreme, o vei găsi iarăși!

2. Împarte-o în șapte și chiar în opt, căci nu știi ce nenorocire poate da peste pământ.

3. Când se umplu norii de ploaie, o varsă pe pământ. Oriîncotro ar cădea copacul, fie spre miazăzi, fie spre miazănoapte, în locul unde cade, acolo rămâne.

4. Cine se uită după vânt nu va semăna și cine se uită după nori nu va secera.

5. Cum nu știi care este calea vântului, nici cum se fac oasele în pântecele femeii însărcinate, tot așa nu cunoști nici lucrarea lui Dumnezeu, care le face pe toate.

6. Dimineața seamănă-ți sămânța și până seara nu lăsa mâna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va

izbuti: aceasta sau aceea sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune.

7. Dulce este lumina și o plăcere pentru ochi să vadă soarele.

8. Deci, dacă un om trăiește mulți ani, să se bucure în toți anii aceștia și să se gândească ce multe vor fi zilele de întuneric. Tot ce va veni este deșertăciune.

9. Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi, dar să știi că, pentru toate acestea, te va chema Dumnezeu la judecată.

10. Gonește orice necaz din inima ta și depărtează răul din trupul tău, căci tinerețea și zorile vieții sunt trecătoare.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?* și *DE CE?*, observă **Eclesiastul 11:9** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 11:9

Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi, dar să știi că, pentru toate acestea, te va chema Dumnezeu la judecată.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 11** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Care sunt cele trei acțiuni la care este îndemnat tânărul?

- Ce trebuie să știe tânărul că va face Dumnezeu?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Adeseori oamenii îl percep pe Dumnezeu ca un fel de polițist a cărui singură preocupare este să le pună oamenilor tot felul de limite care să-i împiedice să se bucure de viață. Dar adevărul este cu totul altul. Dumnezeu, în calitatea Sa de Creator, ne-a făcut să simțim gusturi, mirosuri, texturi; să vedem o mulțime de nuanțe de culori și forme și câte altele. Nu, Dumnezeu nu este dușmanul plăcerilor și bucuriilor omului. Însă El este dușmanul exceselor. Pentru că noi suntem capabili să transformăm foamea în îmbuibare, setea în beție, amuzamentul în *bullying* și admirația în idolatrie. Când se întâmplă așa ceva ar trebui într-adevăr să-ți amintești că Dumnezeu te va chema la judecată.

Îl percepi pe Dumnezeu ca pe un dușman al plăcerilor omului? Cum ți-ai format această percepție? De unde vine ea? Ce argumente ai pentru ea?

Noi vorbim de așa numitele „plăceri vinovate”. Ce astfel de plăceri ai? În ce aspecte care țin de propriile tale plăceri ești predispus să depășești măsura?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Eclesiastul 12:1-14** și descoperă care este sfatul de final, concluzia cuvântării Eclesiastului.

ȘTIAI CĂ...

A fi cumpătat, a avea măsură este una din cele șapte virtuți creștine fundamentale?

Cumpătarea este o temă des întâlnită în Biblie și poate unul din cele mai cunoscute texte este cel din Tit 2:11-12: „Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie”. Cumpătare înseamnă să te abții de la ceea ce este permis, nu de la ceea ce este interzis. „Romanii spuneau „Ne quid nimis” („nimic prea mult”). Conform gânditorilor greci Socrate, Platon și Aristotel, cumpătarea era văzută ca o virtute cardinală prin care succesul material trebuia ținut în frâu pentru a nu sufoca celelalte dimensiuni ale vieții. [...] În limba română, definiția cumpătării este măsură, moderație [...], sobrietate, înfrânare.”* Sunt câteva domenii în care ne prinde bine să exersăm cumpătarea. În vorbire este important să nu ne grăbim, să gândim înainte de a răspunde, să evităm certurile sau să le potolim, să intrăm totuși în conversații și nu să fim ursuzi și bosumflați. Este important să fim cumpătați atunci când mâncăm: mâncăm ca să trăim, nu trăim ca să mâncăm, și nici nu ne înfometăm numai pentru că ne-a spus cineva că ne-am îngrășat. Este important să fim cumpătați în cheltuirea banilor: cumpănim dacă cumpărând acel lucru împlinim o nevoie sau doar o dorință. Și foarte important: nu cheltui toți banii pe care-i ai! Este important să fim cumpătați în căutarea bogăției și a bunurilor. Solomon spunea: „nu-mi da nici sărăcie, nici bogăție, dă-mi pâinea care-mi trebuie!” (Proverbe 30:8). Cumpătarea este recomandată și în folosirea gadget-urilor. Când nu te poți desprinde de un lucru, înseamnă că el stăpânește peste tine și nu tu peste el. Trăind cumpătat îți faci ție o favoare, nu altora și nici lui Dumnezeu.

*Remus Runcan, seria Autentic, (2023) nr. IV, Partea a III-a, Cap. 1 – Cumpătarea, o valoare pierdută într-o societate de consum, Editura de Vest. https://biblehub.com/topical/t/the_importance_of_moderation.htm#, accesat în 25.08.2025

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 11:1-10

CINE SE UITĂ DUPĂ NORI	NU VA SEMĂNA
DUMNEZEU	SE GĂSEȘTE DUPĂ MULTĂ VREME
TINEREȚEA ȘI ZORILE VIEȚII	NU VA SECERA
CINE SE UITĂ DUPĂ VÂNT	LE FACE PE TOATE
PÂINEA ARUNCATĂ PE APE	SUNT TRECĂTOARE

ALEGE CORECT!

Eclesiastul 11:1-10

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Aruncă-ți pâinea pe ape și, după multă vreme, o vei găsi ____! Împarte-o în șapte și chiar în opt, căci nu știi ce nenorocire poate da peste pământ. (Eclesiastul 11:1-2)

mai bună – din nou – iarăși – proaspătă

Când se umplu norii de ploaie, o ____ pe pământ. Oriîncotro ar cădea copacul, fie spre miazăzi, fie spre miazănoapte, în locul unde cade, acolo rămâne. (Eclesiastul 11:3)

lasă – stropesc – plouă – varsă

Dulce este lumina și o ____ pentru ochi să vadă soarele. (Eclesiastul 11:7)

minunăție – bucurie – plăcere – tristețe

Dimineața seamănă-ți sămânța și până seara nu lăsa mâna să ți se _____, fiindcă nu știi ce va izbuti: aceasta sau aceea sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune. (Eclesiastul 11:6)

obosească – odihnească – lenevească – strice

Gonește orice _____ din inima ta și depărtează răul din trupul tău, căci tinerețea și zorile vieții sunt trecătoare. (Eclesiastul 11:10)

supărare – amărăciune – lăcomie – necaz

ARITMOGRIF

Eclesiastul 11:1-10

ORIZONTAL

1. Ce este mai bine să nu faci, decât să nu împlinești? (Eclesiastul 5:5)
2. A cui cale nu o cunoaște omul? (Eclesiastul 11:5)
3. Când trebuie semănată sămânța? (Eclesiastul 11:6)
4. Ce să gonească din inima sa orice tânăr? (Eclesiastul 11:10)
5. Ce nu cunoaște omul și este făcut de Dumnezeu? (Eclesiastul 11:5)
6. De unde trebuie gonit orice necaz? (Eclesiastul 11:10)
7. Cine este trecătoare, tot așa ca și zorile vieții? (Eclesiastul 11:10)
8. Când vei găsi pâinea, dacă o arunci pe ape? (Eclesiastul 11:1)

1.																			
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			

VERTICAL

La ce va fi chemat fiecare om de către Dumnezeu?

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!

Ordonează **crescător** și găsește cuvântul corect!

I	E	Ț	N	E	A	R	T	E
1+4	5+8	6+9	2+5	7+10	8+11	4+7	0+3	3+6

ADEVĂRAT / FALS

Eclesiastul 11:1-10

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Aruncă-ți pâinea pe râuri și, după multă trudă, o vei găsi iarăși! (Eclesiastul 11:1)
2. Cine se uită după vânt nu va semăna și cine se uită după nori nu va secera. (Eclesiastul 11:4)
3. Cum nu știi care este calea vântului, nici cum se fac oasele în pântecul femeii însărcinate, tot așa nu cunoști nici lucrarea lui Dumnezeu, care le face pe toate. (Eclesiastul 11:5)

4. Deci, dacă un om trăiește mulți ani, să se bucure în toți anii aceștia și să se gândească ce multe vor fi zilele de întineric. Tot ce va veni este deșertăciune. (Eclesiastul 11:8)
5. Gonește orice iuțime din inima ta și depărtează răul din jurul tău, căci tinerețea și zorile vieții sunt trecătoare. (Eclesiastul 11:10)

CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 11:1-10**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

NENOROCIRE

PLOAIE

SEAMĂNĂ

SE CERĂ

DIMINEAȚA

DULCE

LUCRAREA

TINERE

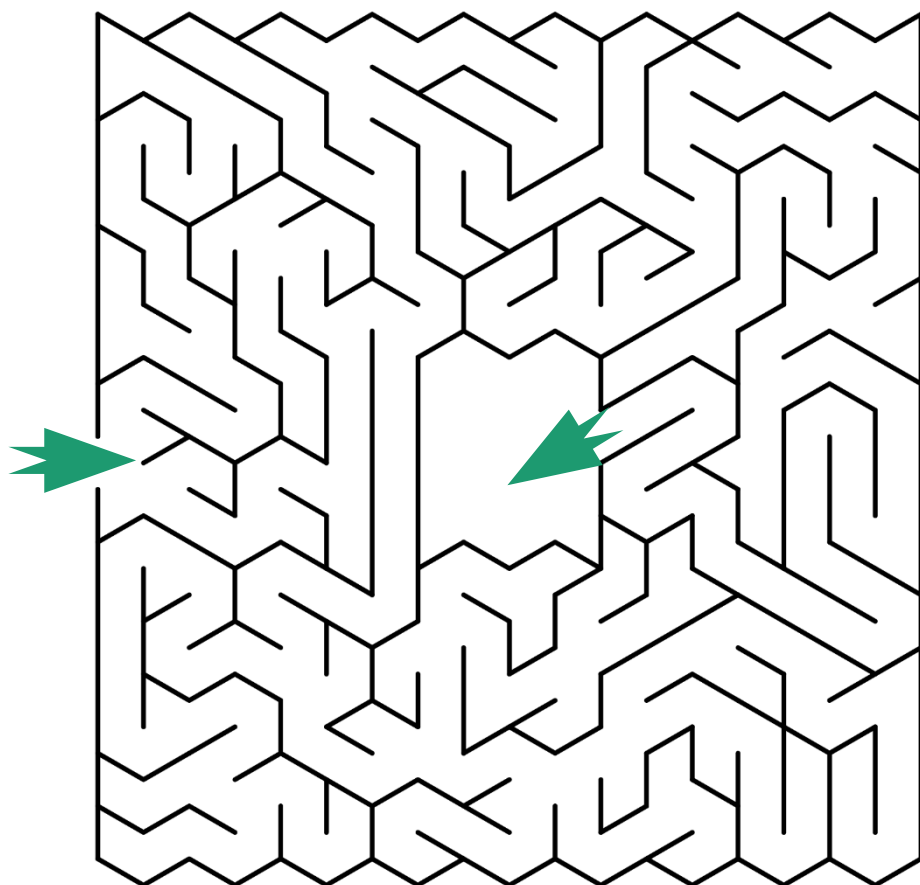
JUDECATĂ

TRUPUL

INIMA

NECAZ

D	T	R	U	P	U	L	S	R	N
I	R	V	F	N	D	U	L	C	E
M	J	T	I	N	E	R	E		N
I	L	U	C	R	A	R	E	A	O
N	N	S	D	P	H	U	D	V	R
E	E	I	E	E	L	V	B	N	O
A	C	N	N	C	C	O	F	T	C
Ț	A	I	E	V	E	A	A	B	I
A	Z	M	S	B	N	R	T	I	R
S	E	A	M	Ă	N	Ă	Ă	Ă	E

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Când era înaintat în vârstă, Samuel a zis poporului că a umblat înaintea lor începând de la mine până în acea zi.

(1 Samuel 12:2)

POVESTEA Lecției 11

Eclesiastul 11:1-10

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 11

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Nu știu ce ați mai făcut voi de data trecută când ne-am întâlnit să învățăm de la înțeleptul Solomon, dar el se pare că s-a gândit să meargă în concediu la mare. Și deși este în vacanță, totuși, prin bunăvoință, lui ne primește și astăzi să învățăm de la el.

Ca de obicei, gândurile și cuvintele lui au pornit de la ceea ce-l înconjură. Și când mergi la mare, de ce anume te bucuri cel mai mult? De apă, evident! Așa că Eclesiastul și-a început lecția astfel: „*Aruncă-ți pâinea pe ape și, după multă vreme, o vei găsi iarăși! Împarte-o în șapte și chiar în opt, căci nu știi ce nenorocire poate da peste pământ*” (Eclesiastul 11:1-2). Dar de ce să ne aruncăm pâinea pe ape? Nu o risipim făcând astfel? Din câte înțelegem, aceste cuvinte înseamnă să dăruiești din ceea ce ai, din ceea ce este cel mai important pentru un om, „*pâinea cea de toate zilele*”. Este adevărat, să dăruiești altora uneori pare mai degrabă o risipă, dar Vorbitorul spune că va veni și vremea când tu ai nevoie de ajutor și alții vor face față de tine ce ai făcut tu față de alții, căci „*după multă vreme o vei găsi iarăși*”, spune el. În plus, adaugă el, este bine să împarți ceea ce ai cu cât mai mulți, pentru ca atunci când vine o nenorocire, să poți găsi sprijin și ajutor la rândul tău. Sau oricum, este bine să nu ții într-un singur loc tot ceea ce ai, pentru ca, dacă cumva pierzi ceva, de exemplu ești furat, să nu pierzi chiar totul. Căci, odată întâmplată nenorocirea, nu mai poți repara nimic, pentru că atunci „*când se umplu norii de ploaie, o varsă pe pământ. Ori încotro ar cădea copacul, fie spre miazăzi, fie spre miazănoapte, în locul unde cade, acolo rămâne*” (Eclesiastul 11:3). Cu alte cuvinte, sunt lucruri inevitabile în viață, precum norii plini de vapori de apă care la un moment dat vor vărsa ploaia. Și acestea odată întâmplăte, nu mai pot fi schimbate – precum copacul care a căzut și care „*în locul unde cade, acolo rămâne*”. Așa că fii prevăzător, dăruiește, împarte cu alții, nu-ți ține toate lucrurile importante într-un singur loc! Și în plus, spunea el: „*Cine se uită după vânt nu va semăna și cine se uită după nori nu va secera*” (Eclesiastul 11:4). Adică, dacă pentru a face un lucru aștepti cele mai favorabile condiții, vei ajunge să nu-l mai faci niciodată! Pentru că este posibil ca niciodată să nu apară acele condiții. De aceea, fă ce ai de făcut! Căci așa cum nu știi când și cum se poate întâmpla vreun necaz, tot așa nu știi când se poate întâmpla ceva bun, pentru că „*cum nu știi care este calea vântului, nici cum se fac oasele în pântecul femeii însărcinate, tot așa nu cunoști nici lucrarea lui Dumnezeu, care le face pe toate*” (Eclesiastul 11:5). Dumnezeu are un fel tainic, ascuns, de a lucra. Noi, oamenii, de multe ori nu înțelegem cum lucrează El, dar putem vedea totuși că El poate aranja lucrurile, poate crea condiții favorabile și poate binecuvânta munca omului.

Dar oare cum ar trebuie să acționeze oamenii, neștiind cum lucrează Dumnezeu? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** ce are de spus Eclesiastul în această privință și să aflăm cum trebuie să ne trăim viața sub soare!

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite.

Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Adeseori oamenii îl percep pe Dumnezeu ca fiind dușmanul tuturor plăcerilor vieții. Un fel de polițist a cărui singură preocupare este să le pună oamenilor tot felul de limite prin care să-i împiedice să se bucure de viață. Dar adevărul este cu totul altul. Dumnezeu, în calitatea Sa de Creator, ne-a făcut în așa fel încât să putem simți plăcere, bucurie, satisfacție, încântare, entuziasm, amuzament, fascinație, admirație, mulțumire. El ne-a făcut să simțim gusturi, mirosuri, texturi; să vedem o mulțime de nuanțe de culori și forme. Să auzim sunete înalte sau joase, puternice sau abia șoptite, și câte altele. Nu, Dumnezeu nu este dușmanul plăcerilor și bucuriilor omului! Însă El este dușmanul exceselor! Pentru că noi suntem capabili să transformăm foamea în îmbuibare, setea în beție, amuzamentul în bullying, admirația în idolatrie, bucuria de a avea în lăcomie, frumusețea unei melodii în zgomot asurzitor, șoaptele în modalități de a ascunde bârfa, ș.a.m.d. Când ți se întâmplă așa ceva, ar trebui într-adevăr să-ți amintești că Dumnezeu te va chema la judecată. Care sunt bucuriile tale? Le-ai transformat vreodată în ceva păcătos?

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

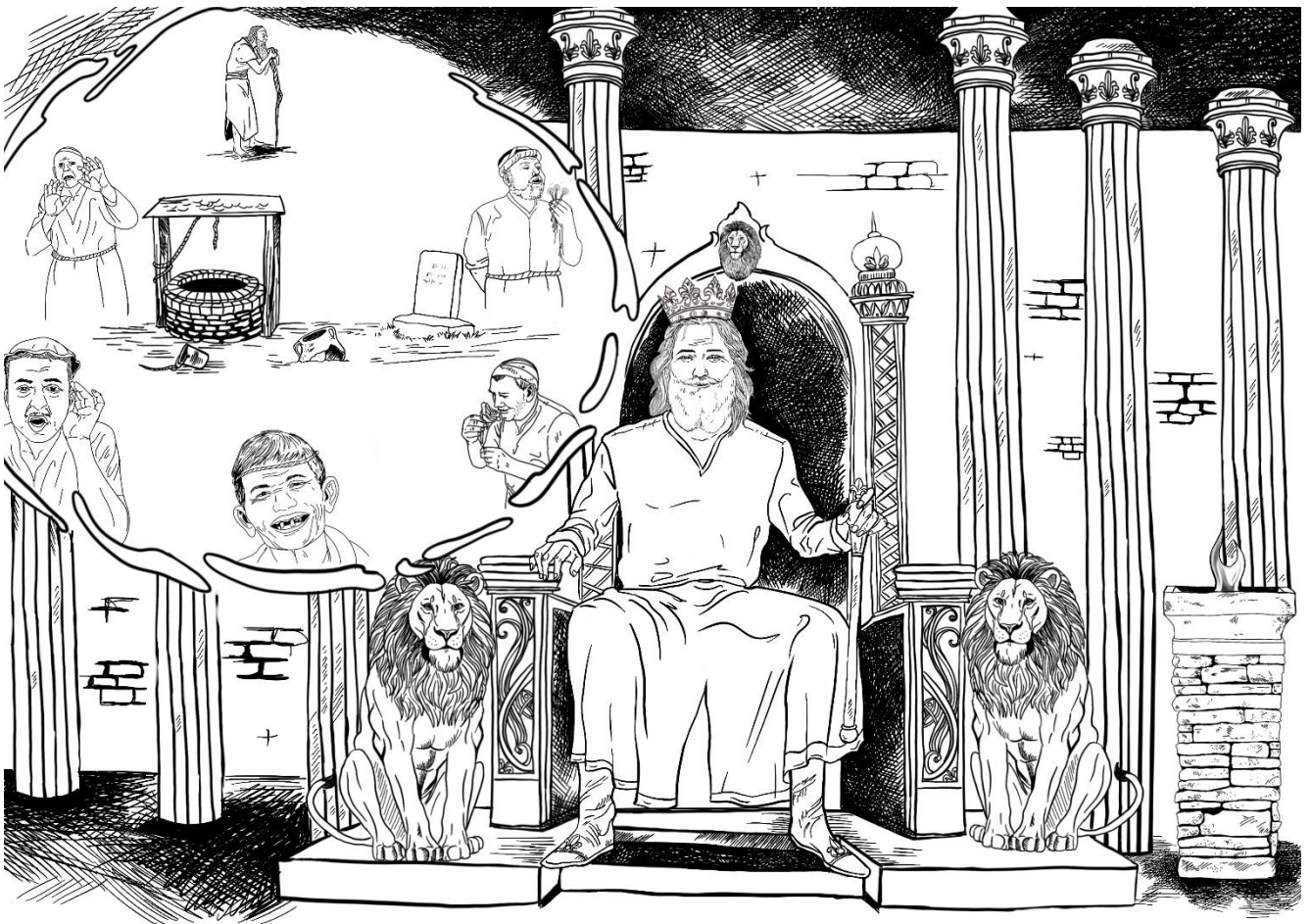
LECȚIA 12

ECLESIASTUL 12:1-14

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Eclesiastul 12:1-14**.
- Subliniază cuvântul „până”. De câte ori l-ai găsit? _____
- Când trebuie să-și aducă aminte un om de Făcătorul lui? (Eclesiastul 12:1) _____
- În concluzie, până când trebuie să-și aducă aminte cineva de Făcătorul lui? (Eclesiastul 12:7) _____

Eclesiastul 12:1. Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: „Nu găsesc nicio plăcere în ei”;

2. până nu se întunecă soarele și lumina, luna și stelele și până nu se întorc norii îndată după ploaie;

3. până nu încep să tremure paznicii casei (mâinile) și să se încovoieze cele tari (picioarele); până nu se opresc cei ce macină (dinții), căci s-au împuținat; până nu se întunecă cei ce se uită pe ferestre (ochii);

4. până nu se închid cele două uși dinspre uliță (buzele); când huruitul morii slăbește, te scoli la ciripitul unei păsări, glasul tuturor cântărețelor se aude înăbușit,

5. te temi de orice înălțime și te sperii pe drum; până nu înflorește migdalul cu peri albi și de abia se târăște lăcusta; până nu-ți trec poftetele, căci omul merge spre casa lui cea veșnică, și bocitorii cutreieră ulițele;

6. până nu se rupe funia de argint, până nu se sfărâmă vasul de aur, până nu se sparge găleata la izvor și până nu se strică roata de la fântână;

7. până nu se întoarce țărâna în pământ, cum a fost, și până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat.

8. O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul, totul este deșertăciune!

9. Pe lângă că Eclesiastul a fost înțelept, el a mai învățat și știința pe popor, a cercetat, a adâncit și a întocmit un mare număr de zicători.

10. Eclesiastul a căutat să afle cuvinte plăcute și să scrie întocmai cuvintele adevărului.

11. Cuvintele înțelepților sunt ca niște bolduri și, strânse la un loc, sunt ca niște cuie bătute, date de un singur stăpân.

12. Încolo, fiule, ia învățătură din aceste lucruri; dacă ai voi să faci o mulțime de cărți, să știi că n-ai mai isprăvi, și multă învățătură obosește trupul.

13. Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.

14. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?** și **DE CE?**, observă **Eclesiastul 12:13-14** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Eclesiastul 12:13-14

Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.

Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

- Care este încheierea tuturor învățăturilor?

- Ce va face Dumnezeu și cu privire la ce?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu _____

APLICĂ

Felul în care Eclesiastul își încheie cartea de înțelepciune poate părea surprinzător. Ce legătură poate avea teama de Dumnezeu cu înțelepciunea? Același Solomon spunea că „începutul înțelepciunii este frica de Domnul” (Proverbe 9:10). Cu alte cuvinte, începem să fim mai înțelepți atunci când începem să ne temem de Dumnezeu. Teamă nu este incompatibilă cu iubirea de Dumnezeu. Cele două sunt fețe ale aceleiași monede, sunt fațete ale unei relații sănătoase cu Dumnezeu. Când iubești pe cineva, te temi să nu-l superi, să nu-l ofensezi, nu-i așa? Cu atât mai mult este valabil acest lucru atunci când e vorba de relația cu Dumnezeu.

Citește Deuteronom 5:29 și Iov 1:8. Ce înseamnă ca cineva să se teamă de Dumnezeu? Citește și Psalmul 33:6-11 și Ioan 9:31. De ce să se teamă cineva de Dumnezeu și ce beneficii ar putea avea?

Tu ești un om temător de Dumnezeu? După ce criterii te-ai evaluat? Cunoști vreun om despre care să poți spune că este temător de Dumnezeu?

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 12** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Ai reținut din cartea **Eclesiastul** vreun lucru de care să-ți amintești cât vei trăi? Care este acesta? _____

ȘTIAI CĂ...

În Biblie există îndemnul „bucurați-vă tremurând”?

Da, este adevărat! În Psalmul 2:11 citim: „*Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă tremurând*”. Cu alte cuvinte, bucuria și teama nu sunt sentimente incompatibile atunci când vorbim de relația cu Dumnezeu. În mod paradoxal, teama de Dumnezeu, n-ar trebui să ne facă să fugim **de** El, ci să fugim **la** El. În primul rând, teama de El vine din faptul că este Creatorul nostru. Între noi și El există o mare, o uriașă diferență. Felul extraordinar în care ne-a creat ne vorbește despre înțelepciunea Lui, despre autoritatea și puterea Lui, despre suveranitatea Lui. Și de aceea ar trebui să ne întoarcem spre El cu recunoștință, cu admirație, cu respect și cu reverență. În al doilea rând, El este un Dumnezeu Sfânt, iar noi suntem niște oameni păcătoși. Ajuns în prezența lui Dumnezeu, profetul Isaia exclama cuprins de teamă: „*Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!*” (Isaia 6:5) Aceasta este reacția normală atunci când un om păcătos ajunge în prezența sfințeniei lui Dumnezeu. Conștientizarea propriei păcătoșenii n-ar trebui să ne facă să fugim din prezența lui Dumnezeu, ci ar trebui să ne facă să strigăm la El după iertarea păcatelor noastre. În al treilea rând, n-ar trebui să uităm că Dumnezeu nu este doar Creatorul nostru, ci este și Judecătorul nostru. Lui îi vom da socoteală de „*orice cuvânt nefolositor*” pe care l-am rostit (Matei 12:36). Așa că de Dumnezeu nu putem fugi. Oricum va veni ziua când îl vom întâlni față în față și atunci îl vom vedea fie pentru a rămâne veșnic în prezența Lui, fie pentru a ne despărți veșnic de El. În ziua aceea, n-ai vrea și tu să fii printre cei cărora le sunt adresate cuvintele: „*Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii*” (Matei 25:34)?

<https://www.catholic.com/magazine/online-edition/what-we-mean-by-fear-of-the-lord>, accesat în 26.08.2025.

POTRIVEȘTE!

Eclesiastul 12:1-14

CEICE MACINĂ	BUZELE
CEICE SE UITĂ PE FERESTRE	PICIOARELE
PAZNICII CASEI	DINȚII
CELE 2 UȘI DINSPRE ULIȚĂ	MÂINILE
CELE TARI	OCHII

ALEGE CORECT!**Eclesiastul 12:1-14**

Alege cuvântul corect din lista indicată și completează în spațiul liber corespunzător.

Pe lângă că Eclesiastul a fost înțelept, el a mai învățat și știința pe popor, a cercetat, a adâncit și a întocmit un mare număr de _____. (Eclesiastul 12:9)

ghicitori – zicători – proverbe – povestiri

Eclesiastul a căutat să afle cuvinte plăcute și să scrie întocmai cuvintele _____. (Eclesiastul 12:10)

înțelepciunii – adevărului – împăratului – priceperii

Cuvintele înțelepților sunt ca niște bolduri și, strânse la un loc, sunt ca niște cuie bătute, date de un singur _____. (Eclesiastul 12:11)

meșter – împărat – om – stăpân

Încolo, fiule, ia învățătură din aceste lucruri; dacă ai voi să faci o mulțime de cărți, să știi că n-ai mai isprăvi, și multă învățătură _____ trupul. (Eclesiastul 12:12)

istovește – obosește – înviorază – călește

Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este _____. (Eclesiastul 12:14)

învelit – descoperit – ascuns – tăinuit

ARITMOGRIF**Eclesiastul 12:1-14****ORIZONTAL**

1. Cu ce este asemănată viața omului, spunând că este de argint? (Eclesiastul 12:6)
2. Ce a anume a mai întocmit Eclesiastul într-un număr mare? (Eclesiastul 12:9)
3. Ce a mai făcut Eclesiastul pe lângă faptul că a fost înțelept și că a învățat pe popor? (Eclesiastul 12:9)
4. Ce ar putea face cineva și totuși nu ar isprăvi? (Eclesiastul 12:12)
5. Ce anume a căutat Eclesiastul să afle și să fie plăcute? (Eclesiastul 12:10)
6. Ce anume sunt descriși ca cei care se uită pe ferestre? (Eclesiastul 12:3)
7. Ce nu ar putea face ce-i care s-ar apuca să facă o mulțime de cărți? (Eclesiastul 12:12)
8. Cine este cel care va aduce orice faptă la judecată? (Eclesiastul 12:14)
9. Ce anume obosește multă învățătură? (Eclesiastul 12:12)

1.														
2.														
3.														
4.														
5.														
6.														
7.														
8.														
9.														

VERTICAL – De cine trebuie să-și aducă aminte fiecare încă din anii tinereții?

GĂSEȘTE CUVÂNTUL!

Ordonează **descrescător** și găsește cuvântul corect!

Ă	R	U	Ă	T	C	L	F	O
19	9	7	15	13	17	5	21	11

ADEVĂRAT / FALS**Eclesiastul 12:1-14**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

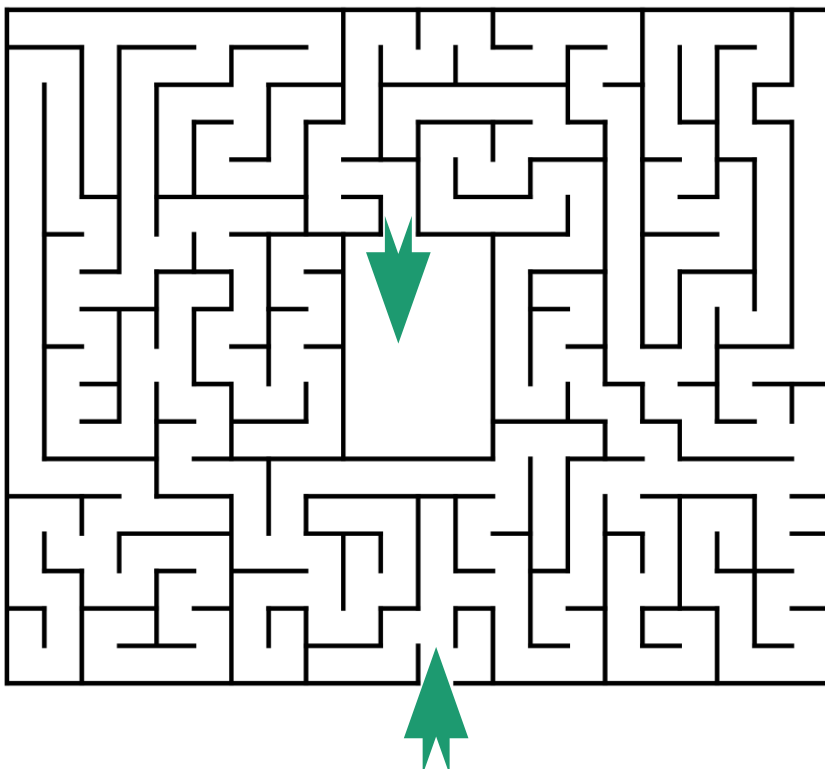
1. Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele vieții tale, până nu vin zilele cele bune și până nu se apropie zilele când vei zice: „Nu găsesc nicio plăcere în ei”. (Eclesiastul 12:1)
2. Cuvintele înțelepților sunt ca niște bolduri și, strânse la un loc, sunt ca niște cuie bătute, date de un singur stăpân. (Eclesiastul 12:11)
3. Încolo, fiule, ia învățătură din aceste lucruri; dacă ai voi să faci o mulțime de cărți, să știi că n-ai mai isprăvi, și multă învățătură înviorează trupul. (Eclesiastul 12:12)

CAUTĂ ATENT!**Eclesiastul 12:1-14**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

ZILELE	TRUPUL
PLĂCERE	PORUNCILE
VEȘNIC	FAPTĂ
ANII	JUDECATĂ
ÎNȚELEPT	FUNIA
CĂRȚI	BINE

S	R	F	B	V	N	H	D	R	P
F	U	N	I	A	E	A	V	F	O
R	G	T	N	H	M	Ș	G	B	R
B	T	R	U	P	U	L	N	N	U
Î	N	Ț	E	L	E	P	T	I	N
F	A	P	T	Ă	S	D	R	B	C
A	B	H	T	C	Ă	R	Ț	I	I
N	J	U	D	E	C	A	T	Ă	L
I	D	R	F	R	B	B	I	N	E
I	Z	I	L	E	L	E	B	A	Z

GĂSEȘTE DRUMUL!**CINE SUNT EU?**

Orice om trebuie să
fie grabnic în ce mă
privește, încet la
vorbie și zăbavnic la
mânie.

(Iacov 1:19)

POVESTEA Lecției 12

Eclesiastul 12:1-14

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 12

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?. Adăugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Pentru ultima lecție, Eclesiastul, „kheleth”-ul, cel ce vorbește adunării, vorbitorul, sau predicatorul i-a invitat pe ascultătorii săi și împreună cu ei și pe noi, în sala tronului. Iar el, îmbrăcat în regalele lui străie și-a început discursul astfel: „Adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: «Nu găsesc nicio plăcere în ei»; până nu se întunecă soarele și lumina, luna și stelele și până nu se întorc norii îndată după ploaie” (Eclesiastul 12:1-2). Ce neobișnuit au sunat aceste cuvinte într-o sală somptuoasă, rostite de cineva care stătea pe un tron de fildeș, flancat de doi lei turnați din aur, care era îmbrăcat cu cele mai strălucitoare haine și ținea în mână sceptrul regal! De data aceasta, nici un cuvânt despre realizările și înțelepciunea lui. Din contră, el începe să vorbească despre slăbiciunile care vin odată cu bătrânețea și de care nici el nu era scutit. Tocmai din cauza lor, spunea el, este bine să te gândești la Creatorul tău încă de când ești tânăr și în putere. Dar oare ce probleme apar când ești în vârstă? Probabil mulți din cei ce-l ascultau erau tineri și își puneau această întrebare. Iar el a început să le înșire pe toate: „până nu încep să tremure paznicii casei și să se încovoieze cele tari; până nu se opresc cei ce macină, căci s-au împutinat; până nu se întunecă cei ce se uită pe ferestre; până nu se închid cele două uși dinspre uliță; când hurea morii slăbește, te scoli la ciripitul unei păsări, glasul tuturor cântărețelor se aude înăbușit” (Eclesiastul 12:3-4). Poate ați observat că odată cu înaintarea în vârstă, oamenii merg din ce în ce mai greu și unii se sprijină într-un baston. Viața trece repede precum o floare de pădure, care astăzi este înflorită, iar mâine este doar un puf purtat de o suflare ușoară. Așa li se încovoieze picioarele și le tremură mâinile. Dinții încep să cadă, ochii slăbesc, oamenii vorbesc poticnit și aud mai greu. Iar bătrânul rege Solomon a continuat cu metaforele bătrâneții: „te temi de orice înălțime și te sperii pe drum; până nu înflorește migdalul cu peri albi și de abia se târăște lăcusta; până nu-ți trec poftetele, căci omul merge spre casa lui cea veșnică, și bocitorii cutreieră ulițele” (Eclesiastul 12:5). Câteva trepte pe care altădată le coborau sărind câte două, celor în vârstă li se par foarte înalte și le coboară foarte încet. Se sperie de lucruri pe care altădată nici nu le luau în seamă. Orice problemă cât de mică devine enormă pentru un bătrân, iar dacă reușește să meargă până la magazin i se pare o mare realizare. Iar Vorbitorul nu s-a oprit, ci a continuat: „până nu se rupe funia de argint, până nu se sfărâmă vasul de aur, până nu se sparge găleata la izvor și până nu se strică roata de la fântână; până nu se întoarce țărâna în pământ, cum a fost, și până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat” (Eclesiastul 12:6-7). La vârsta bătrâneții, spunea el, omul se aseamănă cu o fântână părăsită, dar care încă păstrează urmele gloriei de altă dată. Funia, deși de argint, este ruptă, vasul cu care s-a scos apă, deși era din aur, zace spart, iar roata nu se mai învârt. Și aproape fără să bage cineva de seamă, Eclesiastul a trecut de la a vorbi despre bătrânețe, la a vorbi despre moarte. Vă mai amintiți din ce este făcut trupul omului? Da, din pământ, așa că atunci când murim trupul nostru va fi

Îngropat. Dar omul mai are ceva ce a primit de la Dumnezeu, acea „suflare de viață” care se întoarce la Dumnezeu.

Dacă așa stau lucrurile, care este oare rostul vieții? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** ce are de spus Eclesiastul în această privință și să aflăm cum putem trăi această viață cu înțelepciune!

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Eclesiastul își încheie cartea de înțelepciune într-un mod surprinzător. Ce legătură are teama de Dumnezeu cu înțelepciunea? Același Solomon spunea că „începutul înțelepciunii este frica de Domnul” (Proverbe 9:10). Începem să fim mai înțelepți atunci când începem să ne temem de Dumnezeu. Teamă nu este incompatibilă cu iubirea de Dumnezeu. Cele două sunt fețe ale aceleiași monede, pentru că eu cred că nu este vorba de teama de pedeapsă, deși nici aceasta nu este de lepădat, ci este vorba de teama de a nu-L supăra. Când iubești pe cineva, te temi să nu-l superi, să nu-l ofensezi, nu-i așa? Dacă lucrul acesta este valabil în relațiile dintre voi și părinții voștri, cu atât mai mult este valabil în relație cu Dumnezeu. Abia când învățăm să ne temem de Dumnezeu – oameni maturi și copii – abia atunci vom deveni înțelepți și vom lua decizii bune pentru viața noastră de pe pământ, dar mai ales pentru viața veșnică.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

ANEXE

Partituri

PARTITURA 1**Ce a fost va mai fi (Eclesiastul 1:9)**

Eclesiastul 1:9

Monica Turtoi

E D C B
 Ce a fost va mai fi__ și ce s-a__ fă - cut__ se va mai fa - ce;
 3 E D C B
 Ce a fost va mai fi__ și ce s-a__ fă - cut__ se va mai fa - ce.
 5 A B E
 Nu es - te ni - mic nou sub soa - re.
 7 A B E
 Nu es - te ni - mic nou sub soa - re.

PARTITURA 2**Și am văzut (Eclesiastul 2:13)**

Eclesiastul 2:13

Andrei Ormanji

„Și am vă - zut că în - țe - lep - ciu - nea es - te

cu a - tât mai de fo - los de - cât ne - bu - ni - a, cu cât es - te mai de fo - los _____ lu -

mi - na de - cât în - tu - ne - ri - cul.”

PARTITURA 3**Tot ce face Dumnezeu (Eclesiastul 3:14)**

Eclesiastul 3:14

Monica Turtoi

Am a - juns la cu - no-știn - ța că tot ce fa - ce Dum-ne-zeu

dăi - nu - ie - ște în veci, și la ce - ea ce fa - ce El nu mai

es - te ni - mic de-a-dă - u - gat și ni - mic de scă - zut, și că

Dum - ne - zeu fa-ce-a-șa pen-tru ca lu-mea să se tea - mă de El. Și că

Dum - ne - zeu fa-ce-a-șa pen-tru ca lu-mea să se tea - mă de El.

PARTITURA 4**Mai bine un copil sărac și înțelept (Eclesiastul 4:13)**

Eclesiastul 4:13

Andrei Ormanji

Mai bi-ne un co-pil să-rac și în-țe-lept de- cât un îm-pă-rat bă-trân și fă-ră min-te, Mai

bi-ne un co-pil să-rac și în-țe-lept de- cât un îm-pă-rat bă-trân și fă-ră min-te.

Ca-re nu în-țe-le-ge — că tre-bu-ie să se la-se în-dru-mat,

Ca-re nu în-țe-le-ge — că tre-bu-ie să se la-se în-dru-mat. Mai

bi-ne un co-pil să-rac și în-țe-lept de- cât un îm-pă-rat bă-trân și fă-ră min-te, Mai

bi-ne un co-pil să-rac și în-țe-lept de- cât un îm-pă-rat bă-trân și fă-ră min-te.

PARTITURA 5**Nicio jruvință (Eclesiastul 5:5)**

Eclesiastul 5:5

Monica Turtoi

$\text{♩} = 60$ C

1. Mai bi - ne să nu faci ni - cio ju - ru - in - ță de - cât să faci o ju - ru - in - ță

4 G C C F C Dm G

și să n-o-m-pi-nești. Mai bi-ne să nu faci ni-cio ju-ru-in-ță de - cât să faci o ju-ru-in-ță

8 F⁶/D G C F C G

și să n-o-m-pi-nești. Mai bi-ne, mai bi-ne, de - cât să faci o ju-ru-in-ță

12 G C F C

și să n-o-m-pi-nești. Mai bi - ne, mai bi - ne, de -

15 Dm G F⁶/D G C

cât să faci o ju - ru - in - ță și să n-o-m - pli - nești.

PARTITURA 6

Ce este omul (Eclesiastul 6:10)

Eclesiastul 6:10

Monica Turtoi

Presto ♩ = 120

Em Am Em B⁷ Em B Em

Ce es-te o-mul se cu - noa - ște_ du-pă nu-me-le ca-re i-s-a dat de-mult, ce es-te

5 Em Am Em B⁷ Em B Em Am

o-mul se cu - noa - ște_ du-pă nu-me-le ca-re i-s-a dat de-mult: se ști - e_ că

10 Em B⁷ E Am Em F#

es - te_ din pă - mânt și nu poa - te_ să se ju-de-ce_ cu cel ce es-te mai ta

16 Em/B B Em Am Em B⁷

- re de-cât el. Ce es-te o-mul se cu - noa - ște_ du-pă nu-me-le ca-re i-s-a

21 Em B Em Em Am Em B⁷ Em B Em

dat de-mult, ce es-te o-mul se cu - noa - ște_ du-pă nu-me-le ca-re i-s-a dat de-mult: se

26 Am Em B⁷ E Am Em

ști - e_ că es - te_ din pă - mânt și nu poa - te_ să se ju-de-ce_ cu

32 F# Em/B B Em Am Em

cel ce es - te mai ta - re de-cât el. Ce es-te o-mul se cu - noa - ște_ du-pă

37 B⁷ Em B Em Em Am

nu - me - le ca - re i - s-a dat de - mult, ce es - te o - mul se cu -

40 Em B⁷ Em B Em

noa - ște_ du - pă nu - me - le ca - re i - s-a dat de - mult.

PARTITURA 7**Mai bun (Eclesiastul 7:8)**

Eclesiastul 7:8

Ionatan Ștefănescu

$\text{♩} = 80$ C

G/B Am F C G

Mai bun es-te sfâr-și-tul u-nui lu-cru de - cât în-ce - pu - tul lui,

8 F E Am Am/F# D G

mai bi-ne cel bun la su-flet de - cât cel în - gâm - fat, mai

17 F E Am F G C

bi - ne cel bun la su-flet de - cât cel în - gâm - fat.

PARTITURA 8**Totuși, eu știu (Eclesiastul 8:12)**

Eclesiastul 8:12

Estera Harasemiuc

♩ = 80

D Bm Em A F#m Bm(add2)

To - tuși_ mă - car că pă - că to - sul fa - ce_ de - o su - tă de ori ră - ul

4 G Em A D Bm Em A

și stă - ru - ieș - te mul - tă vre - me în el, eu știu că fe - ri - ci - rea es - te pen - tru cei

8 F#m Bm Em A D Em A

ce se tem de Dum - ne - zeu și au fri - că_ de El. Fe - ri - ci - rea es - te pen - tru cei

12 F#m Bm Em A D

ce se - n - cred în Dum - ne - zeu și au fri - că_ de El.

PARTITURA 9**Cuvintele înțelepților (Eclesiastul 9:17)**

Eclesiastul 9:17

Andrei Ormanji

„Cu - vin - te - le _____ în - țe - lep - ți - lor, _____ as - cul -

2 ta - te în li - niș - te, _____ sunt mai de preț de - cât _____ stri - gă - te - le _____

4 u - nu - ia ca - re stă - pâ - neș - te în - tre ne - buni.” _____ „Cu -

6 vin - te - le _____ în - țe - lep - ți - lor, as - cul - ta - te în li - niș - te, _____ sunt mai de

8 preț de - cât _____ stri - gă - te - le _____ u - nu - ia ca - re stă - pâ - neș - te în - tre ne - buni.” _____

PARTITURA 10**Când mâinile sunt leneșe (Eclesiastul 10:18)**

Eclesiastul 10:18

Andrei Ormanji

„Când mâi - ni - le sunt le - ne - șe, se la - să grin - da, și

când se le - ne - vosc mâi - ni - le, plo - uă în ca - să.”

PARTITURA 11**Bucură-te tinere (Eclesiastul 11:9)**

Eclesiastul 11:9

Estera Harasemiuc

D $\text{♩} = 60$ **G D D A D G D**

Bu-cu-ră-te ti-ne-re_ în ti-ne-re-țea ta,_ fili cu i-ni-ma ve-se-lă_

4 G A D G D D A D G

cât ești tâ-năr, um-blă pe că-i-le_ a-le-se de i-ni-ma ta_ și plă-cu-te o-chi-lor

8 A G A G A F# Bm

tăi, dar_ să știi, dar_ să știi că pen-tru toa-te-a-ces-tea, toa-te-a-ces-tea

13 Em C A D G A

te va_ che-ma Dum-ne zeu la ju-de ca-tă. Bu-cu-ră-te ti-ne-re_ în

16 D A D G D G A D G D

ti-ne-re-țea ta_ filii cu i-ni-ma ve-se-lă_ cât ești tâ-năr, um-blă pe că-i-le_ a

20 D A D G A G

le-se de i-ni-ma ta_ și plă-cu-te o-chi-lor tăi, dar_ să știi, dar_ să

24 A G A F# Bm

știi că pen-tru toa-te-a-ces-tea, toa-te-a-ces-tea

27 Em C A D

te va_ che-ma Dum-ne zeu la ju-de ca-tă.

PARTITURA 12

Teme-te de Dumnezeu (Eclesiastul 12:13-14)

Eclesiastul 12:13-14

Andrei Ormanji

Să as-cul - tăm dar în-che - ie - rea tu - tu - ror_ în-vă - ță -

tu - ri - lor: Să as-cul - tăm dar în-che - ie - rea tu - tu - ror_ în-vă - ță -

tu - ri - lor: Te - me - te_ de Dum-ne - zeu și pă - zeș - te po-run-ci - le Lui.

A - ceas - ta es - te da-to - ri - a ori - că - rui

om. Căci Dum - ne - zeu va a - du - ce ori-ce fap - tă la ju - de -

ca - tă, și ju - de - ca - ta a - ceas-ta se va fa - ce cu pri - vi - re la

tot ce es-te-as-cuns, fi - e bi - ne, fi - e rău. Să as-cul - tăm dar în-che-

ie - rea tu - tu - ror_ în-vă - ță - tu - ri - lor: Să as-cul - tăm dar în-che-

ie - rea tu - tu - ror_ în-vă - ță - tu - ri - lor: Te - me - te_ de Dum-ne -

zeu și pă - zeș - te po-run-ci - le Lui. A - ceas - ta es - te da-to -

ri - a ori - că - rui om.